

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1:
 - a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) zasady dostępu do infrastruktury technicznej i infrastruktury telekomunikacyjnej;”,
 - b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów art. 17–26 nie stosuje się do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych.”;
- 2) w art. 2 w ust. 1:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej – osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, której przepisy szczególne przyznają zdolność prawną, zapewniającą infrastrukturę techniczną na potrzeby:
 - a) wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji gazu, energii elektrycznej lub ciepła, w tym oświetlenia publicznego,
 - b) zaopatrzenia ludności w wodę, gromadzenia, przesyłania, oczyszczania lub odprowadzania ścieków, ogrzewania, systemów odwodnienia, w tym ciągów drenazowych,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, z dnia 28 września 1991 r. o lasach, z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1777 i 2281.

- c) transportu, w tym linie kolejowe, drogi, porty i lotniska;”;
- b) w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5–8 w brzmieniu:
 - „5) infrastruktura techniczna – każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem tej sieci telekomunikacyjnej, taki jak rurociągi, kanalizacja, maszty, kanały, komory, studzienki, szafki, budynki i wejścia do budynków, instalacje antenowe, wieże i słupy, z wyłączeniem:
 - a) kabli, w tym włókien światłowodowych,
 - b) elementów sieci wykorzystywanych do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi,
 - c) kanałów technologicznych w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.⁴⁾);
 - 6) szybka sieć telekomunikacyjna – sieć telekomunikacyjną zdolną do dostarczania usług dostępu szerokopasmowego o przepustowości co najmniej 30 Mb/s;
 - 7) operator sieci – przedsiębiorcę telekomunikacyjnego lub podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej, w tym jednostkę samorządu terytorialnego;
 - 8) punkt styku – miejsce, w którym możliwe jest połączenie publicznej sieci telekomunikacyjnej z instalacją telekomunikacyjną budynku.”;
- 3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2

Działalność jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji oraz zasady dostępu do infrastruktury technicznej”;

- 4) art. 17 i art. 18 otrzymują brzmienie:

„Art. 17. 1. Operator sieci zapewnia przedsiębiorcom telekomunikacyjnym dostęp do infrastruktury technicznej, w tym współkorzystanie z niej, w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

2. Dostęp do infrastruktury technicznej jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

Art. 18. 1. Warunki dostępu do infrastruktury technicznej, w tym techniczne, eksploatacyjne i finansowe warunki współpracy, strony ustalają w umowie o dostępie do infrastruktury technicznej, zawartej na piśmie, pod rygorem nieważności.

2. Prezes UKE może wezwać operatora sieci do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej.

3. Po przedstawieniu przez operatora sieci informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, Prezes UKE, kierując się kryteriami określonymi w art. 22 ust. 1 i 2, może, w drodze decyzji, określić warunki zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej. Przepis art. 22 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

4. Decyzję w sprawie warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE” – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;
- 2) Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK” – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną na potrzeby transportu kolejowego.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 4, wyrażają opinię w terminie 30 dni od dnia przedstawienia im proponowanych warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej. Niezajęcie przez organ stanowiska w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do tych warunków.

6. Operator sieci, któremu wydano decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, jest obowiązany do zawierania umów, o których mowa w ust. 1, na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.

7. Operator sieci, któremu wydano decyzję w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej, zamieszcza na swojej stronie internetowej aktualne warunki zapewnienia tego dostępu.

8. Operator sieci, któremu wydano decyzję w sprawie określenia warunków dostępu do infrastruktury technicznej, przekazuje Prezesowi UKE informacje o adresie swojej strony internetowej w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na niej warunków zapewnienia tego dostępu. Informacja o adresie strony internetowej jest udostępniana

przez punkt informacyjny do spraw telekomunikacji dla terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 29a, zwany dalej „punktem informacyjnym”.”;

5) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Operator sieci jest obowiązany prowadzić negocjacje w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.”,

b) dodaje się ust. 3–5 w brzmieniu:

„3. Wniosek o dostęp do infrastruktury technicznej powinien określać infrastrukturę szybkiej sieci telekomunikacyjnej, planowaną do realizacji, wraz ze wstępnym harmonogramem jej realizacji.

4. Operator sieci może odmówić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do infrastruktury technicznej, jeżeli:

- 1) umieszczenie elementów sieci telekomunikacyjnej w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem nie jest możliwe ze względów technicznych;
- 2) nie ma dostępnej przestrzeni do umieszczenia elementów sieci telekomunikacyjnej, z uwzględnieniem przyszłego zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej objętej wnioskiem, co wynika z przedstawionego przez operatora sieci harmonogramu planowanej do realizacji inwestycji obejmującej pozostałe miejsce w infrastrukturze technicznej;
- 3) nie jest możliwe wykorzystanie infrastruktury technicznej ze względu na wymagania bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego, integralności i bezpieczeństwa sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej;
- 4) planowane usługi telekomunikacyjne mogą spowodować poważne zakłócenia w świadczeniu innych usług za pośrednictwem tej samej infrastruktury technicznej;
- 5) zapewnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu inny niż określony we wniosku, skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej, który:
 - a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych,
 - b) jest oferowany na warunkach niezakłócających uczciwej konkurencji.

5. Operator sieci jest obowiązany przedstawić wnioskodawcy na piśmie szczegółowo uzasadnione przyczyny odmowy dostępu do infrastruktury technicznej, nie później niż w terminie 60 dni od dnia otrzymania wniosku.”;

6) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie do infrastruktury technicznej lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług świadczonych przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz użytkowników końcowych.”;

7) w art. 21:

a) uchyla się ust. 1,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przez operatora sieci, odmowy udzielenia tego dostępu lub niezawarcia umowy o dostępie do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej.”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do wniosku do Prezesa UKE o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej dołącza się projekt umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, z zaznaczeniem tych części umowy, co do których strony nie doszły do porozumienia.”;

8) art. 22–24 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. 1. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu.

2. Prezes UKE, wydając decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, bierze pod uwagę, aby opłaty z tego tytułu umożliwiały zwrot poniesionych przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego kosztów, w szczególności bierze pod uwagę cele określone w art. 8 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram

regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (Dz. Urz. UE L 108 z 24.04.2002, str. 33, z późn. zm.) oraz wpływ dostępu do infrastruktury technicznej na plan biznesowy tego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, w szczególności na realizowane przez niego inwestycje dotyczące szybkich sieci telekomunikacyjnych.

3. Opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej określa się w wysokości, która umożliwia zwrot części kosztów, które podmiot ten ponosi w związku z utrzymaniem tej infrastruktury.

4. Operator sieci, w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, przedstawia Prezesowi UKE uzasadnienie wysokości opłat z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej, w którym uwzględnia kryteria, o których mowa w ust. 2 lub 3.

5. Decyzja w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej, w zakresie nią objętym, zastępuje umowę o tym dostępie.

6. Decyzję w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej wydaje się po zasięgnięciu opinii:

- 1) Prezesa URE – w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych;
- 2) Prezesa UTK – w odniesieniu do przedsiębiorstw zapewniających infrastrukturę techniczną przeznaczoną do świadczenia usług transportowych obejmujących linie kolejowe.

7. Wyrażenie opinii przez organy, o których mowa w ust. 6, następuje w terminie 30 dni od dnia przedstawienia im projektu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej. Niezajęcie stanowiska w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń do projektowanej decyzji.

8. W przypadku zawarcia przez zainteresowane strony umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, Prezes UKE stwierdza, w drodze decyzji, wygaśnięcie decyzji o dostępie do infrastruktury technicznej w części objętej umową.

Art. 23. Do decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdziału 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Art. 24. 1. Strona zawartej umowy o dostępie do infrastruktury technicznej przekazuje tekst tej umowy Prezesowi UKE w terminie 14 dni od dnia jej podpisania.

2. Umowa o dostępie do infrastruktury technicznej jest jawna.

3. Na wniosek strony umowy o dostępie do infrastruktury technicznej Prezes UKE może wyrazić zgodę, aby niektóre postanowienia umowy były wyłączone z obowiązku jawności. Wyłączenie to nie może obejmować rozliczeń z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej.

4. Na wniosek zainteresowanego podmiotu Prezes UKE nieodpłatnie udostępnia przekazane mu umowy o dostępie do infrastruktury technicznej.”;

9) po art. 24 dodaje się art. 24a w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Do zmiany umowy o dostępie do infrastruktury technicznej stosuje się odpowiednio przepisy art. 19, art. 21, art. 22 i art. 24.

2. Do wniosku o zmianę umowy o dostępie do infrastruktury technicznej dołącza się tekst tej umowy, a w przypadku umowy, która była co najmniej raz zmieniona, dołącza się jednolity tekst tej umowy, zawierający wszelkie dokonane w niej zmiany.”;

10) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. Podmiot wykonujący zadania z zakresu użyteczności publicznej jest obowiązany prowadzić ewidencję w sposób umożliwiający odrębne obliczenie kosztów, przychodów, zysków i strat w zakresie swojej podstawowej działalności oraz działalności, o której mowa w art. 16 ust. 1, a także dostępu do infrastruktury technicznej.”;

11) po art. 25 dodaje się art. 25a–25d w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. W celu umożliwienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o dostęp do infrastruktury technicznej, operator sieci jest obowiązany udostępnić mu informacje dotyczące tej infrastruktury na obszarze, na którym przedsiębiorca ten planuje realizować szybką sieć telekomunikacyjną.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) lokalizację, w tym przebieg infrastruktury;
- 2) charakterystykę i aktualny sposób użytkowania infrastruktury;
- 3) dane kontaktowe operatora sieci w sprawach dostępu do infrastruktury technicznej.

3. W celu uzyskania informacji, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci wnioski w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r.

o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114), w którym określa obszar, na którym planuje realizować szybką sieć telekomunikacyjną.

4. Operator sieci udostępnia informacje, o których mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3.

5. Operator sieci może odmówić udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim:

- 1) są one dostępne za pośrednictwem punktu informacyjnego;
- 2) jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny lub ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, z zastrzeżeniem art. 29 ust. 6b.

6. W przypadku odmowy udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, operator sieci jest obowiązany przedstawić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 3, szczegółowo uzasadnione przyczyny swojej odmowy.

7. W przypadku gdy operator sieci odmówił udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, ze względu na ochronę tajemnicy przedsiębiorstwa, Prezes UKE, w decyzji, o której mowa w art. 25d ust. 1, może uchylić to zastrzeżenie, jeżeli uzna, że informacje te są niezbędne dla realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych. Przepis art. 29 ust. 6b stosuje się odpowiednio.

8. Informacje, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystane wyłącznie do celów związanych z uzyskaniem dostępu do infrastruktury technicznej i realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej, a przedsiębiorca telekomunikacyjny, któremu zostały one udostępnione, jest obowiązany do podejmowania niezbędnych środków w celu zachowania ich w poufności.

Art. 25b. 1. W celu umożliwienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o dostęp do infrastruktury technicznej, operator sieci jest obowiązany umożliwić mu inspekcję określonych elementów infrastruktury technicznej w miejscu, w którym się ona znajduje.

2. W celu dokonania inspekcji, o której mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci wniosek w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, w którym określa elementy infrastruktury telekomunikacyjnej związane z planowaną realizacją szybkiej sieci telekomunikacyjnej.

3. Operator sieci jest obowiązany uwzględnić wniosek, o którym mowa w ust. 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. Przepisy art. 25a ust. 5 pkt 2 oraz ust. 6–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 25c. 1. Obowiązek udzielenia informacji, o którym mowa w art. 25a ust. 1, lub obowiązek dokonania inspekcji, o którym mowa w art. 25b ust. 1, może nie dotyczyć infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury krytycznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. Informacje te nie są gromadzone w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje infrastruktury, o której mowa w ust. 1, kierując się wymaganiami szybkich sieci telekomunikacyjnych oraz koniecznością zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i ciągłości funkcjonowania infrastruktury technicznej.

Art. 25d. 1. Spory w sprawach, o których mowa w art. 25a i art. 25b, między operatorem sieci a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wnioskującym o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 25a ust. 1, lub o umożliwienie inspekcji, o której mowa w art. 25b ust. 1, rozstrzyga Prezes UKE, w drodze decyzji, na wniosek jednej ze stron.

2. Prezes UKE wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, kierując się niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.”;

- 12) w art. 26 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Działalność, o której mowa w art. 16 ust. 1, nie może:”;

13) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Art. 27. 1. Podmiot, który:

- 1) wykorzystał środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych do:
 - a) budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, lub
 - b) nabycia praw do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej,
- 2) nabył prawa do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, o których mowa w pkt 1 lit. a

– zapewnia dostęp do takiej infrastruktury lub sieci przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, jeżeli obowiązek ten wynika z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych tej budowy, przebudowy, tego remontu lub nabycia praw.

2. Warunki dostępu, o którym mowa w ust. 1, w tym techniczne, eksploatacyjne i finansowe warunki współpracy, strony ustalają w umowie o dostępie do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej zawartej na piśmie pod rygorem nieważności.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany prowadzić negocjacje w sprawie zawarcia umowy o dostępie do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego.

4. Dostęp, o którym mowa w ust. 1, jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej.

5. W przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, odmowy udzielenia tego dostępu lub niezawarcia umowy o dostępie w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej.

6. Prezes UKE wydaje decyzję w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków dostępu;
- 2) zasady zapewnienia dostępu określone w przepisach prawa, decyzjach, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków

publicznych budowy, przebudowy lub remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, lub nabycia praw do nich.

7. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdział 3 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne oraz przepisy art. 18 ust. 1–3 i 6–8, art. 19 ust. 1 i 2, art. 21 ust. 2 i 2a, art. 22 ust. 8, art. 24 oraz art. 24a ust. 2 ustawy.

8. Do zmiany umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, przepisy ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.

9. Prezes UKE może z urzędu, w drodze decyzji, zmienić treść umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, lub zobowiązać strony umowy do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania obowiązku zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, wynikającego z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy, remontu infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej lub nabycia praw do nich.”;

14) w art. 29:

a) po ust. 6a dodaje się ust. 6b w brzmieniu:

„6b. Nie podlegają zastrzeżeniu ze względu na tajemnicę przedsiębiorstwa informacje dotyczące usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu oraz infrastruktury telekomunikacyjnej i infrastruktury technicznej, które mogą być wykorzystane w celu świadczenia tych usług, w zakresie obejmującym:

- 1) dane kontaktowe przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, który świadczy lub oferuje usługi w danej lokalizacji;
- 2) dane adresowe budynku lub lokalu oraz inne dane identyfikujące lokalizację, w której przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy lub oferuje usługi;
- 3) technologię świadczenia usługi;
- 4) maksymalną przepustowość możliwą do zaoferowania użytkownikowi końcowemu;
- 5) infrastrukturę telekomunikacyjną i infrastrukturę techniczną, które mogą być wykorzystane w celu świadczenia usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu.”,

b) w ust. 7 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Minister właściwy do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia:”;

15) po rozdziale 2 dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji

Art. 29a. 1. Punkt informacyjny do spraw telekomunikacji jest prowadzony przez Prezesa UKE.

2. Punkt informacyjny jest prowadzony za pośrednictwem strony internetowej punktu informacyjnego.

Art. 29b. 1. W ramach punktu informacyjnego zapewnia się każdemu przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, o ile nie zagraża to bezpieczeństwu państwa, dostęp do posiadanych przez Prezesa UKE informacji:

- 1) w zakresie procedur i formalności wymaganych przed rozpoczęciem robót budowlanych dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w trakcie ich wykonywania oraz do ich zakończenia i rozpoczęcia użytkowania tej infrastruktury, w tym informacji o wymaganych decyzjach administracyjnych, zgłoszeniach i zawiadomieniach do właściwych organów, a także zwolnieniach z obowiązku ich uzyskania lub dokonania;
- 2) uzyskanych w wyniku inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ust. 1;
- 3) o istniejącej infrastrukturze technicznej, innej niż infrastruktura objęta inwentaryzacją, o której mowa w art. 29 ust. 1, określających:
 - a) lokalizację i przebieg infrastruktury technicznej,
 - b) rodzaj i aktualny stan oraz sposób użytkowania infrastruktury technicznej,
 - c) dane kontaktowe podmiotu władającego infrastrukturą techniczną w sprawach dostępu do infrastruktury technicznej;
- 4) o planach inwestycyjnych w zakresie wykonywanych lub planowanych robót budowlanych, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych, dotyczących infrastruktury technicznej, określających:
 - a) lokalizację i rodzaj robót,
 - b) element infrastruktury technicznej, którego roboty dotyczą,
 - c) przewidywaną datę rozpoczęcia robót i czas ich trwania,
 - d) dane kontaktowe operatora sieci w sprawach koordynacji robót budowlanych.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 2–4, gromadzi się w bazie danych prowadzonej w systemie teleinformatycznym zapewniającym gromadzenie, aktualizację i udostępnianie tych informacji w sposób jednolity dla obszaru całego kraju.

3. System teleinformatyczny, o którym mowa w ust. 2, umożliwia:

- 1) bezpośrednio wprowadzanie informacji przez podmioty, o których mowa w art. 29c ust. 1 i art. 29d ust. 1–4 i 6, do bazy danych oraz ich aktualizowanie przez stronę internetową punktu informacyjnego;
- 2) identyfikację podmiotu wprowadzającego informacje.

4. Informacje udostępnione przez punkt informacyjny mogą być wykorzystane wyłącznie zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają obowiązkowi zachowania poufności przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, którym zostały udostępnione.

5. Nie można odmówić udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lub 4, ze względu na zastrzeżenie tajemnicy przedsiębiorstwa.

6. Do informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 4, w zakresie infrastruktury technicznej przedsiębiorców telekomunikacyjnych, stosuje się odpowiednio przepis art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

7. Udostępnienie informacji, o których mowa w ust. 1, jest nieodpłatne.

Art. 29c. 1. Operator sieci może przekazać Prezesowi UKE informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, w celu ich udostępniania przez punkt informacyjny. Informacje powinny być zgodne ze stanem faktycznym i aktualizowane corocznie w terminie do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku.

2. Informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, przekazuje się w postaci elektronicznej.

3. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) elektroniczny format przekazywania informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4,
- 2) wzory formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania

– kierując się potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.

Art. 29d. 1. Główny Geodeta Kraju przekazuje Prezesowi UKE z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego posiadane w postaci elektronicznej informacji:

- 1) o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3,
- 2) inne, przydatne dla celów przygotowania i realizacji inwestycji telekomunikacyjnych, w zakresie uzgodnionym z Prezesem UKE

– a następnie aktualizuje te informacje nie rzadziej niż raz na 6 miesięcy.

2. Właściwy terytorialnie marszałek województwa oraz właściwy terytorialnie starosta i prezydent miasta na prawach powiatu przekazują Prezesowi UKE posiadane w postaci elektronicznej – odpowiednio – z wojewódzkiego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz z powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, w szczególności geodezyjnej ewidencji sieci uzbrojenia terenu, na wniosek Prezesa UKE, informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, które nie znajdują się w centralnym zasobie geodezyjnym i kartograficznym.

3. Podmiot, który zarządza terenem zamkniętym, przekazuje Prezesowi UKE, na jego wniosek, posiadane w postaci elektronicznej informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, dla tego terenu.

4. Właściwy zarządca drogi przekazuje Prezesowi UKE posiadane w postaci elektronicznej informacji, o których mowa w:

- 1) art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, w zakresie kanałów technologicznych zlokalizowanych w pasie drogowym, na obszarze jego właściwości;
- 2) art. 29b ust. 1 pkt 3, w zakresie infrastruktury technicznej, dla której wydał zezwolenie, o którym mowa w art. 39 ust. 3 lub art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

5. Właściwy zarządca drogi przekazuje informacje, o których mowa w:

- 1) art. 29b ust. 1 pkt 3 – nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia budowy kanału technologicznego;
- 2) art. 29b ust. 1 pkt 3, w zakresie infrastruktury technicznej, dla której wydał zezwolenie, o którym mowa w art. 39 ust. 3 lub art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – w terminie 30 dni od dnia wydania zezwolenia;
- 3) art. 29b ust. 1 pkt 4, w zakresie kanałów technologicznych – w terminie określonym w art. 39 ust. 6a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

6. Podmioty inne niż wymienione w ust. 1–4, które ze względu na zakres swoich zadań posiadają w postaci elektronicznej informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3, niezwłocznie przekazują je Prezesowi UKE, na jego wniosek.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 2–4 i 6, są obowiązane niezwłocznie zawiadomić Prezesa UKE o zmianach dotyczących informacji mu przekazanych.

8. Podmioty, o których mowa w ust. 1–4 i 6, mogą odmówić przekazania Prezesowi UKE informacji, jeżeli jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. W przypadku gdy informacje te stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, przy ich przekazaniu należy poinformować o tym Prezesa UKE.

9. Jeżeli informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, posiadane przez podmioty, o których mowa w ust. 1–4, oraz inne podmioty, które posiadają choćby niektóre z tych informacji w postaci elektronicznej ze względu na zakres swoich zadań, nie są dostępne przez punkt informacyjny, podmioty te udostępniają te informacje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, na jego wniosek, w posiadanej formie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio.

10. Udostępnienie informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 lub 4, posiadanych przez podmioty, o których mowa w ust. 1–4, oraz inne podmioty, które posiadają choćby niektóre z tych informacji w postaci elektronicznej ze względu na zakres swoich zadań, niedostępnych przez punkt informacyjny, jest nieodpłatne, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Art. 29e. Minister właściwy do spraw informatyzacji może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prezentowania informacji gromadzonych w bazie danych, o której mowa w art. 29b ust. 2, w tym rodzaj i skalę map,
- 2) wymagania techniczne i eksploatacyjne systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 29b ust. 2

– kierując się potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu udostępniania informacji.”;

16) w art. 30:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do

nieruchomości, w tym do budynku oraz punktu styku, polegający w szczególności na:

- 1) zapewnieniu możliwości wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli powielenie takiej infrastruktury byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,
- 2) umożliwieniu doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego aż do punktu styku,
- 3) umożliwieniu wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, jeżeli:
 - a) nie istnieje instalacja telekomunikacyjna budynku, przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, lub
 - b) istniejąca instalacja telekomunikacyjna budynku, przystosowana do dostarczania usług szerokopasmowego dostępu do Internetu o przepustowości co najmniej 30 Mb/s, nie jest dostępna lub nie odpowiada zapotrzebowaniu przedsiębiorcy telekomunikacyjnego,
- 4) umożliwieniu korzystania z punktu styku,
- 5) umożliwieniu odtworzenia przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonaniu instalacji telekomunikacyjnej budynku, które uległy likwidacji, zniszczeniu, uszkodzeniu lub też wymagają modernizacji lub przebudowy

– w celu zapewnienia telekomunikacji w tym budynku.”,

- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a–1f w brzmieniu:

„1a. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, uważa się za spełniony, w szczególności, gdy:

- 1) właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku nie podejmuje negocjacji z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w sprawie dostępu do tej instalacji;
- 2) właściciel instalacji telekomunikacyjnej budynku odmawia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostępu do tej instalacji;
- 3) oferowane warunki dostępu do instalacji są dyskryminujące lub uniemożliwiają przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu oferowanie użytkownikom końcowym konkurencyjnych warunków świadczenia usług, w tym cenowych i jakościowych;

4) przedsiębiorca telekomunikacyjny świadczy usługi w innej technologii niż instalacja telekomunikacyjna w budynku.

1b. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, jest niezależny od tego, czy budynek został ukończony i czy rozpoczęto jego użytkowanie, choćby w budynku istniała lub była wykonywana inna instalacja telekomunikacyjna.

1c. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany do korzystania z dostępu, o którym mowa w ust. 1, w sposób możliwie najmniej uciążliwy dla właściciela, użytkownika wieczystego oraz osób, którym przysługują inne prawa do nieruchomości, a także do przywrócenia nieruchomości do stanu poprzedniego, niezwłocznie po wykonaniu przyłącza, kabla lub instalacji telekomunikacyjnej budynku.

1d. Jeżeli przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyskał dostęp, o którym mowa w ust. 1, w drodze decyzji Prezesa UKE, a przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe albo powoduje nadmierne trudności lub koszty, stosuje się odpowiednio przepis art. 128 ust. 4 i art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 i 1777 oraz z 2016 r. poz. 65).

1e. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zwrócić się do właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości z wnioskiem o udzielenie mu informacji o:

- 1) danych kontaktowych właściciela kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku i przyłącza telekomunikacyjnego;
- 2) podmiotach korzystających z punktu styku;
- 3) innych przedsiębiorcach telekomunikacyjnych korzystających z kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku i przyłącza telekomunikacyjnego;
- 4) numerze księgi wieczystej nieruchomości.

1f. Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości jest obowiązany udzielić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu informacji, o której mowa w ust. 1e, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku w tej sprawie.”,

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku uzyskania dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, przedsiębiorca telekomunikacyjny ponosi koszty:

- 1) związane z udostępnieniem nieruchomości w celu wykorzystywania istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego lub istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku albo doprowadzenia do budynku przyłącza telekomunikacyjnego lub wykonania instalacji telekomunikacyjnej budynku, w tym przywrócenia stanu pierwotnego;
- 2) utrzymania udostępnionego przyłącza, instalacji lub całości lub części kabla.”,

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, stosuje się odpowiednio przepisy art. 19 ust. 2 i art. 20–24a, z tym że:

- 1) termin zawarcia umowy dostępu wynosi 30 dni od dnia wystąpienia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego z wnioskiem o jej zawarcie;
- 2) Prezes UKE wydaje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1, także wówczas, jeżeli dla istniejącej instalacji telekomunikacyjnej budynku lub istniejącego przyłącza telekomunikacyjnego warunki dostępu nie są określone w umowie, o której mowa w ust. 4.”,

e) ust. 5d otrzymuje brzmienie:

„5d. Umowa oraz decyzja w sprawie dostępu, o którym mowa w ust. 1 i 3, są wiążące dla następców prawnych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętej tą umową lub decyzją oraz innych podmiotów władających tą nieruchomością.”,

f) po ust. 5d dodaje się ust. 5e w brzmieniu:

„5e. Przepisy ust. 1–5d stosuje się odpowiednio do każdego, komu przysługuje skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcy nieruchomości lub właściciela kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego prawo korzystania z:

- 1) punktu styku;
- 2) kabla telekomunikacyjnego, instalacji telekomunikacyjnej budynku lub przyłącza telekomunikacyjnego.”,

g) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

„7. Jeżeli użytkowany budynek mieszkalny wielorodzinny, budynek zamieszkania zbiorowego lub budynek użyteczności publicznej nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, właściciel jest obowiązany wyposażyć budynek w taką instalację, w przypadku rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku.

8. W przypadku gdy inwestor występuje z wnioskiem o pozwolenie na budowę dotyczącym rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego, budynku zamieszkania zbiorowego lub budynku użyteczności publicznej związanej z rozbudową, nadbudową lub przebudową instalacji technicznej wewnątrz budynku, a:

- 1) budynek jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, do wniosku o pozwolenie na budowę dołącza się oświadczenie, składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, o istnieniu w budynku takiej instalacji;
- 2) budynek nie jest wyposażony w instalację, o której mowa w ust. 6, wnioskiem należy objąć również budowę takiej instalacji.”;

17) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. 1. Prezes UKE może wezwać:

- 1) nadleśniczego Lasów Państwowych,
 - 2) podmiot, który zarządza terenem zamkniętym,
 - 3) właściciela, użytkownika wieczystego lub zarządcę co najmniej dziesięciu budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zamieszkania zbiorowego lub użyteczności publicznej
- do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, są obowiązane do przedstawienia informacji Prezesowi UKE w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

3. Po przedstawieniu informacji, o której mowa w ust. 1, lub upływie terminu, o którym mowa w ust. 2, Prezes UKE, kierując się potrzebą zapewnienia skutecznej konkurencji oraz zapewnienia telekomunikacji, może, w drodze decyzji, określić

warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1, w tym wysokość opłat w zakresie umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1.

4. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, wobec których została wydana decyzja w sprawie określenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1, są obowiązane do zawierania, w zakresie swojej właściwości, umów o tym dostępie na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji.

5. Prezes UKE podaje do publicznej wiadomości decyzję, o której mowa w ust. 3, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

6. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zamieszczają na swoich stronach internetowych aktualne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1, uwzględniające warunki określone decyzją, o której mowa w ust. 3.

7. Podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, przekazują Prezesowi UKE informacje o adresach swoich stron internetowych, w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na nich warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1. Informacja jest udostępniana przez punkt informacyjny.”;

18) po art. 36 dodaje się art. 36a–36h w brzmieniu:

„Art. 36a. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny może zwrócić się do operatora sieci realizującego bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez podwykonawców, roboty budowlane dotyczące infrastruktury technicznej, finansowane w całości lub w części ze środków publicznych, z wnioskiem o koordynację robót budowlanych.

2. Koordynacja robót budowlanych polega na:

1) współdziałaniu operatora sieci z przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w celu umożliwienia wykonywania przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego robót budowlanych dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej w tym samym czasie i w tym samym miejscu, w szczególności w tym samym budynku lub we wspólnym wykopie, co roboty budowlane wykonywane przez operatora sieci;

- 2) zaprojektowaniu i wykonaniu przez operatora sieci infrastruktury technicznej, w szczególności kanalizacji kablowej, szafy kablowej, punktu styku lub antenowej konstrukcji wsporczej, uwzględniającej potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego dotyczące realizacji elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej, jeżeli powielenie tej infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest technicznie niemożliwe lub ekonomicznie nieopłacalne.

3. Operator sieci uwzględnia wnioski o koordynację robót budowlanych, jeżeli:

- 1) został złożony w celu budowy lub wykonywania innych robót budowlanych dotyczących elementów szybkiej sieci telekomunikacyjnej;
- 2) jego uwzględnienie nie spowoduje poniesienia przez operatora sieci dodatkowych kosztów dotyczących planowanych przez niego robót budowlanych, w tym kosztów spowodowanych opóźnieniami tych robót;
- 3) zapewnienie koordynacji robót budowlanych nie spowoduje opóźnienia uniemożliwiającego zakończenie inwestycji realizowanej przez operatora sieci w terminie określonym w umowie o dofinansowaniu lub umowie w sprawie zamówienia publicznego;
- 4) jego uwzględnienie nie utrudni wykonywania kontroli nad robotami budowlanymi objętymi koordynacją;
- 5) został złożony:
 - a) nie później niż na 30 dni przed dniem złożenia wniosku o pozwolenie na budowę lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane,
 - b) na naradzie koordynacyjnej, o której mowa w art. 28b ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.⁵⁾), w odniesieniu do robót budowlanych niewymagających pozwolenia na budowę lub zgłoszenia, o którym mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;
- 6) przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyskał decyzję, o której mowa w art. 39 ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych – w przypadku robót budowlanych prowadzonych w pasie drogowym dróg publicznych.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 831, 1137, 1433 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 65.

4. Koordynacja robót budowlanych w pasie drogowym dróg publicznych nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku uzyskania decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

5. Operator sieci może odmówić uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych, jeżeli:

- 1) jest to niezbędne ze względu na wymagania bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub integralności i bezpieczeństwa sieci, w szczególności infrastruktury krytycznej;
- 2) planowane usługi telekomunikacyjne mogą spowodować poważne zakłócenia w świadczeniu innych usług za pośrednictwem infrastruktury technicznej objętej koordynacją robót budowlanych;
- 3) zaoferuje przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu skuteczny dostęp do infrastruktury technicznej, w szczególności polegający na współkorzystaniu z włókna światłowodowego lub dostępie do niego, który:
 - a) spełnia potrzeby przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w zakresie zapewnienia szybkich sieci telekomunikacyjnych,
 - b) jest ekonomicznie opłacalny w porównaniu z kosztami zapewniania koordynacji robót budowlanych w zakresie proponowanym we wniosku o koordynację robót budowlanych i na warunkach w nim proponowanych.

6. Operator sieci jest obowiązany podać przyczyny odmowy uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania.

Art. 36b. 1. Warunki koordynacji robót budowlanych strony ustalają w umowie o koordynacji robót budowlanych, zawartej na piśmie pod rygorem nieważności. Przepisy art. 19 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

2. W umowie o koordynacji robót budowlanych ustala się, w szczególności, kwestie dotyczące:

- 1) udostępniania posiadanych informacji niezbędnych do przygotowania dokumentacji projektowej;
- 2) dostępu do nieruchomości w celu umieszczenia i eksploatacji infrastruktury telekomunikacyjnej, z wyłączeniem jej umieszczania w pasie drogowym dróg publicznych;

- 3) warunków technicznych i eksploatacyjnych w zakresie realizowania na tym samym terenie budowy robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej i infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 4) harmonogramu prac każdej ze stron oraz zasad zapewnienia dostępu do budowy;
- 5) wyznaczenia koordynatora inspektorów nadzoru inwestorskiego, jeżeli jest wymagany;
- 6) zabezpieczenia terenu budowy;
- 7) pokrycia i zabezpieczenia dodatkowych kosztów ponoszonych przez operatora sieci.

3. Do umowy o koordynacji robót budowlanych przepisy art. 24 i art. 24a stosuje się odpowiednio, z tym że decyzje wydaje starosta albo wojewoda.

4. Warunek, o którym mowa w art. 36a ust. 3 pkt 2, uważa się za spełniony również wówczas, gdy w umowie o koordynacji robót budowlanych wnioskodawca zobowiązał się pokryć dodatkowe koszty ponoszone przez operatora sieci, oferując zabezpieczenie wykonania tego zobowiązania, o którym mowa w art. 148 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164).

Art. 36c. 1. W przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o koordynacji robót budowlanych przez operatora sieci, odmowy uwzględnienia wniosku w tej sprawie lub niezawarcia umowy o koordynację robót budowlanych, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku każda ze stron może zwrócić się do właściwego ze względu na miejsce wykonania robót budowlanych starosty. Przepis art. 21 ust. 2a stosuje się odpowiednio.

2. Starosta wydaje decyzję w sprawie koordynacji robót budowlanych niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę w szczególności:

- 1) konieczność zapewnienia niedyskryminacyjnych i proporcjonalnych warunków koordynacji robót budowlanych, z uwzględnieniem celu, jakiemu koordynacja robót budowlanych ma służyć;
- 2) obowiązki nałożone na operatora sieci w przepisach prawa lub decyzjach;
- 3) potrzebę minimalizowania negatywnych skutków koordynacji robót budowlanych dla inwestycji wykonywanej przez operatora sieci;
- 4) praktyczną możliwość wdrożenia rozwiązań dotyczących technicznych i ekonomicznych aspektów koordynacji robót budowlanych zarówno

zaproponowanych przez strony negocjacji, jak też mogących stanowić rozwiązania alternatywne;

- 5) interes publiczny, w tym zapewnienie bezpieczeństwa publicznego oraz ochronę środowiska;
- 6) wymagania, o których mowa w art. 26.

3. Decyzja w sprawie koordynacji robót budowlanych rozstrzyga zaistniałe kwestie sporne dotyczące, w szczególności, okoliczności, o których mowa w art. 36b ust. 2.

4. Decyzję w sprawie koordynacji robót budowlanych obejmujących obiekty i roboty budowlane, o których mowa w art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, wydaje właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych wojewoda. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio.

5. Do decyzji w sprawie koordynacji robót budowlanych przepisy art. 22 ust. 5–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 36d. Operator sieci zawiera umowy o projektowaniu i wykonywaniu robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej, uwzględniając obowiązki w zakresie koordynacji robót budowlanych.

Art. 36e. 1. W celu umożliwienia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu ubiegania się o koordynację robót budowlanych, operator sieci jest obowiązany udostępnić mu informacje dotyczące planowanych w okresie najbliższych 6 miesięcy lub aktualnie wykonywanych robót budowlanych, o których mowa w art. 36a ust. 1.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują:

- 1) lokalizację i rodzaj robót;
- 2) element infrastruktury technicznej, którego roboty dotyczą;
- 3) przewidywaną datę rozpoczęcia robót i czas ich trwania;
- 4) dane kontaktowe operatora sieci w sprawach koordynacji robót budowlanych.

3. W celu uzyskania informacji, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorca telekomunikacyjny składa do operatora sieci, w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, wniosek w tej sprawie.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1, udostępnia się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Do udostępnienia informacji, o których mowa w ust. 1, przepisy art. 25a ust. 5 pkt 2 oraz ust. 6–8 stosuje się odpowiednio, z tym że operator sieci może odmówić udostępnienia informacji również wówczas, gdy informacje te zostały przez niego podane do publicznej wiadomości w postaci elektronicznej.

Art. 36f. 1. Spory w sprawach, o których mowa w art. 36e, między operatorem sieci a przedsiębiorcą telekomunikacyjnym wnoszącym o udostępnienie informacji, o których mowa w art. 36e ust. 1, rozstrzyga starosta właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych, w drodze decyzji, na wniosek jednej ze stron.

2. Spory w sprawach, o których mowa w art. 36e, dotyczących obiektów i robót budowlanych, o których mowa w art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, rozstrzyga wojewoda właściwy ze względu na miejsce wykonywania robót budowlanych, w drodze decyzji, na wniosek jednej ze stron.

3. W postępowaniach w sprawie wydania decyzji, o których mowa w ust. 1 i 2, rozstrzyga się o kosztach postępowania. Wymierzenie kosztów odbywa się w trybie działu IX ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23).

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wydaje się niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o ich wydanie, kierując się niedyskryminacyjnymi i proporcjonalnymi kryteriami.

Art. 36g. 1. Obowiązek uwzględnienia wniosku o koordynację robót budowlanych, o którym mowa w art. 36a ust. 3, lub obowiązek udostępnienia informacji, o którym mowa w art. 36e ust. 1, może nie dotyczyć:

- 1) infrastruktury technicznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny;
- 2) robót budowlanych o nieznacznej wartości.

2. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaj infrastruktury technicznej lub robót budowlanych, o których mowa w ust. 1, kierując się koniecznością zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa oraz ciągłości funkcjonowania

infrastruktury technicznej, a także rozmiarem, czasem trwania i wartością robót budowlanych.

Art. 36h. 1. Odwołania od decyzji, o których mowa w art. 36c ust. 1 i art. 36f ust. 1, rozstrzyga wojewoda.

2. Odwołania od decyzji, o których mowa w art. 36c ust. 4 i art. 36f ust. 2, rozstrzyga Prezes UKE, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego.”;

19) w art. 46 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku braku planu miejscowego, lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej ustala się w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, z wyjątkiem sytuacji określonych w art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2015 r. poz. 199, z późn. zm.⁶⁾).”;

20) art. 48 otrzymuje brzmienie:

„Art. 48. 1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz Prezes UKE mogą zaskarżyć uchwałę w sprawie uchwalenia lub zmiany planu miejscowego, w zakresie łączności publicznej. Przepis art. 52 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.⁷⁾) stosuje się odpowiednio.

2. Zakres łączności publicznej obejmuje tekstowe lub graficzne ustalenia planu miejscowego, które określają, bezpośrednio lub pośrednio, zasady lub warunki lokalizowania i realizacji infrastruktury telekomunikacyjnej.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli w sprawie orzekał już sąd administracyjny i skargę prawomocnie oddalił.”.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. poz. 443, 774, 1265, 1434, 1713, 1777, 1830 i 1890.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 1101 i 1529, z 2014 r. poz. 183 i 543 oraz z 2015 r. poz. 658, 1191, 1224, 1269 i 1311.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39:

a) w ust. 3 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) odmawia wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, jeżeli w kanale technologicznym istnieją wolne zasoby;”,

b) po ust. 3a dodaje się ust. 3aa w brzmieniu:

„3aa. W przypadku gdy decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy lokalizacji w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, w decyzji tej określa się dodatkowo, czy w okresie 4 lat od jej wydania planowana jest budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, wieloletniej prognozy finansowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.⁹⁾) lub planów, o których mowa art. 20 pkt 1 lub 2.”,

c) ust. 3b otrzymuje brzmienie:

„3b. W przypadku gdy właściwy organ nie wyda decyzji, o której mowa w ust. 3, w terminie 65 dni od dnia złożenia wniosku, a w odniesieniu do infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne – w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku, organ wyższego stopnia, a w przypadku braku takiego organu – organ nadzorujący wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę pieniężną w wysokości 500 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.”,

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150.

d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Z zastrzeżeniem art. 32 ust. 3, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi wymaga przełożenia infrastruktury telekomunikacyjnej umieszczonej w pasie drogowym, koszt tego przełożenia ponosi:

- 1) zarządca drogi – w przypadku gdy nie upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3, pod warunkiem zachowania dotychczasowych właściwości użytkowych oraz parametrów technicznych infrastruktury telekomunikacyjnej;
- 2) właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej – w przypadku gdy:
 - a) upłynęły 4 lata od dnia wydania decyzji, o której mowa w ust. 3,
 - b) na żądanie właściciela wprowadzono ulepszenia w infrastrukturze telekomunikacyjnej,
 - c) infrastruktura telekomunikacyjna została zlokalizowana w pasie drogowym, mimo że zarządca drogi zawarł w decyzji, o której mowa w ust. 3, informację o planowanej w okresie 4 lat budowie, przebudowie lub remoncie odcinka drogi, którego dotyczy decyzja.”,

e) ust. 6b otrzymuje brzmienie:

„6b. Podmiot, który zgłosi zainteresowanie udostępnieniem przez zarządcę drogi kanału technologicznego, a następnie po jego wybudowaniu nie złoży wniosku, o którym mowa w ust. 7, jest obowiązany zwrócić zarządcy drogi koszty wybudowania kanału technologicznego, o ile nie udostępniono tego kanału innym podmiotom.”,

f) ust. 7 i 7a otrzymują brzmienie:

„7. Zarządca drogi udostępnia kanał technologiczny na pisemny wniosek podmiotu, który zgłosił zainteresowanie jego udostępnieniem, w drodze decyzji, w której określa warunki udostępnienia tego kanału.

7a. W przypadku gdy funkcję zarządcy autostrady płatnej pełni spółka, o której mowa w art. 19 ust. 3, albo funkcję zarządcy drogi pełni drogowa spółka specjalnego przeznaczenia, o której mowa w ustawie z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, kanały technologiczne udostępnia się za opłatą, w drodze umowy dzierżawy lub najmu. Przepisy ust. 7h i 7i stosuje się odpowiednio.”,

g) po ust. 7a dodaje się ust. 7aa–7ac w brzmieniu:

„7aa. W przypadku niezawarcia umowy, o której mowa w ust. 7a, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o udostępnienie kanału technologicznego, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie udostępnienia kanału technologicznego. Przepis art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880, z późn. zm.¹⁰⁾) stosuje się odpowiednio.

7ab. Decyzja o udostępnieniu kanału technologicznego określa w szczególności:

- 1) imię i nazwisko oraz adres albo nazwę i siedzibę wnioskodawcy;
- 2) lokalizację kanału technologicznego;
- 3) zakres udostępnienia kanału technologicznego;
- 4) planowany okres udostępnienia kanału technologicznego;
- 5) wysokość opłaty za udostępnienie kanału technologicznego oraz sposób jej uiszczania.

7ac. Zarządca drogi odmawia udostępnienia kanału technologicznego, w drodze decyzji, w przypadku braku wolnych zasobów w tym kanale.”,

h) uchyla się ust. 7b–7e,

i) ust. 7f otrzymuje brzmienie:

„7f. Przepisu art. 40 ust. 3 nie stosuje się do linii telekomunikacyjnych i elektroenergetycznych oraz innych urządzeń umieszczanych w kanale technologicznym.”,

j) po ust. 7f dodaje się ust. 7g–7k w brzmieniu:

„7g. Za udostępnienie kanału technologicznego pobiera się opłatę.

7h. Opłatę za udostępnienie kanału technologicznego ustala się jako iloczyn metrów bieżących udostępnionego kanału technologicznego i stawki opłaty za udostępnienie 1 mb kanału technologicznego, pobieranej za każdy rok jego udostępnienia, przy czym za udostępnienie kanału technologicznego przez okres krótszy niż rok opłata obliczana jest proporcjonalnie do liczby dni udostępnienia kanału technologicznego.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1777 i 2281.

7i. Stawki opłat za udostępnienie 1 mb kanału technologicznego, za każdy rok jego udostępniania, nie mogą przekroczyć:

- 1) 7,00 zł – w przypadku rury osłonowej;
- 2) 5,50 zł – w przypadku rury światłowodowej;
- 3) 1,00 zł – w przypadku mikrorury wchodzącej w skład wiązki mikrorur.

7j. Opłatę za udostępnienie kanału technologicznego, za pierwszy rok jego udostępniania, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o udostępnieniu kanału technologicznego stała się ostateczna, a za lata następne – w terminie do dnia 15 stycznia każdego roku, z góry za dany rok.

7k. Minister właściwy do spraw informatyzacji, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o udostępnienie kanału technologicznego oraz wysokość stawek opłat za udostępnienie 1 mb kanału technologicznego, biorąc pod uwagę poziom uzasadnionych kosztów budowy i eksploatacji kanału technologicznego, jego wypełnienie kablem lub kanalizacją kablową oraz potrzeby rozwoju telekomunikacji, w szczególności w zakresie szerokopasmowego dostępu do Internetu.”;

- 2) po art. 40d dodaje się art. 40e i art. 40f w brzmieniu:

„Art. 40e. Organ, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 40 ust. 1, na cele związane z infrastrukturą telekomunikacyjną, przenosi, w drodze decyzji, na rzecz podmiotu będącego nabywcą tej infrastruktury, na jego wniosek, prawa i obowiązki wynikające z tego zezwolenia.

Art. 40f. 1. W przypadku ustalenia przez organ jednostki samorządu terytorialnego niższych stawek opłat niż stawki opłat, na podstawie których ustalono opłatę za zajęcie pasa drogowego w celu umieszczenia infrastruktury telekomunikacyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, właściwy zarządca drogi ustala z urzędu, w drodze decyzji, nową wysokość opłaty.

2. Dla okresu, za który opłata stała się należna jeszcze przed dniem wejścia w życie uchwały jednostki samorządu terytorialnego ustalającej niższe stawki opłat, obowiązuje opłata ustalona w dotychczasowej wysokości.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) sieci uzbrojenia terenu – rozumie się przez to wszelkiego rodzaju nadziemne, naziemne i podziemne przewody i urządzenia: wodociągowe, kanalizacyjne, gazowe, ciepłne, telekomunikacyjne, elektroenergetyczne i inne, z wyłączeniem urządzeń melioracji szczegółowych, a także podziemne budowle, które w rozumieniu przepisów o statystyce publicznej nie są budynkami;”;

2) w art. 24:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Każdy, z zastrzeżeniem przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 i 2281), może żądać udostępnienia informacji zawartych w operacie ewidencyjnym.”,

b) uchyla się ust. 5;

3) art. 28b otrzymuje brzmienie:

„Art. 28b. 1. Sytuowanie projektowanych sieci uzbrojenia terenu na obszarach miast oraz w pasach drogowych na terenie istniejącej lub projektowanej zwartej zabudowy obszarów wiejskich koordynuje się na naradach koordynacyjnych organizowanych przez starostę.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

1) przyłączy;

2) sieci uzbrojenia terenu sytuowanych wyłącznie w granicach działki budowlanej.

3. Po otrzymaniu od inwestora lub projektanta wniosku o skoordynowanie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu wraz z propozycją tego usytuowania przedstawioną na planie sytuacyjnym sporządzonym na kopii aktualnej mapy zasadniczej lub innej mapy do celów projektowych uwierzytelnionej w trybie art. 12b ust. 5, starosta wyznacza sposób, termin i miejsce przeprowadzenia narady koordynacyjnej, o czym zawiadamia:

1) wnioskodawców;

2) podmioty władające sieciami uzbrojenia terenu;

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 831, 1137, 1433 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 65.

- 3) wójtów (burmistrzów i prezydentów miast), na obszarze właściwości których mają być sytuowane projektowane sieci uzbrojenia terenu;
- 4) inne podmioty, które mogą być zainteresowane rezultatami narady koordynacyjnej, w szczególności zarządzające terenami zamkniętymi, w przypadku sytuowania części projektowanych sieci na tych terenach.

4. W przypadku gdy plan sytuacyjny, o którym mowa w ust. 3, ma postać nielektroniczną, doręcza się go staroście w co najmniej dwóch egzemplarzach.

5. Termin narady koordynacyjnej starosta wyznacza na dzień przypadający nie później niż po upływie 14 dni od dnia otrzymania od inwestora lub projektanta planu sytuacyjnego, o którym mowa w ust. 3.

6. Wraz z zawiadomieniem o naradzie koordynacyjnej starosta przekazuje kopię planu sytuacyjnego, o którym mowa w ust. 3, albo, w przypadku braku technicznych możliwości sporządzenia tej kopii, informację o miejscu i terminie zapoznania się z planem sytuacyjnym.

7. Na wniosek inwestora lub projektanta sieci uzbrojenia terenu, podmiotu władającego siecią uzbrojenia terenu lub wójta (burmistrza, prezydenta miasta), uzasadniony w szczególności potrzebą wyeliminowania zagrożeń wynikających z możliwej kolizji między sytuowanymi na tym samym terenie sieciami uzbrojenia terenu, przedmiotem narady koordynacyjnej może być sytuowanie projektowanych sieci uzbrojenia terenu na obszarach innych niż wymienione w ust. 1 lub sytuowanie przyłączy.

8. Naradzie koordynacyjnej przewodniczy starosta lub upoważniona przez niego osoba.

9. Rezultaty narady koordynacyjnej utrwała się w protokole zawierającym:

- 1) określenie sposobu przeprowadzenia narady, jej termin i miejsce oraz znak sprawy zgodny z instrukcją kancelaryjną;
- 2) opis przedmiotu narady;
- 3) imię i nazwisko oraz inne dane identyfikujące wnioskodawcę;
- 4) imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe przewodniczącego;
- 5) imiona i nazwiska uczestników oraz oznaczenie podmiotów, które te osoby reprezentują, lub informację o przyczynach uczestnictwa danej osoby w naradzie;
- 6) stanowiska uczestników narady;

- 7) wnioski o koordynację robót budowlanych, o których mowa w art. 36a ust. 3 pkt 5 lit. b ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880, z późn. zm.¹²⁾) – o ile zostały złożone;
- 8) informacje o podmiotach zawiadomionych o naradzie, które w niej nie uczestniczyły;
- 9) podpisy uczestników narady.

10. W przypadku gdy narada koordynacyjna została przeprowadzona za pomocą środków komunikacji elektronicznej, protokół narady zawiera, zamiast podpisów wszystkich uczestników tej narady, podpisy jej przewodniczącego, protokolanta oraz innych osób, które osobiście stawiły się na naradę, a także adnotację o uzgodnieniu treści protokołu z osobami, które uczestniczyły w naradzie wyłącznie za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

11. Odpisy protokołu narady koordynacyjnej wydaje się wnioskodawcy w dniu jej zakończenia, a innym podmiotom zawiadomionym o naradzie – w terminie 3 dni od dnia złożenia żądania w tej sprawie.”;

- 4) po art. 28b dodaje się art. 28ba i art. 28bb w brzmieniu:

„Art. 28ba. 1. Nieobecność na naradzie koordynacyjnej podmiotu należycie zawiadomionego o jej miejscu i terminie nie stanowi przeszkody do jej przeprowadzenia. Przyjmuje się, że podmiot ten nie składa zastrzeżeń do usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu przedstawionego w planie sytuacyjnym, o którym mowa w art. 28b ust. 3.

2. W przypadku gdy na naradzie koordynacyjnej jej uczestnicy uzgodnią zmiany w usytuowaniu projektowanej sieci uzbrojenia terenu w stosunku do usytuowania przedstawionego na planie sytuacyjnym, o którym mowa w art. 28b ust. 3, starosta, w terminie 7 dni od dnia przeprowadzenia narady, zawiadamia podmioty, o których mowa w ust. 1, o jej ustaleniach.

3. Zmiany, o których mowa w ust. 2, uznaje się za uzgodnione, jeżeli zawiadomione o nich podmioty nie zgłoszą zastrzeżeń w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia w tej sprawie. Zastrzeżenia zgłoszone w tym terminie

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1777 i 2281.

podlegają rozpatrzeniu na dodatkowej naradzie koordynacyjnej, za przeprowadzenie której nie pobiera się opłaty.

4. Termin dodatkowej narady koordynacyjnej wyznacza się na dzień przypadający nie później niż po upływie 14 dni od dnia zgłoszenia zastrzeżeń, o których mowa w ust. 3.

Art. 28bb. 1. Zawiadomienia, o których mowa w art. 28b ust. 3 oraz art. 28ba ust. 2, doręcza się za pomocą środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2013 r. poz. 1422, z 2015 r. poz. 1844 oraz z 2016 r. poz. 147), jeżeli została wyrażona pisemna zgoda na doręczanie pism za pomocą środków komunikacji elektronicznej wraz ze wskazaniem adresu elektronicznego.

2. W przypadku wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 1, dowodem doręczenia zawiadomień, o których mowa w art. 28b ust. 3 oraz art. 28ba ust. 2, jest potwierdzenie transmisji danych.

3. Podmiot, który wyraził zgodę, o której mowa w ust. 1, może w każdym czasie zażądać doręczania zawiadomień, o których mowa w art. 28b ust. 3 oraz art. 28ba ust. 2, na piśmie.

4. Do doręczania zawiadomień, w sposób inny niż określony w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy działu I rozdział 8 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23).”;

5) w art. 28c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na dokumentacji projektowej będącej przedmiotem narady koordynacyjnej zamieszcza się adnotację zawierającą informacje, iż dokumentacja była przedmiotem narady koordynacyjnej, oraz dane, o których mowa w art. 28b ust. 9 pkt 1.”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Adnotację sporządza się w dniu zakończenia narady. Jeżeli przewodniczący narady nie sporządzi adnotacji w dniu jej zakończenia, adnotację na dokumentacji projektowej może zamieścić projektant.”;

6) w art. 28d dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2–4 w brzmieniu:

„2. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, odbywa się na wniosek projektanta lub inwestora, kierowany do podmiotu, który zarządza terenem zamkniętym.

3. Podmiot, który zarządza terenem zamkniętym, jest obowiązany wyznaczyć, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, swojego przedstawiciela i termin spotkania uzgodnieniowego.

4. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku.”;

- 7) w art. 28e dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. W przypadku niewydania opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, w terminie 60 dni od dnia udostępnienia treści inicjalnej bazy danych podmiotowi, który włada siecią uzbrojenia terenu, treści te uznaje się za uzgodnione z tym podmiotem.

3. Na uzasadniony wniosek podmiotu zobowiązanego do wydania opinii, o której mowa w ust. 1 pkt 1, starosta może wydłużyć termin, o którym mowa w ust. 2, do 90 dni.”;

- 8) w art. 40a w ust. 2 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) pierwsze udostępnienie podmiotowi władającemu siecią uzbrojenia terenu zbiorów danych powiatowej bazy GESUT, dotyczących sieci uzbrojenia terenu znajdujących się we władaniu tego podmiotu, po otrzymaniu przez starostę od tego podmiotu opinii, o której mowa w art. 28e ust. 1 pkt 1.”;

- 9) w załączniku do ustawy:

- a) w ust. 3 w pkt 1 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) 0,1 – w przypadku kolejnego udostępnienia zbiorów danych dotyczących sieci uzbrojenia terenu, o którym mowa w art. 40a ust. 2 pkt 5;”;

- b) ust. 16 otrzymuje brzmienie:

„16. W przypadku gdy współczynnik korygujący LR, określony w tabelach nr 2, 3 (lp. 1, 6), 10 (lp. 2, 5–18, 21, 22), 13 (lp. 4), 14 lub 16 (lp. 1 i 2), ma wyłącznie wartość 1,0 (niezależnie od liczby jednostek rozliczeniowych), wysokość opłaty za udostępnienie materiałów zasobu (Wop) oblicza się według wzoru:

$$Wop = Sp \times Ljr \times K \times SU \times PD \times AJ$$

albo według wzoru:

$$Wop = Sp \times Ljr \times CL \times SU \times PD \times AJ,$$

gdzie Ljr jest liczbą jednostek rozliczeniowych udostępnianych materiałów zasobu.”,

c) po ust. 19 dodaje się ust. 19a w brzmieniu:

„19a. Do obliczenia opłaty za sporządzenie i wydanie wypisów i wrysów z operatu ewidencyjnego, o których mowa w tabeli nr 11, oraz za czynności urzędowe, o których mowa w tabeli nr 16 lp. 3–6, stosuje się odpowiednio wzory zawarte w ust. 16–18 z pominięciem współczynników K oraz CL.”,

d) w tabeli nr 1 w kolumnie oznaczonej „Współczynniki korygujące LR, PD, AJ” ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do stawek opłat stosuje się współczynnik LR w wysokości:

- 1) 1,0 – dla Ljr nie większej niż 100;
- 2) 0,8 – dla Ljr w przedziale 101 – 1000;
- 3) 0,4 – dla Ljr większej od 1000.”,

e) w tabeli nr 11 dodaje się wiersze o lp. 13–15 w brzmieniu:

13.	Uproszczony wypis z rejestru gruntów (bez adnotacji dotyczących jakości danych ewidencyjnych oraz klauzuli upoważniającej do oznaczania nieruchomości w księdze wieczystej na podstawie tego dokumentu).	Działka ewidencyjna	15,0 zł	1. LR przyjmuje wartość: 1) 1,0 – dla Ljr nie większej niż 1; 2) 0,8 – dla Ljr w przedziale 2 – 10; 3) 0,4 – dla Ljr powyżej 10. 2. PD i AJ przyjmują wartość 1,0.
14.	Wypis z wykazu działek	Działka ewidencyjna	5,0 zł	
15.	Wypis z wykazu podmiotów	Podmiot (osoba lub instytucja)	5,0 zł	

f) w tabeli nr 13 w wierszach o lp. 1 i 2 w kolumnie oznaczonej „Współczynniki korygujące LR, PD, AJ” ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. LR przyjmuje wartość:

- 1) 1,0 – dla Ljr nie większej niż 10;
- 2) 0,8 – dla Ljr w przedziale 11 – 100;

- 3) 0,6 – dla L_{jr} większej od 100.”,
- g) w tabeli nr 16:
- w wierszu o lp. 3 w kolumnie oznaczonej „Jednostka rozliczeniowa” wyrazy „Uwierzytelniany dokument” zastępuje się wyrazami „Pierwszy egzemplarz uwierzytelnianego dokumentu”,
 - w wierszu o lp. 4 w kolumnie oznaczonej „Jednostka rozliczeniowa” wyrazy „Kopia uwierzytelnianego dokumentu” zastępuje się wyrazami „Kolejne egzemplarze uwierzytelnianego dokumentu”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.¹³⁾) w art. 17 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Na uzasadniony wniosek organu samorządu terytorialnego wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest obowiązany przeprowadzić kontrolę nieobjętą planem kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska w zakresie poziomów pól elektromagnetycznych emitowanych z instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100) po art. 39a dodaje się art. 39b w brzmieniu:

„Art. 39b. 1. Nadleśniczy określa warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 880, z późn. zm.¹⁴⁾), z uwzględnieniem zasad gospodarki leśnej, a następnie przekazuje informację w tym zakresie dyrektorowi regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych.

2. Dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych zamieszcza na swojej stronie internetowej aktualne warunki zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, z 2014 r. poz. 1101 oraz z 2015 r. poz. 277, 671, 881, 1223, 1434 i 1688.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1045, 1777 i 2281.

telekomunikacyjnych, w terminie 7 dni od dnia przekazania informacji w tym zakresie przez nadleśniczego.

3. Dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych przekazuje Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej informacje o adresie swojej strony internetowej, w terminie 7 dni od dnia zamieszczenia na niej warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczania na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Informacja jest udostępniana przez punkt informacyjny, o którym mowa w art. 29a ust. 1 tej ustawy.

4. W przypadku gdy warunki dostępu zostały określone w decyzji, o której mowa w art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, nadleśniczy jest obowiązany do zawierania umów o dostęp, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, oraz umieszczanie na nieruchomości obiektów i urządzeń, o którym mowa w art. 33 ust. 1 tej ustawy, na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2013 r. poz. 1409, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) instalowaniu urządzeń na obiektach budowlanych, przy czym:

- a) antenowa konstrukcja wsporcza, rozumiana jako konstrukcja wsporcza służąca do instalowania na niej instalacji radiokomunikacyjnych,
- b) instalacja radiokomunikacyjna, rozumiana jako instalacja składająca się z anten i innych urządzeń telekomunikacyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.¹⁶⁾), wraz z osprzętem, szafą telekomunikacyjną lub innymi urządzeniami, w tym zasilającymi w energię elektryczną (takimi jak linia lub kabel energetyczny), w szczególności instalacja radiokomunikacyjna, o której

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 40, 768, 822, 1133 i 1200 oraz z 2015 r. poz. 200, 443, 528, 774, 1165, 1265, 1549, 1642 i 1777.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

mowa w art. 122a ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹⁷⁾)

– nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części, ani urządzenia budowlanego;”;

2) w art. 30 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do zgłoszenia dotyczącego robót budowlanych polegających na instalowaniu na obiektach budowlanych urządzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, będących instalacjami radiokomunikacyjnymi, z wyjątkiem radiolinii, należy również dołączyć:

- 1) oświadczenie projektanta posiadającego uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 lub pkt 4 lit. a, że instalacja radiokomunikacyjna nie należy do przedsięwzięć mogących oddziaływać na środowisko, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) plan sytuacyjny przedstawiający graficzny rozkład pól elektromagnetycznych o wartościach przekraczających dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, o których mowa w art. 122 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 122a dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, wymagania dotyczące wyników pomiarów, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ujednoczenia wyników pomiarów oraz zapewnienia właściwego ich wykonywania.”;

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223, 1434, 1593, 1688, 1936 i 2278.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1238, z 2014 r. poz. 40, 47, 457, 822, 1101, 1146, 1322 i 1662 oraz z 2015 r. poz. 122, 151, 277, 478, 774, 881, 933, 1045, 1223, 1434, 1593, 1688, 1936 i 2278.

2) w art. 124 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez miejsca dostępne dla ludności rozumie się wszelkie miejsca, z wyjątkiem miejsc, do których dostęp ludności jest zabroniony lub niemożliwy bez użycia sprzętu technicznego, ustalone według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości.”;

3) w art. 152:

a) w ust. 4a w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) do zgłoszenia instalacji radiokomunikacyjnej nie załączono wyników pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1.”,

b) po ust. 4a dodaje się ust. 4b w brzmieniu:

„4b. Rozpoczęcie eksploatacji instalacji radiokomunikacyjnej jest możliwe po dokonaniu zgłoszenia właściwemu organowi, jeżeli wyniki pomiarów, o których mowa w art. 122a ust. 1, potwierdzają utrzymywanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej poziomów dopuszczalnych.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 79 w ust. 2 po pkt 4b dodaje się pkt 4c w brzmieniu:

„4c) kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.²⁰⁾) w zakresie poziomów pól elektromagnetycznych emitowanych z instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej;”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243, z późn. zm.²¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 139:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca telekomunikacyjny jest obowiązany umożliwić innym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym, podmiotom, o których mowa w art. 4, oraz jednostkom samorządu terytorialnego wykonującym działalność, o której mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893 oraz z 2016 r. poz. 65.

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 888, z 2014 r. poz. 1101 oraz z 2015 r. poz. 277, 671, 881, 1223, 1434 i 1688.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 827 i 1198, z 2015 r. poz. 1069, 1893 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 147.

telekomunikacyjnych, dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości, w tym do budynku, polegający na:

- 1) współkorzystaniu z infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości, w tym zapewnianiu określonych elementów tej infrastruktury, kolokacji oraz umożliwianiu zakładania, eksploatacji, i konserwacji urządzeń telekomunikacyjnych, przyłączy telekomunikacyjnych, instalacji telekomunikacyjnej budynku i innych elementów infrastruktury telekomunikacyjnej, a także nadzoru nad nimi, jeżeli:
 - a) wykonanie tych czynności bez uzyskania dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej i nieruchomości jest niemożliwe lub niecelowe z punktu widzenia planowania przestrzennego, zdrowia publicznego, ochrony środowiska lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - b) przedsiębiorca telekomunikacyjny na podstawie przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji miał prawo umieszczenia tej infrastruktury telekomunikacyjnej na nieruchomości, nad nią lub pod nią;
- 2) współkorzystaniu z kabli telekomunikacyjnych w budynku, aż do zlokalizowanego w budynku lub poza nim punktu ich połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną, w tym udostępnianiu całości lub części kabla, w szczególności włókna światłowodowego, jeżeli:
 - a) powielenie infrastruktury telekomunikacyjnej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe,
 - b) przedsiębiorca telekomunikacyjny jest właścicielem tej infrastruktury telekomunikacyjnej lub na podstawie przepisów prawa, wyroku sądu lub decyzji miał prawo jej umieszczenia na nieruchomości, nad nią lub pod nią;
- 3) możliwości korzystania z instalacji telekomunikacyjnej budynku i punktu jej połączenia z publiczną siecią telekomunikacyjną, jeżeli powielenie infrastruktury telekomunikacyjnej byłoby ekonomicznie nieopłacalne lub technicznie niemożliwe, a wniosek o dostęp jest składany w celu realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do zapewnienia dostępu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 27–30, art. 31 ust. 1 oraz art. 33, z tym że:

- 1) każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji, jeżeli nie zawarto umowy o dostępie w terminie, o którym mowa w ust. 2;
- 2) Prezes UKE podejmuje decyzję o dostępie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o jej wydanie, biorąc pod uwagę niedyskryminacyjne i proporcjonalne kryteria;
- 3) Prezes UKE w decyzji określa szczegółowe warunki rozliczeń z tytułu zapewnienia tego dostępu, uwzględniające stopień występującego w danym przypadku ryzyka.”;

2) w art. 206 w ust. 2 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) o których mowa w art. 7 ust. 1, art. 13 ust. 2, art. 18 ust. 3, art. 20, art. 22 ust. 1, art. 25d ust. 1, art. 27 ust. 6 i 9, art. 30 ust. 5 i art. 35a ust. 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych”;

3) w art. 209 w ust. 1 po pkt 29 dodaje się pkt 29a w brzmieniu:

„29a) nie wypełnia obowiązków określonych w art. 3 ust. 2, 3 i 5, art. 4 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, a także rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1).”.

Art. 10. Wniosek w sprawie prowadzenia negocjacji złożony na podstawie:

- 1) art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) art. 30 ust. 5 w związku z art. 19 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1

– i nierozpatrzony przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy jest rozpatrywany na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 11. 1. W przypadku gdy wniosek o wydanie decyzji został złożony na podstawie:

- 1) art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, a postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie to jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1,
- 2) art. 30 ust. 5 w związku z art. 21 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, a postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie to jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1,
- 3) art. 139 ust. 4 w związku z art. 27 ust. 2 lub 2b ustawy zmienianej w art. 9, a postępowanie w tej sprawie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, postępowanie to jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 9

– w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wzywa uczestników postępowań, o których mowa w ust. 1, do uzupełnienia wniosku i dołączenia brakujących dokumentów w terminie 14 dni i poucza ich, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpoznania.

3. W przypadku gdy od decyzji, o których mowa w ust. 1, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wniesiono odwołanie, postępowanie odwoławcze jest prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1 lub art. 9, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 12. Postępowania wszczęte na podstawie:

- 1) art. 39 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym; przepis art. 39 ust. 3aa ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się;
- 2) art. 28 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 6 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy są prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 13. W postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, przepisu art. 36d ustawy zmienianej w art. 1 nie stosuje się.

Art. 14. Do kosztów przełożenia urządzenia lub obiektu, o którym mowa w art. 39 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2, w stosunku do którego zezwolenie właściwego zarządcy drogi

wydano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepis art. 39 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 15. Umowy w sprawie udostępnienia kanału technologicznego, zawarte na podstawie art. 39 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy.

Art. 16. 1. W przypadku gdy przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podmiot zainteresowany udostępnieniem kanału technologicznego złożył ofertę, o której mowa w art. 39 ust. 7a ustawy zmienianej w art. 2, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy może on złożyć wniosek, o którym mowa w art. 39 ust. 7 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku niezłożenia wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 1, oferta złożona na podstawie art. 39 ust. 7a ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, wygasa.

Art. 17. Do inwestycji drogowej dotyczącej autostrad płatnych realizowanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 641 i 901), w przypadku których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zawarto umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady lub ogłoszono przetarg na budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 18. Do narad koordynacyjnych, o których mowa w art. 28b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, których sposób, termin i miejsce przeprowadzenia zostały wyznaczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, niezakończonych przed tym dniem, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 19. Uzgodnienia wszczęte na podstawie art. 28d ustawy zmienianej w art. 3 i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy prowadzone są na podstawie przepisów w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, przy czym termin, o którym mowa w art. 28d ust. 4 ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, biegnie od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. 1. Informacje, o których mowa w art. 29c i art. 29d ustawy zmienianej w art. 1, przekazuje się po raz pierwszy do dnia 1 października 2016 r.

2. Warunki, o których mowa w art. 35a ust. 6 ustawy zmienianej w art. 1, zamieszcza się na stronach internetowych po raz pierwszy do dnia 1 października 2016 r.

3. Warunki, o których mowa w art. 39b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 5, przekazuje się po raz pierwszy do dnia 1 października 2016 r.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2016 r., z wyjątkiem:

1) art. 1:

a) pkt 15, w zakresie art. 29a i art. 29b ustawy zmienianej w art. 1,

b) pkt 16 lit. g

– które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.;

2) art. 6 i art. 7 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1) Potrzeba i cel uchwalenia projektowanej ustawy

Na potrzebę wprowadzenia w życie projektowanej ustawy składa się kilka czynników.

Projektowana ustawa ma na celu w głównej mierze implementację dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014, str. 1, zwanej dalej „dyrektywą w sprawie redukcji kosztów” lub „dyrektywą 2014/61/UE”).

Projektowana ustawa ma także na celu pilne usunięcie najważniejszych barier administracyjnych i prawnych, blokujących inwestycje telekomunikacyjne. Przyjęcie ustawy jest konieczne do zabezpieczenia świadczenia usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym, zwłaszcza szerokopasmowego dostępu do Internetu i łączności bezprzewodowej, w szczególności w związku z ważnymi wydarzeniami gromadzącymi wielokrotnie większą niż normalnie liczbę użytkowników (np. Światowe Dni Młodzieży w 2016 r.) oraz rozpoczęciem przygotowania i realizacji projektów w pierwszym naborze Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa („PO PC”). Podkreślić należy, że w ramach PO PC na budowę infrastruktury jest dostępnych ponad 1 mld euro, ale utrzymanie tych środków wymaga spełnienia wymagań w zakresie wydatkowania środków, określonych przez tzw. zasadę N+3, co z kolei nie będzie możliwe bez zniesienia barier i przyśpieszenia inwestycji. Ponadto potrzeba zmiany wynika także z postulatu usuwania barier inwestycyjnych w dziedzinie inwestycji telekomunikacyjnych, przede wszystkich barier wskazanych w wyniku prac grup roboczych w ramach Memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju pasywnej infrastruktury sieci szerokopasmowych (zwanym dalej „Memorandum”), które również mają wpływ na wysokość kosztów realizacji sieci szerokopasmowych.

Ponadto rozwiązania prawne przewidziane w niniejszym projekcie ustawy wykonują zalecenia wynikające z raportu Najwyższej Izby Kontroli pt. „Postępowania administracyjne związane z budową i funkcjonowaniem stacji bazowych telefonii komórkowej” z dnia 30 października 2015 r.

Osiągnięcie wymienionych celów, tj. dostosowanie prawa polskiego do dyrektywy w sprawie redukcji kosztów oraz zmiana przepisów stanowiących bariery inwestycyjne, wymaga odpowiednich zmian legislacyjnych. W konsekwencji nie ma możliwości podjęcia, z wykorzystaniem istniejących rozwiązań i instytucji prawnych, alternatywnych w stosunku

do uchwalenia projektowanej ustawy środków umożliwiających osiągnięcie wskazanych celów.

Infrastruktura sieci szerokopasmowych stanowi podstawę jednolitego rynku cyfrowego i jest warunkiem uzyskania konkurencyjności w skali światowej (np. w dziedzinie handlu elektronicznego). Jak stwierdzono w komunikacie dotyczącym Aktu o jednolitym rynku II¹⁾, wzrost nasycenia rynku łączami szerokopasmowymi o 10% może przynieść roczny wzrost PKB rzędu 1–1,5%, a także wzrost wydajności pracy o 1,5%²⁾, a innowacje w przedsiębiorstwach, których źródłem są sieci szerokopasmowe, mogą przyczynić się do wzrostu zatrudnienia, generując dodatkowe miejsca pracy (w skali UE 2 mln miejsc pracy do 2020 r.³⁾).

Znacząca część tego niewykorzystanego potencjału znajduje się na poziomie infrastruktury sieciowej.

Cele w zakresie sieci szerokopasmowych określone zostały w Europejskiej Agencji Cyfrowej (zwanej dalej „EAC”): do 2013 r. wszyscy Europejczycy mają mieć dostęp do podstawowych połączeń szerokopasmowych, a do 2020 r. (i) wszyscy Europejczycy mają mieć możliwość dostępu o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s i (ii) przynajmniej 50% europejskich gospodarstw domowych ma mieć możliwość dostępu o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s. Cele wyznaczone do roku 2020 zostaną osiągnięte tylko wtedy, jeżeli zostaną zmniejszone koszty rozbudowy infrastruktury.

EAC jest inicjatywą przewodnią w ramach strategii Europa 2020, której celem jest uzyskanie trwałych korzyści ekonomicznych i społecznych z jednolitego rynku cyfrowego w oparciu o szybki i bardzo szybki Internet i interoperacyjne aplikacje.

W EAC określono w szczególności, że konieczne jest obniżenie kosztów wprowadzania dostępu szerokopasmowego na całym terytorium Unii, w tym poprzez stosowne planowanie i koordynację oraz zmniejszanie obciążeń administracyjnych⁴⁾.

¹⁾ (COM (2012) 573).

²⁾ Booz & Company, „Maximising the impact of Digitalisation” (Maksymalne zwiększenie wpływu cyfryzacji), 2012 r.

³⁾ Szacunki Komisji oparte na badaniach krajowych (Liebenau, J., Atkinson, R., Karrberg, P., Castro, D. oraz Ezell, S., 2009, „The UK Digital Road to Recovery” (Cyfrowa droga Zjednoczonego Królestwa do naprawy gospodarczej); Katz R.L. et al , 2009, „The Impact of Broadband on Jobs and the German Economy” (Wpływ łączy szerokopasmowych na zatrudnienie w gospodarce niemieckiej).

⁴⁾ Europejska agenda cyfrowa – Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, COM(2010)245 z 19.5.2010, w szczególności sekcja 2.4.1.

Panuje ogólna zgoda co do tego, że największy udział w ogólnych kosztach wdrażania sieci mają roboty inżynieryjno-budowlane⁵⁾, niezależnie od zastosowanej technologii, przy czym dla niektórych technologii udział ten wynosi aż 80%.

Bariery inwestycyjne oraz koszty wejścia na rynek można zmniejszyć poprzez umożliwienie intensywniejszego wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej, lepszą współpracę w zakresie planowania prac inżynieryjno-budowlanych, usprawnienie procedur udzielania zezwoleń na roboty budowlane oraz usunięcie przeszkód w dostępie do budynków i infrastruktury w budynkach.

Komisja Europejska wskazuje na cztery najważniejsze obszary problematyczne, którymi są:

- (1) nieefektywne rozwiązania lub wąskie gardła dotyczące wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej (np. przewodów, kanałów kablowych, studzienek, szafek ulicznych, słupów, masztów, anten, słupów kratowych i innych pomocniczych elementów infrastruktury),
- (2) wąskie gardła dotyczące wspólnej rozbudowy infrastruktury,
- (3) nieefektywne rozwiązania dotyczące udzielania zezwoleń administracyjnych oraz
- (4) wąskie gardła dotyczące zapewniania infrastruktury wewnętrznej.

Przeważająca część wysokich kosztów inwestycyjnych spowodowana jest przez nieefektywne rozwiązania stosowane w procesie inwestycyjnym, a dotyczące wskazanych wyżej czterech obszarów problemowych. Ponieważ każdy obszar problematyczny jest związany z określonym etapem procesu realizacji sieci szerokopasmowych, łączne rozwiązywanie tych problemów pozwoli na uzyskanie spójnych i wzajemnie wzmacniających się działań. Wyniki jednego z badań wskazują, że w przypadku podjęcia środków pozwalających na rozwiązanie ww. problemów do 2020 r. potencjalne oszczędności wydatków kapitałowych dla operatorów wyniosłyby ok. 20–30% całkowitych kosztów inwestycji⁶⁾. Przykładowo, zapewnienie koordynacji robót budowlanych powinno przynieść oszczędności na poziomie 15–60%. Ponadto wystąpią również korzyści społeczne, ekologiczne i gospodarcze.

Aby maksymalnie zwiększyć synergię pomiędzy sieciami, zmiany legislacyjne muszą dotyczyć nie tylko przedsiębiorców telekomunikacyjnych, ale również dysponentów innej infrastruktury technicznej, takiej jak sieci elektroenergetyczne, gazowe, wodociągowe, kanalizacyjne, w których można umieścić elementy sieci telekomunikacyjnych. Ponadto

⁵⁾ Analysys Mason, 2008, Analysys Mason 2012, WIK, 2008.

⁶⁾ Analysys Mason, 2012 r.

zmiany zakładają również szereg działań samorządu lokalnego oraz organów administracji publicznej.

W Polsce proces wdrażania środków mających na celu zmniejszenie kosztów inwestycji i stworzenie zachęt do inwestycji w usługi i sieci telekomunikacyjne, w szczególności sieci nowej generacji (NGA), rozpoczęty został uchwaleniem ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2010 r. poz. 880, 1045, 1777 i 2281, zwanej dalej „ustawą”). Ustawa ta wprowadziła rozwiązania, z których niektóre znalazły odzwierciedlenie w dyrektywie w sprawie redukcji kosztów. Po okresie ponad dwóch lat obowiązywania ww. ustawy, w oparciu o zebrane doświadczenia, nastąpił kolejny etap wdrażania środków mających na celu ułatwienie realizacji sieci telekomunikacyjnych, w szczególności prowadzących do zmniejszenia kosztów inwestycji. Pakiet przepisów, składający się z ustawy z dnia 12 października 2012 r. o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 1256), ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 1445), jak również rozporządzenia Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 6 listopada 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2012 r. poz. 1289). Ponadto zmieniono rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 lipca 2011 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego dróg, których zarządcą jest Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad (Dz. U. z 2014 r. poz. 1608), jak również dopuszczono lokalizowanie telekomunikacyjnych linii kablowych i kanalizacji kablowej w pasie drogowym poza terenem zabudowy.

Wymienione regulacje implementują część rozwiązań wymaganych dyrektywą w sprawie redukcji kosztów. Natomiast uchwalenie projektowanej ustawy ma na celu zapewnienie pełnego jej wdrożenia do polskiego porządku prawnego.

Proponowane środki, mające na celu zwiększenie efektywności wykorzystania istniejącej infrastruktury oraz zmniejszenie kosztów nowych prac inżyniersko-budowlanych i przeszkód utrudniających ich wykonywanie, powinny w istotny sposób przyczynić się do zapewnienia szybkiego i szerokiego wdrażania szybkich sieci telekomunikacyjnych, utrzymując jednocześnie skuteczną konkurencję. **Jest to niezwykle ważne dla stworzenia odpowiednich warunków, aby optymalnie wykorzystać ponad 1 mld euro środków unijnych dostępnych w Programie Operacyjnym Polska Cyfrowa, przeznaczonych**

głównie na budowę infrastruktury sieci dostępowych. Jednocześnie pełne osiągnięcie celów EAC będzie wymagało wielokrotnie wyższych inwestycji prywatnych. Zatem kluczowe dla realizacji tych zadań jest zredukowanie kosztów inwestycyjnych.

W stosunku do pierwotnego tekstu projektu ustawy, projekt w obecnym brzmieniu zawiera rozwiązania wprowadzone w uzgodnieniu z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego i otrzymał pozytywną opinię Zespołu do spraw Społeczeństwa Informacyjnego KWRiST (Związek Gmin Wiejskich wstrzymał się od wydania opinii).

2) Uzasadnienie szczegółowe

Art. 1 pkt 1

Proponowana zmiana w art. 1 ustawy wynika z konieczności dostosowania jej zakresu do aktualnej treści przepisów regulujących dostęp do infrastruktury technicznej, który nie jest ograniczony do infrastruktury finansowanej ze środków publicznych. Ponadto do art. 1 dodaje się ust. 3, który wyłącza stosowanie przepisów dotyczących dostępu do infrastruktury technicznej w odniesieniu do lokalizowania infrastruktury telekomunikacyjnej w pasach drogowych dróg publicznych.

Art. 1 pkt 2

Proponowana zmiana w art. 2 ust. 1 ustawy w zakresie pkt 3 i dodawanych pkt 5–8 dostosowuje do przepisów dyrektywy 2014/61/UE definicje, którymi posługuje się ustawa i które będą miały zastosowanie przy określaniu zarówno kręgu podmiotów zobowiązanych do wykonywania obowiązków określonych w Ustawie, jak i zakresu przedmiotowego tych obowiązków.

Dotychczasowe przepisy ustawy pod pojęciem „podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej” rozumiały wyłącznie przedsiębiorstwa energetyczne oraz wodociągowo-kanalizacyjne, podczas gdy określony w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/61/UE krąg podmiotów obowiązanych do zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej (zwanych w dyrektywie „operatorami sieci”) jest znacznie szerszy. Zdefiniowanie tego zakresu zgodnie z dyrektywą spowoduje objęcie ich obowiązkami, które dotychczas obciążały wyłącznie przedsiębiorstwa energetyczne oraz wodociągowo-kanalizacyjne. Kolejnym definiowanym pojęciem jest „infrastruktura techniczna” rozumiana jako każdy element infrastruktury lub sieci, który może służyć do umieszczenia w nim lub na nim elementów infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, nie stając się jednocześnie aktywnym elementem

tej sieci. Definicja „infrastruktury technicznej” ma charakter pozytywno-negatywny, tj. obok wymienienia przykładowych rodzajów infrastruktury wyłączone spod jej rozumienia (a zatem spod stosowania obowiązków dotyczących dostępu):

- 1) kable, w tym włókna światłowodowe (do których dostęp jest regulowany przepisami odrębnymi),
- 2) elementy sieci wykorzystywane do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi (z uwagi na szczególny charakter tej infrastruktury) oraz
- 3) kanały technologiczne w rozumieniu art. 4 pkt 15a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (do których dostęp jest regulowany tą ustawą).

Definicja „szybkiej sieci telekomunikacyjnej” została wprowadzona w celu określenia przedmiotowego zakresu stosowania praw przysługujących przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na podstawie ustawy. Proponowana definicja jest zgodna z wymaganiami ustanowionymi w EAC i odwołuje się do kryterium przepustowości szerokopasmowego dostępu do Internetu (min. 30 Mb/s). Dyrektywa 2014/61/UE nie precyzuje, czy parametr 30 Mb/s odnosi się do systemu czy usługi, którą odbiera użytkownik końcowy, ani, czy jest to szybkość faktyczna, przeciętna, symetryczna czy gwarantowana. Dlatego też – mając na uwadze cele dyrektywy 2014/61/UE – pojęcie to należy rozumieć możliwie szeroko, jako wszelkie sieci telekomunikacyjne zdolne do dostarczenia usług dostępu szerokopasmowego co najmniej o takiej przepustowości. Dzięki definicji „operatora sieci” ustawa zyska na czytelności w zakresie regulowania niektórych obowiązków dotyczących zarówno przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jak i podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej (przy czym pozostawienie wyodrębnienia tej ostatniej kategorii podmiotów pozostaje przydatne na gruncie niektórych przepisów ustawy). W końcu na potrzeby dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, zdefiniowano pojęcie „punktu styku”.

Art. 1 pkt 3

Zmiana tytułu rozdziału 2 ustawy jest niezbędna do należytego odzwierciedlenia zakresu uregulowanych w nim spraw – działalności jednostek samorządu terytorialnego w zakresie telekomunikacji oraz zasad dostępu do infrastruktury technicznej.

Art. 1 pkt 4

Zmiana dotycząca art. 17 ust. 1 ustawy ma na celu dostosowanie zakresu podmiotów obowiązanych do zapewnienia dostępu do kategorii „operatorów sieci” zdefiniowanych

zgodnie z dyrektywą 2014/61/UE, a także usuwa wątpliwości związane z rozróżnieniem współkorzystania i dostępu, poprzez doprecyzowanie, że dostęp jako pojęcie szersze znaczeniowo obejmuje również współkorzystanie. We wszystkich innych przepisach ustawy pod pojęciem dostępu do infrastruktury technicznej należy rozumieć również współkorzystanie. Warunki udzielenia dostępu określają dalsze przepisy ustawy, dlatego też zrezygnowano ze wskazywania ich w ust. 1, zwłaszcza że budziły wątpliwości interpretacyjne. Należało również znieść ograniczenie dotyczące infrastruktury wykorzystywanej do podstawowej działalności operatora sieci, gdyż dyrektywa nie zawiera takiego ograniczenia. W ust. 2 potwierdzono zasadę odpłatności, od której odstępstwo może zostać wprowadzone przez strony w umowie w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej (przy czym decyzja Prezesa UKE zastępująca umowę zawsze powinna określać opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej zgodnie z wytycznymi wskazanymi w art. 22 ust. 2 i 3 ustawy). Zmiana dotycząca art. 18 ustawy ma na celu usunięcie istotnej bariery ograniczającej dostęp do infrastruktury technicznej, co podkreślano w ramach prac Memorandum. Konieczne jest wprowadzenie – obok bilateralnego rozstrzygnięcia sporów o dostęp – kompetencji Prezesa UKE do określania tzw. ramowych warunków dostępu, które miałyby zastosowanie do wszystkich umów zawieranych przez operatora sieci, na którego nałożono decyzję. Rozwiązanie jest wzorowane na art. 139 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Prezes UKE od każdego operatora sieci może zażądać przedstawienia informacji w zakresie oferowanych przez niego warunków dostępu do infrastruktury technicznej, do których może nie składać zastrzeżeń, a operator sieci ogłasza je na swojej stronie internetowej i na zasadzie dobrowolności zawiera na ich podstawie umowy o dostęp. Jeżeli jednak Prezes UKE ma zastrzeżenia do przedstawionych warunków lub operator sieci nie stosuje tych warunków, przykładowo odmawiając dostępu lub zakłócając konkurencję na rynku telekomunikacyjnym, Prezes UKE może, w drodze decyzji, określić warunki dostępu do infrastruktury technicznej, a wówczas operator sieci ma obowiązek zawierania umów na warunkach nie gorszych niż określone w tej decyzji. Ze względu na szczególny charakter infrastruktury energetycznej oraz kolejowej, decyzja Prezesa UKE wymaga zasięgnięcia opinii odpowiednio Prezesa URE lub Prezesa UTK. Operator sieci, na którego nałożono decyzję, zamieszcza na swojej stronie internetowej warunki dostępu określone w decyzji, po czym informuje o tej stronie Prezesa UKE w celu udostępnienia jej poprzez punkt informacyjny ds. telekomunikacji.

Art. 1 pkt 5

Zmiana dotycząca art. 19 ust. 1 ustawy stanowi dostosowanie zakresu podmiotów obowiązanych do negocjowania umowy o dostępie do infrastruktury technicznej. W ust. 3 określono wymagania odnośnie wniosku o dostęp implementując art. 3 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy. W ust. 4 wskazano okoliczności, zgodne z przepisami dyrektywy, uzasadniające odmowę udzielania dostępu do infrastruktury technicznej przez operatora sieci. Ponadto doprecyzowano, co należy rozumieć pod pojęciem „odpowiedniego wykazania” zapotrzebowania operatora sieci na miejsce w infrastrukturze technicznej, co jest jedną z przesłanek odmowy dostępu. W ust. 5 nałożono obowiązek podania przyczyny odmowy dostępu wraz ze szczegółowym uzasadnieniem, co stanowi implementację art. 3 ust. 3 akapit drugi tej dyrektywy.

Art. 1 pkt 6

Zmiana dotyczy art. 20 ustawy i polega na dostosowaniu nazwy umowy do zmian w art. 17 ust. 1 ustawy, które pojęciem „dostęp” objęły również „współkorzystanie”.

Art. 1 pkt 7

Zmiany w art. 21 ustawy stanowią implementację art. 3 ust. 4 dyrektywy 2014/61/UE, w szczególności dookreślają termin na zawarcie umowy o dostępie do infrastruktury technicznej, po upływie którego (w przypadku jej niezawarcia) każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE o wydanie decyzji o dostępie. Dodawany ust. 2a usprawnia procedurę przed Prezesem UKE, który już razem z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu powinien otrzymać projekt umowy z zaznaczeniem postanowień spornych między stronami.

Art. 1 pkt 8

Zmiany w art. 22 ust. 1 ustawy mają na celu dostosowanie kryteriów uwzględnianych przy wydaniu przez Prezesa UKE decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej – do art. 3 ust. 2 i ust. 5 akapit pierwszy dyrektywy 2014/61/UE, a w zakresie terminu – do art. 3 ust. 5 akapit drugi dyrektywy.

Zmiana w art. 22 ust. 2 ustawy implementują art. 3 ust. 5 akapit trzeci dyrektywy 2014/61/UE, określający zasady ustalania opłat w przypadku, gdy operatorem sieci jest przedsiębiorca telekomunikacyjny. Natomiast w odniesieniu do innych operatorów sieci opłaty za dostęp powinny być ustalane w oparciu o koszty przez nich ponoszone, co reguluje nowy ust. 3. W ust. 4 wprowadzono usprawnienie procedury przed Prezesem UKE, który

powinien otrzymać od operatora sieci kalkulację opłaty z tytułu dostępu do infrastruktury technicznej. Prezes UKE przy wydawaniu decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej nie jest związany tą kalkulacją.

Zmiana w art. 22 ust. 6 ustawy dodaje do organów opiniujących Prezesa UTK, co jak wskazano wcześniej wynika z rozszerzenia definicji „podmiotu wykonującego zadania z zakresu użyteczności publicznej” o przedsiębiorstwa kolejowe. Wprowadzono również fikcję uzgodnienia projektu decyzji Prezesa UKE w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej w razie braku stanowiska Prezesa URE lub prezesa UTK odnośnie do projektu tej decyzji w terminie 30 dni (ust. 7). W zakresie art. 23 i art. 24 ustawy dokonano zmian redakcyjnych wynikających z objęcia współkorzystania szerszym pojęciem dostępu.

Art. 1 pkt 9

Dodawany art. 24a w istocie powiela zapisy dotychczasowego art. 23 ust. 2 i 3 ustawy, przy czym zmiana ta ma charakter porządkujący.

Art. 1 pkt 10

W art. 25 ustawy dokonano zmian redakcyjnych wynikających z objęcia współkorzystania szerszym pojęciem dostępu.

Art. 1 pkt 11

Dodanie art. 25a–25d ustawy implementuje art. 4 dyrektywy w sprawie redukcji kosztów, regulujący przejrzystość (dostęp do informacji) w odniesieniu do infrastruktury technicznej, aby umożliwić ubieganie się o dostęp do tej infrastruktury. W art. 25a ust. 1 nałożono obowiązek udzielenia informacji o infrastrukturze technicznej, które wyspecyfikowano w ust. 2, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 2014/61/UE. W art. 25a ust. 3 określono wymagania dotyczące wniosku o informacje, implementując art. 4 ust. 4 dyrektywy 2014/61/UE. W art. 25a ust. 4 i 6 nałożono obowiązek udzielenia informacji lub podania przyczyn odmowy ich udzielenia wraz ze szczegółowym uzasadnieniem w terminie 30 dni, co jest dopuszczalnym skróceniem terminu dwóch miesięcy, o którym mowa w art. 4 ust. 4 dyrektywy. W art. 25a ust. 5, 7 i 8 określono przesłanki odmowy udzielenia informacji i ograniczenia co do ich wykorzystania oraz obowiązek zachowania ich w poufności, zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit trzeci i art. 4 ust. 8 dyrektywy 2014/61/UE. Ponadto uzasadnionym powodem odmowy może być dostępność tych informacji poprzez pojedynczy punkt informacyjny ds. telekomunikacji, co jest wdrożeniem art. 4 ust. 4 dyrektywy.

W art. 25b ustawy nałożono na operatora sieci obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej, implementując art. 4 ust. 5 dyrektywy 2014/61/UE. Wniosek o inspekcję powinien określać elementy infrastruktury technicznej związane z planowaną realizacją szybkiej sieci telekomunikacyjnej. Wniosek ten powinien być uwzględniony w terminie 30 dni. Operator sieci może odmówić umożliwienia inspekcji, jeżeli jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny, a także powołując się na tajemnicę przedsiębiorstwa. Informacje uzyskane dzięki inspekcji mogą być wykorzystane tylko zgodnie z ich przeznaczeniem i podlegają zachowaniu w poufności.

W art. 25c ustawy zawarto delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw informatyzacji dla zwolnienia z obowiązku udzielenia informacji (art. 25a) lub umożliwienia inspekcji (art. 25b) dla określonego rodzaju infrastruktury krytycznej lub innej infrastruktury technicznej, której wykorzystanie do celów realizacji szybkich sieci telekomunikacyjnych jest technicznie niemożliwe lub jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej. Dyrektywa dopuszcza takie wyłączenia w art. 4 ust. 7. Informacje, które zostaną zwolnione z ww. obowiązków, nie będą gromadzone w bazie danych punktu informacyjnego ds. telekomunikacji.

W art. 25d ustawy określono tryb i zasady rozstrzygania przez Prezesa UKE sporów o dostęp do informacji o infrastrukturze technicznej (art. 25a) i o umożliwienie inspekcji infrastruktury technicznej (art. 25b). Postępowanie jest wszczynane na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego żądającego informacji lub możliwości przeprowadzenia inspekcji lub operatora sieci, który taki dostęp ma udzielić lub inspekcję umożliwić, a decyzja jest wydawana przez Prezesa UKE w terminie 60 dni. Art. 25d ustawy stanowi implementację art. 4 ust. 6 dyrektywy.

Art. 1 pkt 12

Zmiana w art. 26 ustawy wynika z konieczności dostosowania przyczyn odmowy dostępu do infrastruktury technicznej do przyczyn zgodnych z dyrektywą 2014/61/UE i wymienionych w art. 19 ust. 4 ustawy. W konsekwencji wymagania określone w art. 26 ustawy powinny dotyczyć jedynie prowadzenia działalności telekomunikacyjnej przez podmioty wykonujące działalność w zakresie użyteczności publicznej.

Art. 1 pkt 13

Zmiana art. 27 ustawy ma na celu doprecyzowanie kompetencji Prezesa UKE w zakresie warunków dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, jeżeli obowiązek dostępu jest warunkiem udzielenia pomocy publicznej lub otrzymania środków publicznych. Zwłaszcza ten pierwszy przypadek w praktyce często występuje, co związane jest z udzielaniem dofinansowania ze środków unijnych na projekty telekomunikacyjne. Przykładowo dotyczy to pomocy finansowej w projekcie Sieć Szerokopasmowa Polski Wschodniej i innych projektach indywidualnych (WSS, DSS, IDM ect.), pomocy finansowej udzielanej na podstawie regionalnych programów operacyjnych i Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa. Podkreślić należy, że przepisy art. 27 ustawy znajdują zastosowanie w każdym przypadku, gdy warunkiem udzielenia pomocy publicznej lub otrzymania środków publicznych jest obowiązek zapewnienia dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej, niezależnie od tego, czy obowiązki te zostały nałożone bezpośrednio na podmiot, wobec którego Prezes UKE zatwierdza lub określa warunki dostępu. Podstawa prawna nałożenia obowiązku dostępu (decyzja Komisji, przepis prawa, umowa cywilnoprawna) nie ma znaczenia dla zastosowania art. 27 ustawy. Podkreślić należy, że obowiązki uregulowane w art. 27 ustawy są niezależne i odrębne od obowiązków, jakie mogą ciążyć na tym samym podmiocie na podstawie przepisów Pt (np. art. 139 Pt) lub innych przepisów ustawy (np. art. 17), co w szczególności oznacza, że art. 27 ustawy nie wyklucza dalej idących obowiązków dotyczących dostępu do infrastruktury telekomunikacyjnej.

Procedury udzielenia dostępu, o którym mowa w art. 27 ustawy, są analogiczne jak w przypadku dostępu do infrastruktury technicznej, uregulowanego w art. 17–24 ustawy, z tą zasadniczą różnicą, że przy rozstrzyganiu sporu o dostęp uwzględnia się również zasady zapewnienia dostępu określone w przepisach prawa, decyzji, umowach lub innych aktach, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych budowy, przebudowy, remontu lub nabycia praw do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej (art. 27 ust. 6 pkt 2). Z tego względu odesłaniem do art. 18–24a ustawy nie objęto przepisów regulujących zasady ustalania opłat za dostęp do infrastruktury technicznej. Zgodnie z art. 27 ust. 4 dostęp jest odpłatny, chyba że strony umowy postanowią inaczej. W przypadku niepodjęcia negocjacji w sprawie zawarcia umowy o dostępie, o którym mowa w ust. 1, odmowy udzielenia dostępu lub niezawarcia umowy o dostępie w terminie 60 dni od dnia złożenia wniosku o taki dostęp, każda ze stron może zwrócić się do Prezesa UKE z wnioskiem o wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej.

W ust. 9 przyznano Prezesowi UKE kompetencje do zmiany treści umowy o dostępie lub nałożenia zobowiązania do jej zmiany, w przypadkach uzasadnionych potrzebą zapewnienia ochrony interesów użytkowników końcowych, zmianą zapotrzebowania na usługi, zmianą sytuacji rynkowej lub potrzebą wykonania warunku zapewnienia dostępu wynikającego z przepisów prawa, decyzji, umów lub innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie ze środków publicznych tej budowy, przebudowy, remontu lub nabycia praw do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnej. Kompetencja taka jest konieczna do zapewnienia pełnego wykonywania warunków udzielenia pomocy publicznej, zwłaszcza w razie zmiany sytuacji rynkowej, i umożliwi Prezesowi UKE wprowadzanie zmian w warunkach dostępu, choćby były określone w umowie o dofinansowanie, jeżeli będzie to niezbędne do wykonania warunków udzielenia pomocy publicznej określonych w przepisach prawa, decyzjach Komisji i innych ww. dokumentach.

Art. 1 pkt 14

Wprowadzenie obligatoryjnej jawności części danych udostępnianych w SIIS (tj. danych w zakresie pozwalającym na określenie, jaki podmiot świadczy usługi szerokopasmowego dostępu do sieci Internet w określonej lokalizacji, w jakiej technologii oraz jakie maksymalne przepustowości świadczonych usług może zaoferować użytkownikom końcowym, a także infrastruktury telekomunikacyjnej i infrastruktury technicznej, które mogą być wykorzystane w celu świadczenia usług transmisji danych zapewniających szerokopasmowy dostęp do Internetu) ma w pierwszej kolejności zapewnić jak najszerszą informację dla potencjalnych użytkowników o usługach, z jakich mogą korzystać w określonej lokalizacji. Zgromadzenie tych danych dla wszystkich dostawców usług w ramach SIIS pozwoli użytkownikowi końcowemu na sprawdzenie w jednym punkcie informacyjnym (dostępnym on-line) wszystkich możliwych usługodawców, porównanie parametrów oferowanych przez nich usług oraz określenie technologii, w których usługi te są realizowane.

Należy również zwrócić uwagę, że już obecnie wielu dostawców usług określa na swoich stronach mapy zasięgu usług czy też bazy pozwalające po adresie określić dostępność usług w danej lokalizacji. Następnie jednak, jak pokazuje praktyka, te dane są zastrzegane przez dostawców usług przy ich przekazaniu do SIIS, co nie pozwala Prezesowi UKE na pełne udostępnienie tych informacji. Jednocześnie, ze względu na ogromną liczbę informacji gromadzonych w SIIS, a także liczbę podmiotów przekazujących dane, praktycznie niemożliwe jest skorzystanie przez Prezesa UKE z kompetencji wynikających z art. 9 ust. 2

ustawy – Prawo telekomunikacyjne, który pozwala uchylić zastrzeżenie w drodze decyzji, jeżeli Prezes UKE uzna, że dane te są niezbędne.

W konsekwencji konieczna jest interwencja legislacyjna wyłączająca nadmierowe zastrzeżenie tajemnicy przedsiębiorstwa.

Warto również podkreślić, że odtajnienie tych danych pozwoli także zwiększyć ich wiarygodność i rzetelność. W toku konsultacji białych plam NGA zdarzały się liczne przypadki zgłaszania określonych lokalizacji jako białych plam NGA, pomimo tego, że według danych zawartych w SIIS dostawcy usług wskazywali na możliwość świadczenia w określonej lokalizacji usług sieci NGA. Ze względu na zastrzeżenie tych danych jako tajemnicy przedsiębiorstwa, użytkownik końcowy zainteresowany usługami sieci NGA nie ma możliwości sprawdzenia, jaki dostawca usług zadeklarował dostępność usług w tej lokalizacji i zawarcia z nim umowy. Odtajnienie tych danych będzie więc poprawiać dostępność usług zarówno dla użytkowników końcowych, jak i służyć dostawcom usług jako dodatkowa platforma, na której potencjalny abonent może pozyskać informację o dostępności określonych usług.

Wprowadzenie regulacji służy także realizacji wymogów wynikających z dyrektywy 2014/61/UE.

Zmiana art. 29 ust. 7 jest związana m.in. ze zmianą ustawy o działach administracji rządowej i przeniesieniem kompetencji związanych z telekomunikacją z działu łączność do działu informatyzacja.

Art. 1 pkt 15

Zmiana polega na dodaniu rozdziału 2a, który tworzy Punkt Informacyjny do spraw Telekomunikacji (dalej „PIT”), co stanowi implementację art. 10 ust. 4 dyrektywy 2014/61/UE. Zgodnie z tym przepisem pojedynczy punkt informacyjny może stanowić co najmniej jeden organ na poziomie lokalnym, regionalnym lub krajowym. Proponuje się, aby w Polsce pojedynczy punkt informacyjny był prowadzony przez Prezesa UKE. Prezes UKE dysponuje informacjami o sieciach i infrastrukturze telekomunikacyjnej zbieranymi w ramach inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ustawy, a także informacjami przekazywanymi przez Głównego Geodetę Kraju. Ponadto Prezes UKE jako krajowy organ rozstrzyga spory o dostęp do infrastruktury technicznej, w tym wewnątrzbudynkowej. Jednocześnie nie stwierdzono dostatecznie mocnych argumentów za dołączeniem PIT do funkcjonującego Pojedynczego Punktu Kontaktowego prowadzonego przez Ministra Gospodarki. Funkcje Pojedynczego

Punktu Kontaktowego są zasadniczo odmienne, a kompetencje Ministra Gospodarki nie są związane z infrastrukturą techniczną, w szczególności telekomunikacją. Dlatego też proponuje się utworzenie odrębnego Punktu Informacyjnego, podobnie jak ma to miejsce w przypadku Punktu Kontaktowego ds. Wyrobów Budowlanych, który prowadzi Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego odrębnie od Pojedynczego Punktu Kontaktowego prowadzonego przez Ministra Gospodarki.

Zadaniem PIT jest udzielanie posiadanych przez Prezesa UKE informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1, tj. dotyczących procedur i formalności (implementacja art. 7 ust. 1 dyrektywy 2014/61/UE), informacji z inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ustawy (inwentaryzacja jest jawna), informacji o planach inwestycyjnych (implementacja art. 6 ust. 3 dyrektywy 2014/61/UE) i istniejącej infrastrukturze technicznej (implementacja art. 4 ust. 3 dyrektywy 2014/61/UE). PIT nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach. Dostęp do tych informacji będzie poprzez stronę internetową, a ich gromadzenie nastąpi w bazie danych w systemie teleinformatycznym (art. 29b ust. 2). Określono również podstawowe wymagania użytkowe dotyczące PIT (art. 29b ust. 3) oraz ograniczenia w zakresie możliwości wykorzystania informacji udostępnianych przez PIT i obowiązek zachowania ich w poufności (art. 29b ust. 4). Udostępnianie danych z PIT będzie nieodpłatne (art. 29b ust. 7).

Zgodnie z art. 29c ust. 1 operator sieci może przekazać Prezesowi UKE informacje, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 i 4, w celu ich udostępniania poprzez PIT. Informacje powinny być zgodne ze stanem faktycznym i w przekazanym zakresie aktualizowane corocznie w terminach do dnia 31 marca, według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku. Przekazanie informacji jest dobrowolne, a w razie ich przekazania operator sieci nie ma już obowiązku bilateralnego ich przekazywania na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Ust. 2 określa postać przekazywanych informacji. W ust. 3 przewidziano delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do określenia, w drodze rozporządzenia, elektronicznego formatu przekazywania danych oraz wzorów formularzy służących do przekazywania Prezesowi UKE informacji, o których mowa w art. 29b ust. 1 pkt 3 i 4, wraz z objaśnieniami co do sposobu ich wypełniania, kierując się potrzebą usprawnienia i ujednoczenia procesu przekazywania danych.

Art. 29d stanowi implementację art. 4 ust. 2 dyrektywy. W art. 29d określono źródła zasilenia PIT w informacje, inne niż poprzez inwentaryzację, o której mowa w art. 29 ustawy. Po pierwsze, Główny Geodeta Kraju przekazuje informacje z centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (ust. 1). Po drugie, posiadane informacje przekazują inne organy

administracji publicznej: marszałkowie województwa z wojewódzkiego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz starostowie i prezydenci miast z zasobu powiatowego (ust. 2), podmioty zarządzające terenem zamkniętym (ust. 3), zarządcy dróg w rozumieniu ustawy o drogach publicznych (ust. 4 i 5), a także inne podmioty, jeżeli posiadają ze względu na swoje zadania informacje w postaci elektronicznej (ust. 6). Podkreślić trzeba, że udostępnieniu podlegają tylko dane, o których mowa w art. 29b, przy czym udostępnienie następuje na wniosek Prezesa UKE, a pierwsze przekazanie danych następuje nie później niż 1 października 2016 r. Ponadto przekazania informacji można odmówić, jeżeli jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny. W przypadku gdy informacje stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, przy przekazaniu informacji należy poinformować o tym Prezesa UKE. Dla usprawnienia procesu przekazywania danych system teleinformatyczny PIT ma umożliwić bezpośrednie wprowadzenie informacji do bazy danych (art. 29a ust. 3).

W art. 29c ust. 9 przewidziano obowiązek udostępnienia informacji o infrastrukturze technicznej bezpośrednio przedsiębiorcom telekomunikacyjnym na ich wniosek, jeżeli informacje nie są dostępne poprzez PIT, przy czym takie udostępnienie jest nieodpłatne, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej (ust. 10). Podmiot może odmówić dostępu do informacji, jeżeli jest to niezbędne ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa lub bezpieczeństwo i porządek publiczny.

W art. 29e zawarto delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania rozporządzenia, w sprawie określenia szczegółowych wymagań technicznych i eksploatacyjnych dotyczących funkcjonowania PIT oraz sposobu prezentowania informacji gromadzonych w PIT.

Art. 1 pkt 16

Zmiany dotyczą art. 30 ustawy mają na celu implementację art. 8 ust. 2 i art. 9 dyrektywy 2014/61/UE, a także usprawnienie procedury prowadzonej przez Prezesa UKE w praktyce stosowania art. 30 ustawy. Podkreślić trzeba, że dostęp do innych niż telekomunikacyjna instalacji budynku może mieć miejsce na zasadach określonych w art. 17–24 ustawy, jeżeli stanowią infrastrukturę techniczną i należą do operatora sieci.

W art. 30 ust. 1 w pkt 2 poszerzono zakres obowiązku o umożliwienie doprowadzenia przyłącza telekomunikacyjnego, który jest odrębnie wyróżniony w art. 30 ust. 3. W art. 30 ust. 1 pkt 3 doprecyzowano, że umożliwienie wybudowania własnej instalacji telekomunikacyjnej budynku jest obowiązkiem nie tylko, gdy taka instalacja nie istnieje, ale również, gdy istniejąca instalacja nie jest dostępna dla wnioskodawcy lub nie spełnia jego potrzeb (przykładowo istniejąca instalacja telekomunikacyjna zapewniająca możliwość realizacji szybkiej sieci telekomunikacyjnej może nie spełniać potrzeb wnioskodawcy, który chce wybudować sieć w technologii FTTH). W art. 30 ust. 1 pkt 4 wyraźnie wyodrębniono dostęp do punktu styku, zdefiniowanego w art. 2 ustawy.

W ust. 1a określono sytuacje, w których instalację telekomunikacyjną budynku uważa się za niedostępną dla przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, co ułatwi stosowanie przesłanki dostępu do budynku, o której mowa w art. 30 ust. 1 pkt 3. W ust. 1b usunięto wątpliwości interpretacyjne dotyczące tego, czy dostęp ma być zapewniony jeszcze przed ukończeniem budynku. Intencją jest, aby na etapie budowy wszyscy zainteresowani przedsiębiorcy telekomunikacyjni mogli na swój koszt wyposażyć budynek w instalację telekomunikacyjną. W ust. 1c nałożono na przedsiębiorców telekomunikacyjnych obowiązek wykonywania dostępu do nieruchomości w sposób minimalizujący uciążliwość. Ust. 1c stanowi implementację art. 9 ust. 6 akapit drugi dyrektywy. Ust. 1d wskazuje, iż w przypadku gdy dostęp o którym mowa w art. 30 ust. 1 wynika z decyzji Prezesa UKE, a przywrócenie nieruchomości do stanu poprzedniego jest niemożliwe lub powoduje nadmierne trudności lub koszty, zastosowanie w takiej sytuacji znajdują wskazane przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami. W celu ułatwienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 3, w ust. 1e nałożono obowiązek udzielania przez właściciela, użytkownika wieczystego i zarządcę nieruchomości informacji o właścicielu kabla, instalacji i przyłącza telekomunikacyjnego oraz podmiotach korzystających z tej infrastruktury, o podmiotach korzystających z punktu styku oraz o numerze księgi wieczystej nieruchomości. Ust. 1f określa termin na udzielenie tych informacji.

Zmiany w ust. 3b doprecyzowują zakres kosztów, do których ponoszenia jest obowiązany przedsiębiorca telekomunikacyjny uzyskujący dostęp.

Zmiany w ust. 5 stanowią dostosowanie odesłania do treści zmienionych przepisów art. 19–24, z których nie wszystkie mogą być stosowane do dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3. W ust. 5d przesądzono, że umowa lub decyzja w sprawie dostępu wiąże następców prawnych strony umowy lub decyzji. W ust. 5e rozszerzono zakres podmiotów

zobowiązanych do zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3, również na inne podmioty, którym służy skuteczne względem właściciela, użytkownika wieczystego i zarządcy nieruchomości prawo korzystania z punktu styku, kabla, instalacji lub przyłącza telekomunikacyjnego, co uniemożliwi obchodzenie obowiązku poprzez umowy cywilnoprawne i stanowi implementację art. 9 ust. 3 dyrektywy 2014/61/UE, który mówi o każdym posiadaczu prawa użytkowania.

W ust. 7 implementowano art. 8 ust. 2 dyrektywy, który nakazuje wyposażyć budynek w instalację telekomunikacyjną, jeżeli w taką instalację nie jest wyposażony, a wykonuje się rozbudowę, nadbudowę lub przebudowę budynku związaną z robotami budowlanymi obejmującymi rozbudowę, nadbudowę lub przebudowę instalacji technicznej budynku. W ust. 8 wprowadzono obowiązki względem organów administracji architektoniczno-budowlanej, dzięki czemu przepis ust. 7 nie będzie przepisem „martwym”.

Art. 1 pkt 17

Zmiana polegająca na dodaniu art. 35a ma na celu usunięcie jednej z podstawowych barier opóźniających inwestycje telekomunikacyjne, która stwierdzono w toku prac w ramach Memorandum oraz w związku z budową sieci finansowanych ze środków unijnych. Chodzi o dostęp do nieruchomości, w tym budynków wielorodzinnych, których dysponentem są Państwowe Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe, podmiot zarządzający terenem zamkniętym i takie podmioty jak spółdzielnie mieszkaniowe. Przykładem mogą być Lasy Państwowe, dla których jednostką decyzyjną są poszczególne nadleśnictwa za zgodą poszczególnych regionalnych dyrekcji, co wymaga skomplikowanych indywidualnych uzgodnień i prowadzi do braku jednolitych zasad dostępu, w tym cenowych. Konieczne jest wprowadzenie rozwiązania zapewniającego określenie ramowych warunków dostępu do nieruchomości, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i art. 33 ust. 1, aby uniknąć zbędnego i nieefektywnego negocjowania indywidualnych warunków dostępu z podmiotami, które dysponują znaczącym zasobem nieruchomości. Dlatego też w uzupełnieniu obowiązków nałożonych w art. 30–33 ustawy, ustanowiono kompetencję Prezesa UKE do określenia, w drodze decyzji, tzw. ramowych warunków dostępu, które będą wiązały podmioty wymienione w art. 35a ust. 1 i które będą musiały być uwzględniane przy zawieraniu indywidualnych umów na warunkach nie gorszych niż określone w decyzji Prezesa UKE (ust. 4). Ponadto podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, zostały zobowiązane do publikacji na swoich stronach internetowych aktualnych warunków zapewnienia dostępu,

o którym mowa w art. 30 i art. 33 ustawy, oraz przekazania Prezesowi UKE informacji o adresach tych stron internetowych.

Art. 1 pkt 18

Proponowane dodanie art. 36a–36f ustawy ma na celu implementację określonego w art. 5 dyrektywy 2014/61/UE obowiązku koordynacji robót budowlanych.

W obowiązujących przepisach prawa polskiego brak jest jasnych reguł, jakie miałyby zastosowanie w celu skoordynowania inwestycji i umożliwienia realizacji inwestycji telekomunikacyjnych przy okazji realizacji inwestycji drogowej, wodociągowo-kanalizacyjnej, kolejowej lub energetycznej. W praktyce najczęstszą przyczyną odmowy skoordynowania inwestycji są kwestie dofinansowania ze środków unijnych, jak również inne regulacje dotyczące przygotowania inwestycji – inwestycje drogowe i kolejowe regulowane są szczególnymi przepisami o charakterze specustaw, a inwestycje telekomunikacyjne przepisami ogólnymi (z wyjątkiem regionalnych sieci szerokopasmowych), co może uniemożliwiać koordynację czasową tych odrębnych inwestycji. Poza tym konieczność skoordynowania kilku inwestycji tworzy dodatkowe ryzyka dla realizacji inwestycji drogowej i kolejowej, które są realizowane w trybie zamówień publicznych, bowiem dochodzi możliwość opóźnień ze strony podmiotu, za którego wykonawca nie ponosi odpowiedzialności.

W aktualnym stanie prawnym kwestię koordynacji robót budowlanych uregulowano jedynie fragmentarycznie w ustawie o drogach publicznych oraz w przepisach Prawa geodezyjnego i kartograficznego, w sposób daleko niesatysfakcjonujący i niepozwalający na rozwiązywanie praktycznych problemów, co uniemożliwia osiągnięcie dodatkowych pozytywnych efektów z synergii realizowania inwestycji infrastrukturalnych, choćby w postaci zwiększenia efektywności wydatków publicznych.

W ustawie o drogach publicznych ustawodawca postanowił wprowadzić, że do zarządcy drogi należy w szczególności koordynacja robót w pasie drogowym, ale nie skonkretyzował w żaden sposób na czym ten obowiązek miałby polegać. Natomiast zgodnie z ustawą – Prawo geodezyjne i kartograficzne do zadań starosty należy w szczególności koordynacja usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu, a inwestor obowiązany jest uzgadniać usytuowanie projektowanej sieci. Uzgodnień dokonuje się po stwierdzeniu bezkolizyjności usytuowania projektowanych sieci uzbrojenia terenu z już istniejącymi i projektowanymi. Oznacza to, że koordynacja w rozumieniu przepisów prawa geodezyjnego nie dotyczy

wykonywania inwestycji (robót budowlanych) w tym samym czasie i w tej samej lokalizacji (na tym samym terenie budowy), lecz bezkolizyjnego usytuowania sieci istniejących lub projektowanych.

Potrzeba zmian wynika z tego, że zapewnienie warunków do koordynacji robót budowlanych zapewni znaczące oszczędności i ograniczy niedogodności dla obszaru, na którym wdrażane są nowe sieci telekomunikacyjne, choćby po to, aby minimalizować w przyszłości inwestycje ingerujące w pas drogowy. Prace budowlane finansowane w całości lub w części ze środków publicznych powinny mieć na celu maksymalizowanie ich pozytywnego skutku, poprzez wykorzystywanie pozytywnych efektów zewnętrznych takich prac w różnych sektorach i zapewnienie równych szans w odniesieniu do współdzielenia dostępnej i planowanej infrastruktury fizycznej w związku z wdrażaniem sieci telekomunikacyjnych. Potrzeba zmiany stanu prawnego uzasadniona jest więc ważnym interesem publicznym.

Potrzebę zmiany stanu prawnego i szczegółowego uregulowania koordynacji robót budowlanych potwierdzają wnioski z przeprowadzonej przez Najwyższą Izbę Kontroli (zwanej dalej „NIK”) kontroli w zakresie wykonywania przez zarządców dróg koordynacji robót w pasie drogowym (zob. Najwyższa Izba Kontroli, Informacja o wynikach kontroli koordynacji robót w zakresie przebudowy, modernizacji i remontów dróg i towarzyszącej infrastruktury na terenie wybranych aglomeracji miejskich, Warszawa 2009). Najwyższa Izba Kontroli ocenia jako niewystarczającą koordynację przedsięwzięć podejmowanych przez gestorów sieci infrastrukturalnych oraz zarządców dróg, zarówno na etapie ich planowania, jak i realizacji. W 5 na 6 skontrolowanych aglomeracji miejskich brak było regulacji systemowych w zakresie koordynacji robót w pasie drogowym. Nie wyznaczono osób odpowiedzialnych za działania koordynacyjne szczegółowych zadań w okresach kilkuletnich i rocznych dla podmiotów, które należało objąć tymi działaniami, oraz mierników umożliwiających ocenę ich efektywności [str. 12–14 Informacji]. W ocenie NIK brak rozwiązań systemowych w zakresie koordynacji był przyczyną nieprawidłowości, takich jak: niedostosowanie terminów wykonania zadań finansowanych ze środków unijnych do terminów zadań finansowanych z budżetu samorządu, nakładanie się terminów realizacji inwestycji z terminami zadań remontowych, niewykonywanie zadań zaplanowanych [str. 19–25 Informacji]. Obowiązek koordynacji robót w pasie drogowym, określony w art. 20 pkt 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, nie był w pełni przestrzegany przez skontrolowane jednostki. Przedsięwzięcia dotyczące remontów, modernizacji i przebudowy dróg oraz infrastruktury znajdującej się w pasie drogowym były uzgadniane

głównie na etapie planowania budżetu miasta na dany rok oraz w trakcie realizacji poszczególnych zadań. Zarówno zarządcy dróg, jak i właściciele sieci infrastrukturalnych w zróżnicowanym zakresie udzielali sobie wzajemnych informacji o planowanych bądź wykonywanych robotach w pasie drogowym. Nie wszystkie informacje były przekazywane przez zarządców dróg i odwrotnie [str. 12–14 Informacji]. NIK stwierdziła, że nie w każdym przypadku została zapewniona właściwa kolejność realizacji zadań zaplanowanych przez zarządców dróg i gestorów sieci infrastrukturalnych w pasie drogowym [str. 18–25 Informacji].

Przepis art. 36a ust. 1 ustawy umożliwia przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu zwrócenie się z wnioskiem o koordynację robót budowlanych. Zakres podmiotowy obejmuje wszystkich operatorów sieci, którzy realizują roboty budowlane dotyczące infrastruktury technicznej, finansowane w całości lub w części ze środków publicznych. Nie ma znaczenia, czy roboty są realizowane bezpośrednio przez ten podmiot czy pośrednio, w szczególności przez podwykonawców. Stanowi to implementację art. 5 ust. 2 dyrektywy 2014/61/UE. W ust. 2 określono, na czym polega koordynacja robót budowlanych, a więc chodzi przede wszystkim o umożliwienie wykonania robót dotyczących szybkiej sieci telekomunikacyjnej w tym samym czasie i w tym samym miejscu co roboty budowlane dotyczące infrastruktury technicznej realizowanej ze środków publicznych. Jeżeli jednak powielenie infrastruktury przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego jest technicznie niemożliwe lub ekonomicznie nieopłacalne, to koordynacja robót budowlanych może polegać na zaprojektowaniu i wykonaniu infrastruktury technicznej z uwzględnieniem potrzeb szybkiej sieci telekomunikacyjnej, aby w ten sposób stworzyć możliwość dostępu na zasadach określonych w art. 17–24a ustawy. Od razu trzeba podkreślić, że obowiązek związany z koordynacją robót budowlanych obwarowany jest szeregiem warunków, które zapobiegają wzrostowi kosztów inwestycji operatora sieci w infrastrukturę techniczną, jak również opóźnieniom tej inwestycji. Koordynacja robót budowlanych zasadniczo powinna następować bez uszczerbku dla tej inwestycji, co zapewnia art. 36a ust. 3 i 5, który określa przyczyny odmowy koordynacji (ust. 5), a także precyzuje, kiedy wniosek jest uzasadniony (ust. 3). Przykładowo, jakiegokolwiek dodatkowe koszty operatora sieci pozbawiają wniosek takiego charakteru, chyba że przedsiębiorca telekomunikacyjny pokryje te dodatkowe koszty i da operatorowi sieci zabezpieczenie jak w przypadku zamówień publicznych (art. 36b ust. 4). Szczególnie chronione są inwestycje realizowane na podstawie umów o dofinansowaniu lub umów o zamówienia publiczne. Przyczyny odmowy należy podać w terminie 30 dni (ust. 6).

Stanowi to implementację art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 2014/61/UE. Koordynacja robót budowlanych w pasie drogowym nie zwalnia przedsiębiorcy telekomunikacyjnego z obowiązku uzyskania decyzji, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy o drogach publicznych (ust. 4).

Przepis art. 36b ust. 1 określa, że warunki koordynacji robót budowlanych strony ustalają w umowie. W ust. 2 wskazano kwestie, które powinny zostać uregulowane w przedmiotowej umowie. Zgodnie z art. 36c ust. 1, w przypadku niezawarcia umowy w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, każda ze stron może zwrócić się do starosty lub wojewody (w przypadku robót budowlanych dotyczących przedsięwzięć, o których mowa w 82 ust. 3 ustawy – Prawo budowlane) z wnioskiem o rozstrzygnięcie sporu, co następuje w drodze decyzji. Decyzje w sprawie koordynacji robót budowlanych wydaje się niezwłocznie, nie później niż w terminie 60 dni, biorąc pod uwagę kryteria wymienione w art. 36c ust. 2 (m.in. obowiązki nałożone na operatora sieci czy interes publiczny). W art. 36c ust. 3 określono zakres decyzji o koordynacji robót budowlanych. W art. 36d wprowadzono obowiązek dla operatora sieci do zawierania umów dotyczących projektowania lub wykonywania robót budowlanych uwzględniających obowiązki w zakresie koordynacji robót budowlanych. W szczególności obowiązek ten dotyczyć będzie umów w sprawie zamówień publicznych oraz umów, o których mowa w art. 16 ustawy o drogach publicznych. Umowy dotyczące inwestycji mogą być bowiem zawierane przed złożeniem wniosku o koordynację robót budowlanych, jak również po jego złożeniu. W każdym razie złożenie takiego wniosku nie wstrzymuje realizowania inwestycji przez inwestora, na którego nałożono obowiązek, ani też nie blokuje zawierania przez niego umów dotyczących realizowanej inwestycji. Dlatego też przy zawieraniu i zmianie tych umów należy uwzględnić możliwość zawarcia – już w toku ich obowiązywania – umowy lub umów o koordynację robót budowlanych. Jest to potrzebne zwłaszcza przy umowach o zamówienia publiczne, które stosownie do art. 144 ustawy – Prawo zamówień publicznych mogą być zmieniane wyłącznie, gdy warunki zmiany zostały uprzednio przewidziane przy zawieraniu umowy. W tym wypadku inwestorzy będą musieli w umowach o zamówienia publiczne zamieścić odpowiednią klauzulę przewidującą możliwość zmian związanych z zawarciem w przyszłości umowy o koordynacji robót budowlanych oraz nałożyć na wykonawcę obowiązek zmian do umowy o zamówienie publiczne, aby wprowadzenie tych zmian nie było blokowane przez brak zgody wykonawcy. Oczywiście nie ma przeszkód, aby ogłoszenie informacji oraz zawarcie umów o koordynacji robót budowlanych nastąpiło przed udzieleniem zamówienia publicznego, a wówczas

uwzględnienie obowiązku, o którym mowa w art. 1, będzie możliwe już poprzez wprowadzenie odpowiednich postanowień do umowy w sprawie zamówienia publicznego już w chwili jej zawierania.

W art. 36e nałożono na operatorów sieci obowiązanych do koordynacji robót budowlanych również obowiązek udzielenia informacji o planowanych robotach budowlanych z wyprzedzeniem 6 miesięcy, w zakresie określonym w ust. 2. Informacji tych udziela się na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego (ust. 3). Do odmowy dostępu odpowiednio stosuje się art. 25a ust. 5 pkt 2 oraz ust. 6–8. Stanowi to implementacją art. 6 ust. 1 i 2 dyrektywy 2014/61/UE. Zgodnie z art. 36f ust. 1 i 2 spory o dostęp do informacji rozstrzyga właściwy starosta lub wojewoda (w zakresie obiektów i robót budowlanych, o których mowa w art. 82 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane), w drodze decyzji, w terminie 60 dni (ust. 5). W ust. 3 i 4 określono również zakres tej decyzji, w tym zasady rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 36g zawiera delegację dla ministra właściwego do spraw informatyzacji do wydania, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, rozporządzenia w sprawie zwolnienia z tego obowiązku infrastruktury technicznej, której wykorzystanie do celów szybkich sieci telekomunikacyjnych jest niemożliwe ze względu na bezpieczeństwo i integralność infrastruktury technicznej, zdrowie publiczne, obronność, bezpieczeństwo państwa, bezpieczeństwo i porządek publiczny, lub robót budowlanych o niewielkiej wartości, na co zezwala art. 6 ust. 5 oraz art. 5 ust. 5 dyrektywy 2014/61/UE.

Art. 36h wskazuje organy kompetentne do rozpatrywania odwołań od decyzji rozstrzygających spory w zakresie koordynacji robót budowlanych oraz udostępnia informacji o planowanych lub wykonywanych robotach budowlanych umożliwiając ubieganie się o koordynację robót budowlanych.

Art. 1 pkt 19

Wprowadzenie zmiany proponowanej w ust. 3 wyeliminuje ryzyko błędnego (nadmiernego) określania obowiązków ciążących na inwestorze w zakresie uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego dla inwestycji z zakresu łączności publicznej. Z proponowanego brzmienia art. 46 ust. 3 ustawy jasno wynika, że w przypadku braku planu miejscowego, lokalizację inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej ustala się w drodze decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego (na warunkach określonych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym), przy czym

obowiązek ten nie odnosi się do przypadków wskazanych w art. 50 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz w art. 47 ustawy.

Z jednej zatem strony przesądzona została okoliczność, że ww. inwestycje lokalizowane są na podstawie decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na zasadach przewidzianych w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, z drugiej natomiast strony przepis nie pozostawia wątpliwości interpretacyjnych, że ww. decyzja nie jest wymagana w odniesieniu do wszystkich inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, lecz tych, które nie są objęte wyjątkami przewidzianymi w art. 50 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Tym samym wyeliminowane zostanie ryzyko, iż na etapie uzyskiwania decyzji o pozwoleniu na budowę w odniesieniu do inwestycji z zakresu łączności publicznej, o których mowa w art. art. 50 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, organ administracji architektoniczno-budowlanej wezwie do przedłożenia decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu – wyda decyzję odmowną.

Art. 1 pkt 20

Nadanie art. 48 ustawy proponowanego brzmienia pozwoli na skuteczniejsze zaskarżanie zapisów planu miejscowego, które naruszają prawo, w szczególności są niezgodne z art. 46 ust. 1 ustawy.

Obecnie przesądzono, że zaskarżeniu podlega zarówno uchwała w sprawie uchwalenia, jak i zmiany planu miejscowego. Kwestia ta jest bardzo istotna, gdyż literalna wykładnia przepisu w wersji pierwotnej prowadzi do wniosku, że zaskarżeniu podlegają jedynie uchwały w sprawie uchwalenia planu, co powodowało lukę prawną i nie znajdowało żadnego uzasadnienia. Nie ma bowiem logicznego wytłumaczenia, dlaczego przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz Prezes UKE w trybie art. 48 ustawy mogą skutecznie zwalczać niezgodne z prawem zapisy znajdujące się w uchwale w sprawie uchwalenia planu, a nie mogą kwestionować identycznych zapisów, które stały się przepisami prawa miejscowego poprzez wprowadzenie ich uchwałą w sprawie zmiany planu miejscowego. Obecne brzmienie przepisu nie pozostawia żadnych wątpliwości, iż każda z ww. uchwał podlega zaskarżeniu w trybie art. 48 ustawy.

Po drugie, w przepisie przesądzono, iż wniesienie skargi do sądu administracyjnego następuje po bezskutecznym wezwaniu rady gminy do usunięcia naruszenia prawa. Wynika to z odpowiedniego stosowania przepisu art. 52 § 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. W takim przypadku nie ma zastosowania termin, o którym mowa w art. 52 § 3 p.p.s.a., tj. termin czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności – do usunięcia naruszenia prawa.

Po trzecie, w ust. 1 przesądzono, iż legitymację do wniesienia skargi, o której mowa w ust. 1, w zakresie telekomunikacji ma każdy przedsiębiorca telekomunikacyjny oraz Prezes UKE. Zaproponowane brzmienie nie pozostawia zatem wątpliwości, iż podmioty te posiadają tzw. legitymację skargową i nie muszą wykazywać indywidualnego interesu prawnego. Wyraźne przesądzenie powyższego jest kluczowe, gdyż co do zasady osobą legitymowaną do wniesienia skargi jest każdy, kto ma interes prawny. W orzecznictwie charakter interesu prawnego, o którym mowa w art. 50 § 1 p.p.s.a. określono jako materialnoprawny. Uznano, że jest on oparty na normach administracyjnego prawa materialnego, gdzie musi istnieć norma prawna przewidująca, w określonym stanie faktycznym i w odniesieniu do określonego podmiotu, możliwość wydania określonego aktu lub też podjęcia określonej czynności. Interes prawny można ująć też jako potrzebę ochrony sfery prawnej obywatela wyznaczającą zakres jego działań lub subiektywnie odczuwaną potrzebę utrzymania istniejącego lub spowodowania takiego stanu rzeczy, jaki dany podmiot uważa za korzystny, przy czym korzyść ta musi mieć swoje źródło w prawie (por. Grego-Hoffmann Małgorzata, Rola pełnomocnika w postępowaniu sądowo-administracyjnym, LEX 2012).

Po czwarte, w ust. 2 zdefiniowano pojęcie „w zakresie łączności publicznej”, które wobec braku doprecyzowania wywoływało problemy w praktyce stosowania przepisu art. 48 ustawy w pierwotnym brzmieniu. Pojawiały się bowiem skrajnie odmienne interpretacje, które w jednym przypadku sprowadzały „zakres łączności publicznej” tylko do tych ustaleń planu miejscowego, które wprost w ich tekście odnoszą się do telekomunikacji, a w innym przypadku traktują „zakres łączności publicznej” szeroko jako każde ustalenie, które może mieć potencjalny wpływ na inwestycję lub działalność telekomunikacyjną. Stąd proponowany ust. 3 omawianego przepisu przesądza o maksymalnie szerokim rozumieniu wskazanego pojęcia, które obejmuje swoim zakresem te ustalenia planu miejscowego (tekstowe lub graficzne), które określają, bezpośrednio lub pośrednio, zasady lub warunki lokalizowania i realizacji infrastruktury telekomunikacyjnej.

Art. 2 pkt 1

W art. 39 ust. 3 dodano przesłankę odmowy wydania zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej, jeżeli w kanale technologicznym istnieją wolne

zasoby. W projektowanym art. 39 ust. 3aa wskazano, iż w decyzji lokalizacyjnej infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym należy dodatkowo określić, czy w okresie 4 lat, od dnia wydania decyzji, planowana jest budowa, przebudowa lub remont odcinka drogi, którego dotyczy decyzja, o ile wynika to wprost z uchwały budżetowej jednostki samorządu terytorialnego, programu wieloletniego wydanego na podstawie ustawy o finansach publicznych lub planów zarządcy drogi w zakresie rozwoju sieci lub finansowania inwestycji drogowych. W ramach projektowanej zmiany w art. 39 ust. 3b ustawy o drogach publicznych, termin 65 dni do wydania decyzji o lokalizowaniu w pasie drogowym obiektów budowlanych lub urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego zastępuje się terminem 45 dni w odniesieniu do zezwoleń dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej. Biorąc pod uwagę znaczne środki wspólnotowe dostępne na potrzeby sieci szerokopasmowych, dostępnych czasowo, szczególnie istotne jest skrócenie czasu niezbędnego do wydawania decyzji kluczowych dla realizacji tych inwestycji. Te okoliczności stanowią wystarczającą motywację, aby nałożyć dodatkowe obowiązki na zarządców dróg. W związku z powyższym określenie 45-dniowego terminu na wydanie decyzji, o której mowa w art. 39 ust. 3, będącego podstawą do nałożenia kary, który to termin odnosić się będzie tylko do wydawania zezwoleń odnośnie do infrastruktury telekomunikacyjnej, nie będzie stanowiło zbyt dużego obciążenia dla zarządców dróg.

Dodanie ust. 5a ma na celu wskazanie przypadków, kiedy koszty przełożenia infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym w związku z budową, przebudową lub remontem drogi realizowanymi przed upływem 4 lat od dnia wydania decyzji lokalizacyjnej ponosi zarządca drogi, a kiedy właściciel infrastruktury telekomunikacyjnej. Proponowana zmiana jest potrzebna, gdyż zmniejszy ryzyka przy podejmowaniu decyzji o inwestycji, a także pozwoli na uniknięcie w okresie początkowej eksploatacji (4 lata) dodatkowych kosztów działań spowodowanych przez zarządców dróg publicznych.

Zmiana brzmienia art. 39 ust. 6b ustawy o drogach publicznych ma na celu dostosowanie przepisu do projektowanego ust. 7.

Z kolei zmiana w art. 39 ust. 7–7k ustawy o drogach publicznych stanowi istotną modyfikację zasad udostępniania kanałów technologicznych oraz określania opłat za dostęp do nich. Kanały technologiczne będą udostępniane w drodze decyzji administracyjnej, w której zostaną określone również opłaty za ich udostępnienie. Tryb wydawania decyzji w sprawie udostępnienia kanału technologicznego uregulowano w ust. 7aa–7ac, a zasady ustalania

opłaty w ust. 7g–7j, natomiast wysokość stawek będzie określona w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw informatyzacji, wydanego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, przy czym nie mogą one przekroczyć stawek wskazanych w projektowanym ust. 7i (ust. 7k).

Sposób udostępniania kanałów technologicznych w drodze umowy dzierżawy lub najmu został utrzymany w stosunku do spółki, o której mowa w art. 19 ust. 3, która pełni funkcję zarządcy autostrady płatnej, oraz drogowej spółki specjalnego przeznaczenia, która pełni funkcję zarządcy drogi, przy czym opłaty za udostępnianie kanału technologicznego nie mogą przekroczyć stawek określonych w ust. 7i.

Art. 2 pkt 2

W art. 40e ustawy o drogach publicznych wprowadzono możliwość przeniesienia zezwolenia na zajęcie pasa drogowego wydanego w celach związanych z infrastrukturą telekomunikacyjną na podmiot będący nabywcą tej infrastruktury.

W art. 40f ustawy o drogach publicznych wprowadzono rozwiązanie polegające na określeniu niższych stawek opłat za zajęcie pasa drogowego ustalonych w wydanych już decyzjach administracyjnych dla infrastruktury telekomunikacyjnej, jeżeli organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego podejmie uchwałę o obniżeniu tych stawek. Za okresy, za które opłata stała się należna jeszcze przed dniem wejścia w życie uchwały, opłata będzie pobierana w dotychczasowej wysokości (np. w razie wejścia w życie uchwały w kwietniu opłata roczna należna za ten rok pozostaje w dotychczasowej wysokości).

Art. 3 pkt 1

Zmiana definicji „sieci uzbrojenia terenu” ma na celu usunięcie z zakresu tego pojęcia parkingów.

Art. 3 pkt 2

Zmiana art. 24 ust. 4 ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne (dalej „Pgik”) rozszerza możliwość żądania udostępnienia informacji zawartych w operacie ewidencyjnym dla każdego podmiotu, z wyłączeniem przepisów ustawy o ochronie danych osobowych. Zaproponowane zmiany mają na celu wyeliminowanie nieuzasadnionej dalej idącej ochrony danych osobowych, zawartych w ewidencji gruntów i budynków, niż wynika to z przepisów ustawy o ochronie danych osobowych.

Art. 3 pkt 3

Zmiany w art. 28b mają na celu usprawnienie narad koordynacyjnych organizowanych przez starostę. Zmiana w zakresie art. 28b ust. 1 i 2 polega na poprawieniu redakcji przepisu, w którym wadliwie jest mowa o uzgadnianiu usytuowania sieci zamiast o skoordynowaniu. Zmiana w zakresie art. 28b ust. 3 polega na doprecyzowaniu rodzaju map, na których może być sporządzony plan sytuacyjny z przedstawieniem proponowanego usytuowania sieci uzbrojenia terenu. Zmiana w zakresie art. 28b ust. 4–6 precyzuje liczbę egzemplarzy wniosku oraz zasady wyznaczania terminu narady koordynacyjnej, a w zakresie art. 28b ust. 11 precyzuje termin wydania odpisów z narady koordynacyjnej. Ust. 9 i 10 art. 28b określają treść protokołu z narady koordynacyjnej przeprowadzanej w normalny trybie bądź za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 3 pkt 4

W art. 28ba określono konsekwencje nieobecności na naradzie koordynacyjnej, w szczególności w razie zmian usytuowania sieci. W art. 28bb uregulowano zasady doręczania zawiadomień za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 3 pkt 5

Zmiany w art. 28c mają na celu usprawnienie procedury sporządzania adnotacji na dokumentacji projektowej – określono termin sporządzenia adnotacji oraz prawo projektanta do sporządzenia adnotacji, jeżeli przewodniczący narady nie wywiąże się ze swojego obowiązku sporządzenia tej adnotacji w dniu narady, niezwłocznie po jej zakończeniu. W praktyce występują przypadki opieszałości przewodniczącego narady ze sporządzaniem adnotacji, a następnie z wydawaniem dokumentacji projektowej.

Art. 3 pkt 6

Zmiany w art. 28d mają na celu usprawnienie procedury uzgodnień sytuowania infrastruktury technicznej na terenach zamkniętych. Obowiązujące przepisy nie nakładają na zarządzającego takim terenem żadnych obowiązków co do sprawnego załatwiania wniosków inwestorów i projektantów, a przy rozległych sieciach telekomunikacyjnych przejścia przez tereny zamknięte są liczne i stanowią „wąskie gardło” na etapie projektowania. Dlatego dodaje się ust. 2–4, które określają termin 7 dni na reakcję i rozpoczęcie procesu uzgodnień, a także 30 dni na ich zakończenie.

Art. 3 pkt 7 i 8

Zmiany w art. 28e i art. 40a mają na celu usprawnienie procedury opiniowania w zakresie treści inicjalnej bazy GESUT przez podmioty władające sieciami uzbrojenia terenu.

Art. 3 pkt 9

Zmiany w załączniku do ustawy mają na celu obniżenie opłat za materiały geodezyjne dla przygotowania i realizacji inwestycji dotyczących infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności związanych z dofinansowaniem ze środków unijnych w ramach PO PC. Na inwestycje telekomunikacyjne na „białych plamach” przewidzianych jest ponad 1 mld euro z PO PC i wobec niewystarczalności tych środków do pokrycia wszystkich „białych plam” należy zadbać, aby jak najwięcej zostało wydatkowanych na rzeczywiste inwestycje w infrastrukturę telekomunikacyjną, a jak najmniej na opłaty administracyjne, jak np. opłaty za udostępnianie materiałów geodezyjnych. Podkreślić należy, że przy efekcie skali zapotrzebowania na te materiały w związku z realizacją PO PC właściwe organy uzyskają znaczne wpływy, gdyż zmiana nie przewiduje całkowitego zwolnienia z opłat, lecz ich zmniejszenie, przy czym zmniejszenie opłat za mapy do celów projektowych sięga tylko 40%. Większa redukcja opłat za materiały z BDOT10k oraz za wypisy i wyrisy z rejestru gruntów wynika z tego, że materiały te są potrzebne na wczesnym etapie przygotowania wniosków o dofinansowanie i opłaty będą ponoszone niezależnie od uzyskania dofinansowania, chodzi więc o zmniejszenie bariery dostępu do funduszy unijnych. Natomiast mapy dla celów projektowych będą uzyskiwane już przez beneficjenta, który uzyskał dofinansowanie i faktycznie realizuje inwestycję.

Art. 4

Zmiany w ustawie o Inspekcji Ochrony Środowiska przewidują – w razie uzasadnionego wniosku organu samorządu terytorialnego – obowiązek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do przeprowadzenia kontroli w zakresie poziomów pól elektromagnetycznych emitowanych z instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej, których równoważna moc promieniowana izotropowo wynosi nie mniej niż 15 W, emitujących pola elektromagnetyczne o częstotliwościach od 30 kHz do 300 GHz.

Art. 5

Zmiana w ustawie o lasach polega na ustanowieniu dla nadleśniczego Lasów Państwowych kompetencji do określania tzw. ramowych warunków dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1 i 3 oraz art. 33 ust. 1 ustawy. W dotychczasowym stanie prawnym nadleśniczy

wydawali zgodę na wydzierżawienie nieruchomości leśnych lub ustanowienie służebności na takich nieruchomościach, określając te warunki w indywidualnych przypadkach, a po zmianie będą mogli określić warunki dostępu do tych nieruchomości na cele związane z zapewnieniem telekomunikacji w sposób generalny. Ustawa przewiduje również wprowadzenie obowiązku koordynacji zbierania i umieszczania na stronach internetowych regionalnych dyrektorów Lasów Państwowych warunków dostępu, o którym mowa wyżej, zapewnianych przez nadzorowanych przez regionalnych dyrektorów nadleśniczych, a następnie informowania Prezesa UKE o adresach tych stron internetowych.

Art. 6 pkt 1

Proponowane zmiany mają na celu realizację wniosków z raportu Najwyższej Izby Kontroli z dnia 30 października 2015 r. (nr ewid. 6/2015/P/14/092/LLU), w szczególności oceny, że kontrolowane jednostki nie realizowały skutecznie i rzetelnie zadań organów administracji architektoniczno-budowlanej oraz organów ochrony środowiska w procesie powstawania i funkcjonowania instalacji radiokomunikacyjnych, w szczególności ze względu na niedookreślone i niejednoznaczne przepisy prawa.

W praktyce stosowania zwolnienia z wymogu uzyskania pozwolenia na budowę przewidzianego w art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy – Prawo budowlane wystąpiły znaczne rozbieżności co do wykładni pojęć takich jak „instalacja radiokomunikacyjna” czy „antenowa konstrukcja wsporcza”. Dla wyeliminowania tych rozbieżności, które mają poważne konsekwencje choćby w postaci postępowań wszczynanych przez nadzór budowlany i nakazów rozbiórek instalacji, konieczne jest precyzyjne zdefiniowanie tych pojęć i tym samym doprecyzowanie hipotezy art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy – Prawo budowlane, co ma na celu zmiana proponowana w pkt 1. Zatem zmiana ww. przepisu nie ma charakteru zmiany merytorycznej, lecz stanowi potwierdzenie obowiązującego stanu prawnego. Bariery usuwana w tym przepisie została wskazana w ramach Memorandum.

Art. 6 pkt 2

Uwzględniając wnioski z raportu Najwyższej Izby Kontroli z dnia 30 października 2015 r. (nr ewid. 6/2015/P/14/092/LLU) poprzez dodanie ust. 3a w art. 30 Pb wprowadza się dodatkowy wymóg, aby do zgłoszenia robót budowlanych obowiązkowo było załączane oświadczenie projektanta, posiadającego uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności, o której mowa w art. 14 ust. 1 pkt 2 lub pkt 4 lit. a, że instalacja radiokomunikacyjna nie spełnia warunków, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1

pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397, z późn. zm.), oraz planu sytuacyjnego przedstawiającego graficzny rozkład pól elektromagnetycznych o wartościach przekraczających dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych w środowisku, o których mowa w art. 122 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska. Ustanowienie wymogu dotyczącego oświadczeń projektanta jest potrzebne, aby organy architektoniczno-budowlane nie przewlekały procedury zgłoszeniowej, poprzez żądanie decyzji, postanowień lub zaświadczeń od organów właściwych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko. Liczne przypadki takich żądań były najczęściej uzasadniane tym, że dokumentację zwaną w praktyce „analizą kwalifikacyjną” sporządza inwestor lub inny podmiot działający na jego zlecenie, który nie musi mieć uprawnień projektanta. Wprowadzenie wymogu dołączenia do zgłoszenia oświadczenia projektanta powinno wyeliminować wątpliwości organów architektoniczno-budowlanych i tym samym doprowadzić do usunięcia opisanej bariery administracyjnoprawnej. Natomiast ustanowienie wymogu dołączenia planu sytuacyjnego umożliwi bardziej skuteczną kontrolę przez organy administracji architektoniczno-budowlanej, w szczególności z punktu widzenia oddziaływania na ludzi i nieruchomości sąsiednie.

Art. 7 pkt 1

Zmiana ma na celu uwzględnienie wniosków z raportu Najwyższej Izby Kontroli z dnia 30 października 2015 r. (nr ewid. 6/2015/P/14/092/LLU), poprzez przyznanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska kompetencji do określenia, w drodze rozporządzenia, szczegółowych wymagań dotyczących wyników pomiarów pól elektromagnetycznych. Określenie wymagań w tym zakresie doprowadzi do ujednoczenia wyników pomiarów oraz zapewnienia właściwego ich wykonywania.

Art. 7 pkt 2

Zmiana w art. 124 ust. 2 ustawy – Prawo ochrony środowiska polega na doprecyzowaniu definicji miejsc dostępnych dla ludności, poprzez wyraźne podkreślenie, że miejsca te powinny być ustalane według istniejącego stanu zagospodarowania i zabudowy nieruchomości. Zmiana doprowadzi do usunięcia bariery administracyjnoprawnej w postaci ustalania miejsc dostępnych dla ludności na podstawie potencjalnego, przyszłego i hipotetycznego zagospodarowania w granicach dopuszczonych postanowieniami planu miejscowego. Bariera usuwana w tym przepisie została wskazana w ramach Memorandum.

Art. 7 pkt 3

Zmiana dotyczy przewidzianej w art. 152 ustawy – Prawo ochrony środowiska procedury zgłoszenia instalacji radiokomunikacyjnej i ma na celu uwzględnienie wniosków z raportu Najwyższej Izby Kontroli z dnia 30 października 2015 r. (nr ewid. 6/2015/P/14/092/LLU), tj. braku jednoznacznej podstawy do wniesienia sprzeciwu, gdy do zgłoszenia nie załączono wyników pomiarów wykonanych przez akredytowane laboratorium lub załączono wyniki pomiarów niezgodnych z przepisami prawa. Odnosząc się do zmiany art. 152 zaproponowanej w lit. b, podkreślić należy, że obowiązujące przepisy prawa zapewniają restrykcyjną ochronę przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Po pierwsze, w art. 122a ustawy – Prawo ochrony środowiska nałożono obowiązek wykonywania pomiarów pól elektromagnetycznych. Po drugie, z przepisów tych wynika obowiązek wykonania pomiarów przez akredytowane laboratorium, co zapewnia profesjonalizm i niezależność od podmiotu eksploatującego instalację. Po trzecie, przed rozpoczęciem eksploatacji instalacji oraz każdorazowej jej istotnej zmiany, należy dokonać zgłoszenia do organu ochrony środowiska wraz z załączeniem wyników pomiarów, a organ ochrony środowiska może wnieść sprzeciw w terminie 30 dni, uniemożliwiając eksploatację instalacji. Po czwarte, wyniki pomiarów są przedstawiane nie tylko organom ochrony środowiska, ale również – zgodnie z art. 122a ust. 2 Poś – również wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska oraz państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, do których ustawowych zadań należą sprawy pól elektromagnetycznych.

Co więcej, w Polsce obowiązują jedne z najbardziej restrykcyjnych dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych (dalej „PEM”) w Europie – $0,1 \text{ W/m}^2$. Podobne poziomy obowiązują jedynie w Bułgarii, we Włoszech i na Litwie. W 20 innych państwach europejskich (m.in. Austria, Francja, Szwecja, Niemcy, Hiszpania, Wielka Brytania) obowiązują poziomy PEM stukrotnie wyższe, tj. 10 W/m^2 . Te wyższe poziomy PEM są zgodne z zaleceniem Rady 1999/519/WE z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie ograniczenia narażania ludności na pola elektromagnetyczne (od 0 GHz do 300 GHz). Zalecenia Rady oraz wyższe dopuszczalne poziomy PEM oparte są na aktualnej, dostępnej wiedzy o wpływie PEM na zdrowie ludności.

Polskie normy wyznaczające dopuszczalne PEM bazują na przepisach wprowadzonych jeszcze w latach 60. XX w. w ZSRR. Na obecnym etapie rozwoju systemów i technologii bezprzewodowych dyskryminują rozwój polskiego rynku telekomunikacyjnego.

Art. 8

Zmiany w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej znoszą obowiązek uprzedniego zawiadomienia, jeżeli kontrola jest przeprowadzana na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 686, z późn. zm.) w zakresie poziomów pól elektromagnetycznych emitowanych z instalacji radiokomunikacyjnej, radionawigacyjnej lub radiolokacyjnej.

Art. 9 pkt 1

Zmiana w art. 139 ustawy – Prawo telekomunikacyjne ma na celu dostosowanie przepisu do dyrektywy o redukcji kosztów, zwłaszcza art. 9 dyrektywy, w kontekście zmian w ustawie, o której mowa w art. 1. Ponadto, w związku ze sprawą EU-Pilot 7256/14/CNCT, istnieje konieczność nowelizacji art. 139 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, tak aby wyeliminować wszelkie wątpliwości co do zgodności tego przepisu z art. 12 dyrektywy 2002/21/WE (dyrektywa ramowa). Zmodyfikowany przepis odzwierciedla zatem przesłanki uzyskania dostępu określone w przepisie dyrektywy.

Art. 9 pkt 2

Zmiana w art. 206 ust. 1 pkt 6 ustawy – Prawo telekomunikacyjne dostosowuje zakres spraw, w których przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, do zmian wprowadzonych w ustawie zmienianej w art. 1.

Art. 9 pkt 3

Natomiast zmiana w art. 209 ust. 1 pkt 29a jest konieczna w celu wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2120/2015 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiającego środki dotyczące dostępu do otwartego internetu oraz zmieniającego dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników i rozporządzenie (UE) nr 531/2012 w sprawie roamingu w publicznych sieciach łączności ruchomej wewnątrz Unii (Dz. Urz. UE L 310 z 26.11.2015, str. 1).

Art. 10

Przepis przejściowy regulujący zasady rozpatrywania wniosków w sprawie prowadzenia negocjacji w zakresie warunków dostępu do infrastruktury technicznej, a także warunków dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, w celu zapewnienia telekomunikacji, nierozpatrzonej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11

Przepis przejściowy regulujący zasady rozpatrywania wniosków o wydanie decyzji złożonych na podstawie art. 21 ust. 2 ustawy, art. 30 ust. 5 w związku z art. 21 ust. 2 ustawy oraz na podstawie art. 139 ust. 4 ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz odwołań od tych decyzji, złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w przypadku których postępowanie administracyjne nie zakończyło się przed tą datą.

Art. 12

Przepis przejściowy regulujący zasady prowadzenia postępowań wszczętych na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych oraz art. 28 ust. 1 PgiK i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Przepis przejściowy regulujący zastosowanie obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 7 ustawy, czyli wyposażenia budynku w instalację telekomunikacyjną przy generalnym remoncie budynku, dla spraw dotyczących pozwolenia na budowę wszczętych po dniu 31 grudnia 2016 r. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem 31 grudnia 2016 r. zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe. Stanowi to implementację art. 8 ust. 2 dyrektywy.

Art. 13

Przepis przejściowy dotyczący postępowań o udzielenie zamówienia publicznego wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w kontekście stosowania art. 36d ustawy.

Art. 14

Przepis przejściowy regulujący zasady ponoszenia kosztów przełożenia urządzeń i obiektów, o których mowa w art. 39 ust. 3 ustawy o drogach publicznych, w stosunku do których zezwolenie zarządcy drogi wydano przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 15

Przepis regulujący status prawny umów w sprawie udostępnienia kanału technologicznego, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 16

Przepis regulujący status ofert w sprawie udostępnienia kanału technologicznego złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, w stosunku do których nie zostały zawarte umowy o udostępnienie kanału technologicznego. Podmiot zainteresowany udostępnieniem

kanalu technologicznego, który złożył ofertę w tej sprawie, będzie mógł ją potwierdzić poprzez złożenie w ciągu 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy wniosku o udostępnienie kanału technologicznego, o którym mowa w art. 39 ust. 7 ustawy o drogach publicznych, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. W przypadku niezłożenia takiego wniosku w ww. terminie oferta wygasa.

Art. 17

Przepis przejściowy dotyczący stosowania obowiązków z ustawy w odniesieniu do inwestycji drogowych dotyczących autostrad płatnych realizowanych na zasadach określonych w ustawie o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym.

Art. 18

Przepis przejściowy regulujący zasady przeprowadzania narad koordynacyjnych, o których mowa w art. 28d Pgik, w stosunku do których sposób, termin i miejsce ich przeprowadzenia zostały wyznaczone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 19

Przepis przejściowy regulujący zasady prowadzenia uzgodnień, o których mowa w art. 28d Pgik, niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20

Przepis określający datę pierwszego przekazania informacji, o których mowa w art. 29 c i 29d ustawy, do PIT oraz termin zamieszczenia na stronach internetowych „ramowych” warunków zapewnienia dostępu, o których mowa w art. 35a ust. 6 ustawy. Przepis określa także termin pierwszego przekazania przez nadleśniczych Lasów Państwowych ww. „ramowych” warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 39b ust. 1 ustawy o lasach – regionalnym dyrektorom Lasów Państwowych.

Art. 21

Przepis określający wejście w życie niniejszej ustawy.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej. Projekt zapewnia wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014, str. 1).

Projekt został zamieszczony w BIP Rządowego Centrum Legislacji oraz w BIP Ministerstwa Cyfryzacji, stosownie do wymogów wynikających z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji, o której mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt wymaga notyfikowania Komisji Europejskiej jako krajowego środka implementującego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Cyfryzacji</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Anna Streżyńska, Minister Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Joanna Bąkowska, tel. 22 245 57 15, joanna.bakowska@mc.gov.pl Wydział Inwestycji Telekomunikacyjnych, Departament Telekomunikacji w Ministerstwie Cyfryzacji Grzegorz Czwordon, tel. 22 245 57 81, grzegorz.czwordon@mc.gov.pl Wydział Inwestycji Telekomunikacyjnych, Departament Telekomunikacji w Ministerstwie Cyfryzacji Ignacy Świącicki tel. 22 245 54 18 ignacy.swiecicki@mc.gov.pl Wydział Współpracy z Zagranicą, Departament Telekomunikacji w Ministerstwie Cyfryzacji (w zakresie OSR-u)</p>	<p>Data sporządzenia 9 lutego 2015 r.</p> <p>Źródło Prawo UE</p> <p>Nr w wykazie prac UC 38</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Proces inwestycyjno-budowlany inwestycji szerokopasmowych opiera się obecnie na ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane i ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także specustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (zwanej dalej „megaustawą”). Megaustawa wprowadziła szczególne zasady realizacji inwestycji, ale tylko dla regionalnych sieci szerokopasmowych, które to w zdecydowanej większości zostały wybudowane do końca 2015 r. Od 2016 r., w szczególności dzięki dofinansowaniu z Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (dalej jako PO PC) będą realizowane, przede wszystkim przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych, sieci szerokopasmowe dostępne tzw. „ostatniej mili”. Działające przy Ministrze Cyfryzacji Memorandum w sprawie współpracy na rzecz budowy i rozwoju pasywnej infrastruktury sieci szerokopasmowych w 2012 r. zidentyfikowało szereg barier inwestycyjnych i prawnych kluczowych dla rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej w szczególności pod kątem realizacji Europejskiej Agendy Cyfrowej z 19 maja 2010 r. (KOM(2010)245, dalej „EAC”) oraz Narodowego Planu Szerokopasmowego. Realizacja tych inwestycji na podstawie ww. przepisów ogólnych powoduje opóźnienia w realizacji zamierzeń sięgające nawet kilku lat, zwłaszcza na etapie przygotowania inwestycji (jak pokazała praktyka inwestycyjna przy projektach szerokopasmowych realizowanych w ramach perspektywy finansowej na lata 2007–2013). Jako czynniki krytyczne, wpływające na długość i złożoność postępowań dotyczących sieci szerokopasmowych oraz blokadę rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej, należy uznać:

- a) długotrwały i kosztowny proces pozyskiwania podkładów geodezyjnych i opracowywania map do celów projektowych;
- b) długotrwały i kosztowny proces pozyskiwania prawa do nieruchomości;
- c) wielość rozstrzygnięć i brak tożsamości podmiotów je wydających;
- d) długotrwały i kosztowny proces uzgadniania przebiegu inwestycji;
- e) niejednoznaczność terminologii ustawy – Prawo budowlane, co jest rozumiane również jako niejednoznaczne przepisy skutkujące docelowo uznanie inwestycji jako samowoli budowlanej.

Efektom realizacji inwestycji w oparciu o przepisy ogólne jest nieakceptowalna długość trwania procesu inwestycyjno-budowlanego, co może w znaczący sposób utrudniać realizację projektów szerokopasmowych z PO PC, dla których określono maksymalny okres realizacji wynoszący dwa lata. Obecny stan prawny utrudnia opracowanie realnego harmonogramu realizacji inwestycji, z uwagi na nagromadzenie możliwych przeszkód formalnych i długi czas niezbędny do ich usunięcia.

Ponadto projektowana ustawa ma na celu w głównej mierze wdrożenie do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/61/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie środków mających na celu zmniejszenie kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej (Dz. Urz. UE L 155 z 23.05.2014, str. 1, zwanej dalej „dyrektywą kosztową” lub „dyrektywą 2014/61/UE”).

Rozwiązania prawne zaproponowane w ww. projekcie ustawy mają na celu eliminację:

- 1) nieefektywnych rozwiązań stosowanych w procesie budowy sieci szerokopasmowych, związanych z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury pasywnej (np. kanałów kablowych, studzienek, szafek, słupów, masztów, anten), należącej do przedsiębiorców telekomunikacyjnych i tzw. przedsiębiorstw użyteczności publicznej (energetycznych, wodociągowo-kanalizacyjnych, kolejowych, itd.);
- 2) uciążliwych procedur administracyjnych odnośnie procesu budowlanego w zakresie realizacji sieci szerokopasmowych;
- 3) przeszkód i problemów dotyczących koordynacji robót inżynieryjno-budowlanych, dotyczących budowy infrastruktury technicznej, w tym telekomunikacyjnej.

Wszystkie ww. niekorzystne zjawiska powodują wzrost kosztów realizacji sieci szerokopasmowych, zwłaszcza na obszarach wiejskich, stanowiąc istotną barierę finansową dla podmiotów chcących tam prowadzić swoje inwestycje. Największy udział w ogólnych kosztach wdrażania sieci mają roboty inżynieryjno-budowlane⁷⁾, niezależnie od zastosowanej technologii, przy czym dla niektórych technologii udział ten wynosi aż 80%.

Dotychczasowe doświadczenia stosowania specustaw pozwalają na postawienie tezy, że regulacje te zapewniają sprawne i terminowe przygotowanie oraz realizację i oddanie do użytkowania inwestycji nimi objętych, niezależnie od problemów występujących przy tych inwestycjach w sferze zamówień publicznych lub finansowaniu przedsięwzięć. Dlatego też projektowana ustawa ma na celu pilne usunięcie najważniejszych barier administracyjnych i prawnych, blokujących inwestycje telekomunikacyjne. Przyjęcie ustawy jest konieczne dla sprawnego przygotowania i realizacji projektów w pierwszym naborze PO PC w 2016 r. Podkreślić należy, że w ramach PO PC na budowę infrastruktury jest dostępny ponad 1 mld euro. Wydatkowanie tych środków jest jednak obwarowane przepisami wynikającymi z tzw. zasady n+3, zgodnie z którą brak odpowiedniego wydatkowania będzie powodował konieczność zwrotu środków do budżetu UE. Dlatego też tak istotne jest jak najszybsze zniesienie barier inwestycyjnych i maksymalne przyspieszenie realizacji przedmiotowych inwestycji.

Ponadto, rozwiązania prawne przewidziane w projekcie ustawy:

- 1) ułatwią proces inwestycyjny w zakresie telekomunikacji w celu m.in. przygotowania takich wydarzeń jak Światowe Dni Młodzieży, które odbędą się w Krakowie w 2016 r.;
- 2) będą wykonywać zalecenia wynikające z raportu NIK pt.: „Postępowania administracyjne związane z budową i funkcjonowaniem stacji bazowych telefonii komórkowej” z 30 października 2015 r.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana ustawa przewiduje środki, które mają na celu:

- 1) zmniejszenie kosztów prowadzenia robót budowlanych w zakresie budowy sieci szerokopasmowych (poprzez obowiązek koordynacji robót budowlanych i zapewnienia dostępu do już istniejących elementów infrastruktury technicznej);
- 2) przyspieszenie i obniżenie kosztów procesu inwestycyjno-budowlanego dla infrastruktury telekomunikacyjnej, w szczególności na etapie przygotowania inwestycji, poprzez doprecyzowanie pojęć z zakresu Prawa budowlanego oraz Prawa ochrony środowiska, ujednoczenie trybu realizacji tych inwestycji na podstawie przepisów ogólnych, przyspieszenie eksploatacji instalacji radiokomunikacyjnych, usprawnienie narad koordynacyjnych oraz obniżenie opłat za materiały geodezyjne;
- 3) zwiększenie dostępu do szczegółowej informacji o lokalizacji, aktualnym sposobie użytkowania infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury telekomunikacyjnej oraz o planowanych robotach budowlanych, dotyczących tejże infrastruktury;
- 4) uproszczenie procesu inwestycyjnego, w tym również w celu ułatwienia przygotowania, takich wydarzeń jak Światowe Dni Młodzieży;
- 5) wykonanie zaleceń wynikających z raportu NIK pt.: „Postępowania administracyjne związane z budową i funkcjonowaniem stacji bazowych telefonii komórkowej” z 30 października 2015 r.

Oczekiwany efekt: ułatwienia i redukcja kosztów realizacji sieci szerokopasmowych prowadzące do osiągnięcia celów wskazanych w EAC, a mianowicie do 2020 r. zapewnienie:

- szerokopasmowego dostępu do Internetu o prędkości 30 Mb/s dla 100% obywateli UE,
- dostępu do Internetu o prędkości powyżej 100 Mb/s dla 50% europejskich gospodarstw domowych.

⁷⁾ Analysys Mason, 2008, Analysys Mason 2012, WIK, 2008.

Według szacunków Komisji Europejskiej wdrożenie rozwiązań dotyczących redukcji kosztów, w tym kosztów robót inżyniersko-budowlanych, może przynieść oszczędności wydatków kapitałowych dla operatorów w wysokości ok. 20–30% całkowitych kosztów inwestycji⁸⁾, czyli nawet 63 mld EUR w całej Unii Europejskiej⁹⁾. Ponadto oczekiwanym efektem wdrożenia tych rozwiązań jest również redukcja kosztu upowszechniania dostępu szerokopasmowego o dużej przepustowości (Next Generation Access – NGA) o 25%. W Polsce taka skala oszczędności odpowiadałaby redukcji kosztów realizacji celów EAC na poziomie 4,75–6,6 mld zł. Rzeczywiste oszczędności będą zapewne niższe, między innymi z powodu funkcjonowania części rozwiązań dyrektywy 2014/61/UE w obecnie obowiązującym w Polsce prawie.

Infrastruktura sieci szerokopasmowych stanowi podstawę jednolitego rynku cyfrowego i jest warunkiem uzyskania konkurencyjności w skali światowej (np. w dziedzinie handlu elektronicznego). Jak stwierdzono w komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 3 października 2012 r. dotyczącym Aktu o jednolitym rynku II Razem na rzecz nowego wzrostu gospodarczego¹⁰⁾, wzrost nasycenia rynku łączami szerokopasmowymi o 10% może przynieść roczny wzrost PKB rządu 1–1,5%, a także wzrost wydajności pracy o 1,5%, a innowacje w przedsiębiorstwach, których źródłem są sieci szerokopasmowe, mogą przyczynić się do wzrostu zatrudnienia, generując dodatkowe miejsca pracy (w skali UE 2 mln miejsc pracy do 2020 r.).

Projekt ustawy ma więc na celu zmniejszenie kosztów i zwiększenie wydajności procesu wdrażania infrastruktury szybkich sieci łączności elektronicznej, zapewniając tym samym poprawę warunków tworzenia i funkcjonowania rynku wewnętrznego w obszarze wspierającym rozwój prawie wszystkich sektorów gospodarki. Projektowane przepisy mają na celu także ułatwienie przygotowania takich wydarzeń jak np. Światowe Dni Młodzieży. Ponadto proponowane rozwiązania zapewniają wykonanie części zaleceń NIK odnośnie postępowania przy budowie stacji bazowych telefonii komórkowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Dotychczas poszczególne kraje wdrażały w różnym zakresie i tempie rozwiązania mające na celu zmniejszenie kosztów i skrócenie czasu prowadzenia inwestycji szerokopasmowych, głównie poprzez wdrażanie rozwiązań legislacyjnych. W tym zakresie prowadzona była również nieformalna wymiana doświadczeń i dobrych praktyk. Przedmiotowy projekt ustawy wdraża dyrektywę 2014/61/UE, która jest aktem prawnym, dzięki któremu nastąpi implementacja najlepszych praktyk stosowanych w zakresie redukcji kosztów w różnych krajach UE – w tym z Niemiec, Hiszpanii, Francji, Włoch, Litwy, Holandii, Polski, Portugalii, Słowenii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	ok. 6370	Rejestr Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych, prowadzony przez Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej	– pozytywny wpływ na rynek telekomunikacyjny głównie dzięki ograniczeniu kosztów i przyspieszeniu prowadzenia procesu inwestycyjnego i związaną z tym poprawę opłacalności inwestycji. Rozwiązania przyjęte w projektowanej ustawie będą

⁸⁾ Analysys Mason, 2012 r. Szacunki te opierają się na następujących założeniach: 25% wdrażania sieci ma miejsce w istniejących kanałach, co dla tej części generuje oszczędność wydatków kapitałowych na poziomie 75%; 10% wdrażania stanowi podłączenie nowych osiedli mieszkaniowych do sieci; prowadzone jest również wspólne wdrażanie wraz z innymi operatorami/przedsiębiorstwami użyteczności publicznej, co daje oszczędności 15–60%; 5% wdrażania stanowi podłączenie do sieci budynków wielorodzinnych z istniejącym okablowaniem, co daje oszczędność 20–60%. Ponadto wystąpią również korzyści społeczne, ekologiczne i gospodarcze.

⁹⁾ Dane szacunkowe opierają się na scenariuszu inwestycyjnym obliczonym w ramach szczegółowego badania przeprowadzonego przez Analysys Mason i Tech4i2 („Socjoekonomiczne skutki łączy szerokopasmowych”, 2013). W badaniu tym zawarto prognozę, zgodnie z którą cele Europejskiej Agendy Cyfrowej w zakresie łączy szerokopasmowych zostaną zrealizowane tylko w przypadku poczynienia inwestycji w sieci dostępu nowej generacji na poziomie 211 mld EUR. Aby uzyskać potencjalne oszczędności, dane procentowe odniesiono do tej kwoty.

¹⁰⁾ Treść Komunikatu dostępna na stronie internetowej: http://ec.europa.eu/internal_market/smact/docs/single-market-act2_pl.pdf

			<p>zmniejszyły bariery wejścia dla małych operatorów i podmiotów zagranicznych pozytywnie wpływając na wzrost konkurencji;</p> <ul style="list-style-type: none"> – dodatkowy obowiązek przekazywania informacji o planowanych robotach budowlanych w zakresie infrastruktury technicznej do Prezesa UKE (PIT) (już teraz na podstawie art. 6b ust. 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne przedsiębiorcy telekomunikacyjni są wzywani przez Prezesa UKE do przekazania informacji o swoich planach inwestycyjnych oraz sprawozdania się z inwestycji wykonanych w roku poprzednim w ramach corocznej inwentaryzacji infrastruktury telekomunikacyjnej w kraju); – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej, w tym telekomunikacyjnej na wniosek innego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT lub nie są dostępne publicznie w formie elektronicznej; – obowiązek zamieszczania na stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej oraz obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o stronie internetowej, na której będą zamieszczone ww. warunki; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; – przywrócenie czteroletniego okresu ochronnego, w którym zarządcy dróg ponoszą koszty przełożenia infrastruktury
--	--	--	--

			telekomunikacyjnej w przypadku budowy, przebudowy lub remontu drogi; <ul style="list-style-type: none"> – obniżenie kosztów inwestycji (pozyskania odpisów z zasobów geodezyjnych, usprawnienie przebiegu narad koordynacyjnych);
Operatorzy sieci ruchomych posiadających własną infrastrukturę	4 (7)	Raport Prezesa UKE o rynku telekomunikacyjnym w Polsce w 2014 roku	<ul style="list-style-type: none"> – zniesienie niektórych barier w procesie inwestycyjnym (instalowanie urządzeń na obiektach budowlanych); – zwiększenie dostępności do informacji o istniejącej infrastrukturze technicznej i świadczonych usługach;
Przedsiębiorcy z branży energetycznej	223 (operatorów systemów elektroenergetycznych: przesyłowych i dystrybucyjnych + operatorów systemów gazowych: przesyłowych i dystrybucyjnych)	Wykaz operatorów systemów przesyłowych elektroenergetycznych i gazowych, Urząd Regulacji Energetyki (1 operator systemu przesyłowego oraz 52 operatorów systemów dystrybucyjnych w przypadku gazu; 1 operator systemu przesyłowego i 171 operatorów systemów dystrybucyjnych w przypadku systemów elektroenergetycznych) – stan na 21 grudnia 2015 r. wg bip.ure.gov.pl	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek koordynacji robót budowlanych w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących ww. infrastruktury technicznej, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych; – możliwość przekazywania Prezesowi UKE (PIT) informacji o lokalizacji infrastruktury technicznej i planowanych robotach budowlanych, dotyczących tej infrastruktury technicznej; – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; – obowiązek przekazywania informacji o planowanych lub realizowanych robotach budowlanych na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w celu umożliwienia koordynacji robót budowlanych;

			<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek zamieszczania na stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej oraz obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o stronie internetowej, na której będą zamieszczone ww. warunki; – obowiązek ustalenia opłat za dostęp do infrastruktury technicznej na bazie ponoszonych kosztów – co przełoży się na szersze wykorzystanie infrastruktury technicznej na potrzeby budowy sieci szerokopasmowych;
Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne w rozumieniu ustawy z dnia 7 stycznia 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków	4622	Przedsiębiorstwa zajmujące się poborem, uzdatnianiem i dostarczaniem wody (1842) oraz przedsiębiorstwa zajmujące się odprowadzaniem i oczyszczaniem ścieków (2780) wg rejestru REGON, stan na listopad 2015 r.	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek koordynacji robót budowlanych w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących infrastruktury technicznej, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych; – możliwość przekazywania Prezesowi UKE informacji o planowanych robotach budowlanych, dotyczących tej infrastruktury; – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT lub nie są dostępne publicznie w formie elektronicznej; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; – obowiązek przekazywania informacji o planowanych lub realizowanych robotach budowlanych na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w celu

			<p>umożliwienia koordynacji robót budowlanych;</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązek zamieszczania na stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej oraz obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o stronie internetowej, na której będą zamieszczone ww. warunki; – obowiązek ustalenia opłat za dostęp do infrastruktury na bazie ponoszonych kosztów – co przełoży się na szersze wykorzystanie infrastruktury na potrzeby budowy sieci szerokopasmowych;
Przedsiębiorcy z branży kolejowej	11 zarządców infrastruktury posiadających autoryzację bezpieczeństwa (linie ogólnodostępne) 28 zarządców infrastruktury kolejowej, która jest wyłącznie użytkowana przez właścicieli	UTK	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek koordynacji robót budowlanych w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących ww. infrastruktury technicznej, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych; – możliwość przekazywania Prezesowi UKE informacji o lokalizacji infrastruktury technicznej oraz planowanych robotach budowlanych, dotyczących tej infrastruktury; – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; – obowiązek przekazywania informacji o planowanych lub realizowanych robotach budowlanych na wniosek przedsiębiorcy

			<p>telekomunikacyjnego w celu umożliwienia koordynacji robót budowlanych;</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązek zamieszczania na stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia współkorzystania i dostępu do infrastruktury technicznej oraz obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o stronie internetowej, na której będą zamieszczone ww. warunki; – obowiązek ustalenia opłat za dostęp do infrastruktury na bazie ponoszonych kosztów – co przełoży się na szersze wykorzystanie infrastruktury na potrzeby budowy sieci szerokopasmowych;
Zarządcy dróg	2808 (zarządcy dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych) + GDDKiA		<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek koordynacji robót budowlanych w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących ww. infrastruktury technicznej, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych; – obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o lokalizacji infrastruktury technicznej, dla której zarządca drogi wydał zezwolenie na jej umieszczenie w pasie drogowym; – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; – obowiązek przekazywania informacji o planowanych lub realizowanych robotach budowlanych na wniosek

			<p>przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w celu umożliwienia koordynacji robót budowlanych;</p> <ul style="list-style-type: none"> – zmiana sposobu udostępniania kanałów technologicznych – drodze decyzji (wcześniej w drodze umowy) i ustalenia opłat zgodnie z zasadami i stawkami wskazanymi w rozporządzeniu ministra właściwego ds. informatyzacji; – przywrócenie czteroletniego okresu ochronnego, w którym zarządcy dróg ponoszą koszty przełożenia infrastruktury telekomunikacyjnej w przypadku budowy, przebudowy lub remontu drogi;
Zarządcy portów	14 portów morskich	Rocznik statystyczny gospodarki morskiej 2014	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek koordynacji robót budowlanych w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących ww. infrastruktury technicznej, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych; – możliwość przekazywania Prezesowi UKE informacji o lokalizacji infrastruktury technicznej oraz planowanych robotach budowlanych, dotyczących tej infrastruktury; – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT lub nie są dostępne publicznie w formie elektronicznej; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego; – obowiązek

			<p>przekazywania informacji o planowanych lub realizowanych robotach budowlanych na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w celu umożliwienia koordynacji robót budowlanych;</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązek zamieszczania na stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej oraz obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o stronie internetowej, na której będą zamieszczone ww. warunki; – obowiązek ustalenia opłat za dostęp do infrastruktury na bazie ponoszonych kosztów – co przełoży się na szersze wykorzystanie infrastruktury na potrzeby budowy sieci szerokopasmowych;
Zarządcy lotnisk	59	<p>W Polsce funkcjonuje 59 portów lotniczych: 13 to lotniska użytku publicznego certyfikowane, 4 to lotniska użytku publicznego o ograniczonej certyfikacji oraz 42 lotniska użytku wyłącznego</p>	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek koordynacji robót budowlanych w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących ww. infrastruktury technicznej, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych; – możliwość przekazywania Prezesowi UKE informacji o lokalizacji infrastruktury technicznej oraz planowanych robotach budowlanych, dotyczących tej infrastruktury; – obowiązek udzielania informacji o infrastrukturze technicznej na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, jeżeli nie są one dostępne przez PIT lub nie są dostępne publicznie w formie elektronicznej; – obowiązek umożliwienia inspekcji infrastruktury technicznej na wniosek przedsiębiorcy

			<p>telekomunikacyjnego;</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przekazywania informacji o planowanych lub realizowanych robotach budowlanych na wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego w celu umożliwienia koordynacji robót budowlanych; – obowiązek zamieszczania na stronie internetowej aktualnych warunków zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej oraz obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o stronie internetowej, na której będą zamieszczone ww. warunki; – obowiązek ustalenia opłat za dostęp do infrastruktury na bazie ponoszonych kosztów – co przełoży się na szersze wykorzystanie infrastruktury na potrzeby budowy sieci szerokopasmowych;
Jednostki samorządu terytorialnego	2808 (16 województw, 314 powiatów (ziemskich) i 2478 gmin (w tym 66 miast na prawach powiatu) (w tym 273 jednostki samorządu terytorialnego wpisanych do Rejestru JST prowadzących działalność, w zakresie telekomunikacji, prowadzonego przez Prezesa UKE)	Baza Jednostek Samorządu Terytorialnego (baza TERYT)	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji o lokalizacji infrastruktury technicznej oraz planowanych robotach budowlanych, dotyczących tej infrastruktury, jeżeli są posiadane w postaci elektronicznej; – obowiązek koordynacji robót budowlanych, w przypadku zamiaru prowadzenia robót budowlanych, dotyczących infrastruktury technicznej;
Główny Urząd Geodezji i Kartografii	1		<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przekazywania Prezesowi UKE informacji z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w zakresie lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej oraz inne informacje przydatne dla celów przygotowania i realizacji inwestycji

			<p>telekomunikacyjnych;</p> <ul style="list-style-type: none"> - aktualizacja przekazywanych Prezesowi UKE informacji z częstotliwością uzgodnioną z Prezesem UKE, lecz nie rzadziej niż raz na 6 m-cy; - obowiązek udzielania informacji o lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej, których nie ma w PIT, a podmiot posiada je w formie elektronicznej;
Wojewodowie	16		<ul style="list-style-type: none"> - rozstrzyganie sporów w zakresie koordynacji robót budowlanych z dotyczących inwestycji, o których mowa w art. 82 ust. 3 Pb; - rozstrzyganie sporów w zakresie udzielania informacji o planowanych lub wykonywanych robotach budowlanych (ubieganie się o koordynację robót budowlanych), dotyczących inwestycji, o których mowa w art. 82 ust. 3 Pb; - rozpatrywanie odwołań od decyzji starosty w sprawie koordynacji robót budowlanych oraz decyzji w sprawie informacji dotyczących planowanych robót budowlanych w zakresie inwestycji innych niż wymienione w art. 82 ust. 3 Pb;
Marszałkowie województw	16	Baza Jednostek Samorządu Terytorialnego (baza TERYT)	<ul style="list-style-type: none"> - przekazywanie na wniosek Prezesa UKE informacji z wojewódzkiego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w zakresie lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej, posiadanych w postaci elektronicznej, które nie znajdują się w centralnym zasobie geodezyjnej i kartograficznej; - obowiązek udzielania informacji o lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej, których nie ma

			w PIT, a podmiot posiada je w formie elektronicznej;
Starości/prezydencji miast (powiaty)	314 powiatów (ziemskich) i 66 miast na prawach powiatu	Baza Jednostek Samorządu Terytorialnego (baza TERYT)	<ul style="list-style-type: none"> - przekazywanie na wniosek Prezesa UKE informacji z powiatowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego w zakresie lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej, posiadanych w postaci elektronicznej, które nie znajdują się w centralnym zasobie geodezyjnej i kartograficznej; - obowiązek udzielania informacji o lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej, których nie ma w PIT, a podmiot posiada je w formie elektronicznej; - zmiany odnośnie zasad przeprowadzania narad koordynacyjnych; - integracja przepisów dotyczących inwestycji telekomunikacyjnych ułatwi ich stosowanie i umożliwi powstanie jednolitych linii orzeczniczych; - rozstrzyganie sporów w zakresie koordynacji robót budowlanych z wyjątkiem inwestycji, o których mowa w art. 82 ust. 3 Pb; - rozstrzyganie sporów w zakresie udzielania informacji o planowanych lub wykonywanych robotach budowlanych (ubieganie się o koordynację robót budowlanych) z wyjątkiem sporów dotyczących informacji o planowanych robotach budowlanych dotyczących inwestycji, o których mowa w art. 82 ust. 3 Pb;
Powiatowe Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej	380		<ul style="list-style-type: none"> - obniżenie opłat za udostępnienie materiałów geodezyjnych dla przygotowania i realizacji inwestycji dotyczących infrastruktury technicznej;

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej	1		<ul style="list-style-type: none"> – utworzenie i prowadzenie Punktu Informacyjnego ds. Telekomunikacji (PIT); – zwiększenie kompetencji w zakresie udostępniania danych z inwentaryzacji infrastruktury i usług telekomunikacyjnych; – rozstrzyganie sporów o dostęp do informacji o infrastrukturze technicznej; – rozstrzyganie sporów w zakresie dokonywania oględzin/inspekcji infrastruktury technicznej; – zwiększenie zakresu wnioskodawców w przypadku rozstrzygania sporów o dostęp do infrastruktury technicznej (skutkująca większą ilością wniosków o rozstrzygnięcie sporu w tej materii); – rozstrzyganie sporów w zakresie dostępu do infrastruktury lub sieci telekomunikacyjnych, realizowanych z udziałem środków publicznych, jeżeli obowiązek ich udostępnienia wynika z przepisów prawa, decyzji, umów i innych aktów, na podstawie których nastąpiło finansowanie; – możliwość określania w drodze decyzji warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33, dla Nadleśniczych Lasów Państwowych, podmiotów zarządzających terenami zamkniętymi, właścicieli/użytkowników wieczystych lub zarządców co najmniej 10 budynków wielorodzinnych; – wydawanie decyzji o udostępnianiu kanałów technologicznych przez spółki zarządzające autostradami płatnymi lub drogowe spółki specjalnego przeznaczenia w przypadku niezawarcia umowy
--	---	--	--

			o udostępnienie tego kanału przez strony w ciągu 30 dni;
Prezes Urzędu Transportu Kolejowego	1		<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek opiniowania projektów decyzji Prezesa UKE o dostępie do infrastruktury technicznej przeznaczonej do świadczenia usług transportowych, obejmujących linie kolejowe; – obowiązek opiniowania projektów decyzji starosty lub wojewody w sprawie koordynacji robót budowlanych dotyczących infrastruktury technicznej przeznaczonej do świadczenia usług transportowych, obejmujących linie kolejowe;
Prezes Urzędu Regulacji Energetyki	1		<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek opiniowania projektów decyzji starosty lub wojewody w sprawie koordynacji robót budowlanych dotyczących infrastruktury energetycznej;
Minister właściwy ds. informatyzacji	1		<ul style="list-style-type: none"> – przygotowanie i wydanie rozporządzeń: <ul style="list-style-type: none"> ▪ w zakresie określenia infrastruktury technicznej niepodlegającej obowiązkowi udzielania informacji o niej lub obowiązkowi umożliwienia inspekcji tej infrastruktury; ▪ w zakresie wymagań technicznych funkcjonowania PIT oraz formatu i zakresu prezentowanych danych w PIT; ▪ w zakresie zasad i stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych;
Minister właściwy ds. transportu			<ul style="list-style-type: none"> – współdziałanie z ministrem właściwym ds. informatyzacji przy wydawaniu rozporządzenia w zakresie opłat udostępniania kanałów technologicznych;
Zarządcy terenów zamkniętych			<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przekazywania na wniosek Prezesa UKE w formie elektronicznej informacji w zakresie lokalizacji

			<p>i przebiegu infrastruktury technicznej na obszarze terenu zamkniętego;</p> <ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przedstawiania na wezwanie Prezesa UKE informacji o warunkach zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 megaustawy; – obowiązek publikacji na swojej stronie internetowej warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 megaustawy;
Nadleśniczowie Lasów Państwowych	15		<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przedstawiania na wezwanie Prezesa UKE informacji o warunkach zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych; – obowiązek przygotowania i przekazywania właściwym dyrektorom regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 megaustawy, w celu ich publikacji na stronach internetowych dyrekcji regionalnych;
Właściciele/użytkownicy wiczyści/zarządcy co najmniej 10 budynków			<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek przedstawiania na wezwanie Prezesa UKE informacji o warunkach zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 megaustawy; – obowiązek zamieszczenia na swojej stronie internetowej warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 megaustawy;
Właściciele budynków wielorodzinnych, budynków zamieszkania zbiorowego, budynków użyteczności publicznej	874 626 budynków wielorodzinnych; 958 budynków zamieszkania zbiorowego; 44 885 budynków użyteczności publicznej; Razem 920 469 budynków;	„Ekspertyza dotycząca kalkulacji kosztów i możliwości modernizacji budynków w zakresie instalacji telekomunikacyjnej”, ITTI sp. z o.o., Poznań 2015	<ul style="list-style-type: none"> – obowiązek wyposażania przedmiotowych budynków w nowoczesną instalację telekomunikacyjną w przypadku rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy budynku połączonej z rozbudową, nadbudową lub przebudową

			instalacji technicznej wewnątrz budynku;
Minister właściwy ds. środowiska	1		– określenie szczegółowych wymagań dotyczących zakresu danych wymaganych do przedstawienia wyników pomiarów pól elektromagnetycznych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy poddany został konsultacjom publicznym, zgodnie z wymogami działu 3 rozdział 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Konsultacje objęły m.in. korporacje samorządowe, organizacje zawodowe, społeczne, przedsiębiorców telekomunikacyjnych oraz izby ich zrzeszające.

Projekt ustawy w dniu 8 lutego 2016 r. uzyskał pozytywną opinię Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (Związek Gmin Wiejskich wstrzymał się od zajęcia stanowiska).

Wyniki konsultacji i opiniowania zostaną omówione po ich zakończeniu.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2016 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem		16,77	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	33,28
budżet państwa		16,77	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	1,84	33,28
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem		-16,77	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-33,28
budżet państwa		-16,77	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-1,84	-33,28
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													

Źródła finansowania	<p>Koszty po stronie budżetu państwa obejmują następujące kategorie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Finansowane z Funduszy Europejskich: <ul style="list-style-type: none"> ○ Koszty budowy i utrzymania systemu informatycznego do obsługi PIT w UKE (15,6 mln zł – Stworzenie systemu, 0,3 mln zł – Rocznie utrzymanie systemu do 2020 r.), ○ Koszty osobowe pracowników zatrudnionych przy obsłudze PIT (10 etatów do 2020 roku w UKE) – 0,38 mln w pierwszym roku, 0,76 mln w kolejnych), ○ Koszty utworzenia i wyposażenia stanowiska pracy dla osób zatrudnionych przy obsłudze PIT – 0,05 mln zł w pierwszym roku, • Finansowane z budżetu państwa: <ul style="list-style-type: none"> ○ Koszty osobowe pracowników zatrudnionych w UKE do rozstrzygnięcia sporów o dostęp (10 etatów) – 0,38 mln w pierwszym roku, 0,76 mln w kolejnych, ○ Koszty osobowe pracowników zatrudnionych przy obsłudze PIT po 2020 roku (szósty rok obowiązywania ustawy) – 10 etatów – 0,76 mln zł, ○ Koszty wyposażenia stanowisk pracy dla pracowników zatrudnionych w UKE do rozstrzygnięcia sporów o dostęp (10 etatów łącznie) – 0,05 mln zł,
---------------------	--

	<ul style="list-style-type: none"> o Koszty szkoleń dla pracowników UKE – 0,01 w pierwszym roku, 0,02 w kolejnych latach, o Koszty utrzymania systemu informatycznego PIT po roku 2020 – 0,3 mln zł rocznie (od szóstego roku obowiązywania ustawy). <p>Powyższe koszty budżetu państwa finansowane będą w ramach części budżetowej 76 – Urząd Komunikacji Elektronicznej bez konieczności zwiększania środków finansowych w tej części.</p>
<p>Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń</p>	<p>Koszty dla sektora finansów publicznych, których wysokość nie jest możliwa do określenia na obecnym etapie:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) koszty przełożenia urzędzeń lub obiektów telekomunikacyjnych, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi tego wymaga – koszty GDDKiA lub jednostek samorządu terytorialnego (okres umieszczenia urzędzenia w drodze do 4 lat) lub koszty właściciela urzędzenia lub obiektu telekomunikacyjnego (gdy okres umieszczenia urzędzenia w pasie drogowym przekracza 4 lata lub gdy na żądanie właściciela dokonano ulepszenia w urzędzeniu lub obiekcie); 2) koszty GDDKiA lub jednostek samorządu terytorialnego związane z obowiązkiem koordynacji robót budowlanych w pasie drogowym, koszty przekazywania informacji o planowanych robotach budowlanych; 3) koszty GDDKiA lub jednostek samorządu terytorialnego przekazywania informacji o lokalizacji i przebiegu infrastruktury technicznej, na której umieszczenie w pasie drogowym zostało wydane zezwolenie; <p>Wszystkie koszty ponoszone przez GDDKiA na skutek wejścia w życie proponowanych przepisów zostaną poniesione w ramach obecnego limitu wydatków, bez konieczności ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.</p> <ol style="list-style-type: none"> 4) koszty dla Nadleśniczych Lasów Państwowych, podmiotów zarządzających terenami zamkniętymi – jednostki te będą zobowiązane do przedstawienia informacji w sprawie warunków zapewnienia dostępu do nieruchomości Prezesowi UKE oraz przyjęcia warunków dostępu narzuconych przez Prezesa UKE; 5) w odniesieniu do Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, w związku z treścią zmienianego art. 29c ust. 1 megaustawy należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 40 ust. 3e ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Pgik) „Główny Geodeta Kraju, we współpracy z innymi podmiotami realizującymi zadania publiczne, utrzymuje i rozbudowuje system umożliwiający dostęp do danych przestrzennych, będący systemem teleinformatycznym pozwalającym w szczególności na: <ol style="list-style-type: none"> a) udostępnienie interfejsu komunikacyjnego łączącego infrastrukturę teleinformatyczną centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z systemami teleinformatycznymi podmiotów realizujących zadania publiczne za pomocą zbiorów danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego; b) łączenie zbiorów danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz związanych z tymi zbiorami usług sieciowych ze zbiorami i usługami danych przestrzennych utrzymywanymi za pomocą systemów teleinformatycznych przez podmioty, o których mowa w pkt 1, a także przetwarzanie połączonych zbiorów danych oraz dokonywanie na nich analiz przestrzennych.”; <p>Mając powyższe na uwadze, obowiązki nakładane na Głównego Geodetę Kraju, wyszczególnione w ww. przepisie megaustawy, mieszczą się w zakresie obowiązków wyszczególnionych w art. 40 ust. 3e Pgik.</p> <p>Ponadto należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 40 ust. 3f Pgik utrzymanie, rozbudowa i modyfikacja systemu, o którym mowa w ust. 3e, są finansowane z budżetu państwa.</p> 6) w odniesieniu do marszałków województw i starostów (prezydentów miast), w związku z treścią zmienianego art. 29c ust. 2 i 3 megaustawy, należy zwrócić uwagę, że obowiązek nieodpłatnego udostępniania danych zgromadzonych w postaci elektronicznej w wojewódzkim zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz w powiatowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym na potrzeby realizacji zadań publicznych wynika z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących

zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114);

- 7) w odniesieniu do obniżenia współczynników, o których mowa w załączniku do PgiK (ust. 3, 16, 19a, w tabeli nr 1, 13 i 16) odnoszących się do opłat za materiały geodezyjne przy efekcie skali zapotrzebowania na te materiały w związku z realizacją PO PC, właściwe organy uzyskają znaczne wpływy, gdyż zmiana nie przewiduje całkowitego zwolnienia z opłat, lecz ich zmniejszenie, przy czym zmniejszenie opłat za mapy do celów projektowych sięga niecałe 40%. Większa redukcja opłat za materiały z BDOT10k oraz za wypisy i wyrisy z rejestru gruntów wynika z tego, że materiały te są potrzebne na wczesnym etapie przygotowania wniosków o dofinansowanie i opłaty będą ponoszone niezależnie od uzyskania dofinansowania, chodzi więc o zmniejszenie bariery dostępu do funduszy unijnych. Natomiast mapy dla celów projektowych będą uzyskiwane już przez beneficjenta, który uzyskał dofinansowanie i faktycznie realizuje inwestycję. Proponowana zmiana nie wpłynie na obniżenie przychodów jednostek samorządu terytorialnego stopnia powiatowego ani przychodów Funduszu Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym, ponieważ do tej pory podmioty władające sieciami uzbrojenia terenu nie korzystały z danych powiatowej bazy GESUT, a przedsiębiorcy telekomunikacyjni nie korzystali w znaczącym zakresie z danych BDOT10k z uwagi na wysokość dotychczasowych opłat. Odnośnie natomiast do uzyskiwania wypisów i wyrysów z ewidencji gruntów i budynków, to przedsiębiorcy w celu uzyskania informacji będących treścią tych dokumentów korzystali z innych, mniej dogodnych, form pozyskiwania danych z ewidencji gruntów i budynków. Ponadto inwestorzy w niewielkim zakresie korzystali także z mapy zasadniczej, a przychody z jej udostępniania stanowiły niewielki odsetek ogólnych przychodów z udostępniania materiałów państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego;
- 8) w opinii Ministerstwa Cyfryzacji wprowadzenie do art. 29 ust. 2 pkt 15 ustawy – Prawo budowlane definicji „antenowej konstrukcji wsporczej” oraz „instalacji radiokomunikacyjnej” nie spowoduje uszczuplenia przychodów jednostek samorządu terytorialnego z tytułu podatku od nieruchomości. Definicje te zostały przeniesione do przepisu – ustawy Prawo budowlane, gdzie są używane w związku z potrzebą dookreślenia zakresu przedmiotowego stosowania tego przepisu. W praktyce stosowania zwolnienia z wymogu uzyskania pozwolenia na budowę przewidzianego w ww. przepisie, wystąpiły znaczne rozbieżności co do wykładni pojęć przedmiotowych. Dla wyeliminowania tych rozbieżności, które mają poważne konsekwencje choćby w postaci postępowań wszczynanych przez nadzór budowlany i nakazów rozbiórek instalacji, konieczne jest precyzyjne zdefiniowanie tych pojęć i tym samym doprecyzowanie przepisu art. 29 ust. 2 pkt 15 Pb.

Koszty osobowe:

- 1) koszty związane z rozbudową struktury organizacyjnej w wyznaczonych organach administracji (Prezes UKE), które będą zajmowały się **prowadzeniem Punktu Informacyjnego ds. Telekomunikacji oraz rozstrzyganiem sporów w zakresie dostępu do informacji o infrastrukturze technicznej** – koszty w tym zakresie będą związane ze stworzeniem dodatkowych etatów dla osób, które będą zajmowały się obsługą ww. Punktu Informacyjnego oraz wniosków o rozstrzygnięcie sporu – szacowana liczba etatów, jakie musiałyby zostać stworzone do efektywnej obsługi ww. Punktu i postępowań, to ok. 10 etatów. Oznacza to, że koszty osobowe wyniosłyby ok. 0,76 mln zł rocznie (wynagrodzenie 4884 zł brutto miesięcznie¹¹⁾, co po uwzględnieniu dodatkowego wynagrodzenia rocznego daje koszt 5300 zł brutto miesięcznie, co przekłada się na koszt pracodawcy w wysokości 6329,33 zł¹²⁾ x 12 miesięcy x 10 etatów – poza pierwszym rokiem obowiązywania ustawy, w którym przyjęto połowę powyższej kwoty (ustawa ma obowiązywać od połowy roku). Do kosztów wynagrodzenia dodano koszty wyposażenia miejsca pracy w wysokości 5000 zł/osoba w pierwszym roku obowiązywania ustawy (koszt

¹¹⁾ Na podstawie projektu ustawy budżetowej na rok 2016 (informacja przekazana przez Ministerstwo Finansów w toku uzgodnień międzyresortowych).

¹²⁾ Na podstawie <http://wynagrodzenia.pl/kalkulator.php>

ten obejmuje dostosowanie pomieszczeń oraz zapewnienie sprzętu takiego jak komputer, biurko, szafa itp.);

2) koszty związane z rozbudową struktury organizacyjnej w wyznaczonym organie administracji (Prezes UKE), który będzie odpowiedzialny za **rozstrzyganie sporów o dostęp do infrastruktury technicznej** w rozszerzonym zakresie. Szacowana liczba etatów, jakie musiałyby zostać stworzone do efektywnej obsługi postępowań, to ok. 10 etatów, oznacza to, że koszty osobowe wyniosłyby ok. 0,76 mln zł rocznie (wynagrodzenie 4884 zł brutto miesięcznie¹³⁾, co po uwzględnieniu dodatkowego wynagrodzenia rocznego daje koszt 5300 zł brutto miesięcznie, co przekłada się na koszt pracodawcy w wysokości 6329,33 zł¹⁴⁾ x 12 miesięcy x 10 etatów w każdym roku obowiązywania projektowanej ustawy – poza pierwszym rokiem, w którym przyjęto połowę powyższej kwoty (ustawa ma obowiązywać od połowy roku). Do kosztów wynagrodzenia dodano koszty wyposażenia miejsca pracy w wysokości 5000 zł/osoba w pierwszym roku obowiązywania ustawy (koszt ten obejmuje dostosowanie pomieszczeń oraz zapewnienie sprzętu takiego jak komputer, biurko, szafa itp.); oraz koszty szkoleń dla pracowników, w wysokości 1,6 tys. rocznie na pracownika (dwa szkolenia o przeciętnym koszcie 800 zł/os, uwzględniającym noclegi, materiały szkoleniowe, sala konferencyjna itp.);

3) koszty związane z systemami informatycznymi niezbędnymi do prowadzenia Punktu Informacyjnego ds. Telekomunikacji (PIT) (Prezes UKE) – koszt budowy systemów informatycznych oraz dostosowania funkcjonujących już systemów (w tym systemu SIIS w UKE) szacowany jest na 15,6 mln zł, a ich utrzymanie na ok. 300 tys. zł rocznie, przez cały okres obowiązywania ustawy. W szczególności na te koszty składają się:

a) koszty systemu informatycznego umożliwiającego absorpcję informacji przez Punkt Informacyjny ds. Telekomunikacji z centralnego, wojewódzkich i powiatowych zasobów geodezyjnych i kartograficznych oraz ewentualnych innych baz danych, sporządzenie i przekazanie żądanych informacji (zarządzanie zapytaniami o infrastrukturę techniczną),

Koszt obejmuje również zapewnienie wysokiej dostępności i wydajności usług oraz niezbędnego dostosowania środowiska publikacyjnego, niezbędnego do funkcjonowania PIT;

b) koszty po stronie Urzędu Komunikacji Elektronicznej związane z dostosowaniem systemu SIIS (Systemu Informacyjnego o Infrastrukturze Szerokopasmowej) do systemu związanego z prowadzeniem Punktu Informacyjnego oraz rozszerzeniem inwentaryzacji, o której mowa w art. 29 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych;

Zakłada się przy tym, iż pokrycie wskazanych, szacunkowych kosztów modernizacji systemów informatycznych, a także ich utrzymania oraz wynagrodzeń pracowników pracujących przy obsłudze PIT, możliwe będzie przy wykorzystaniu współfinansowania ze środków europejskich w ramach perspektywy finansowej 2014–2020.

4) zmiana kompetencji starostów w zakresie rozstrzygania sporów odnośnie koordynacji robót budowlanych nie powinna spowodować kosztów. Obsługa wniosków o rozstrzygnięcie ww. sporów realizowana będzie w ramach obecnych zasobów kadrowych starostw. Ponadto sprawy w zakresie rozstrzygania sporów o koordynację robót budowlanych, dotyczących inwestycji strategicznych, o których mowa w art. 82 ust. 3 Pb, zostały przekazane do rozstrzygania wojewodzie;

5) zmiana kompetencji wojewodów odnośnie rozstrzygania sporów w zakresie koordynacji robót budowlanych dotyczących inwestycji, o których mowa w art. 83 ust. 2 Pb, oraz odwołań od decyzji starostów w sprawie koordynacji robót budowlanych dotyczących pozostałych inwestycji nie powinna spowodować kosztów. Obowiązki wojewody w powyższym zakresie

¹³⁾ Na podstawie projektu ustawy budżetowej na rok 2016 (informacja przekazana przez Ministerstwo Finansów w toku uzgodnień międzyresortowych).

¹⁴⁾ Na podstawie <http://wynagrodzenia.pl/kalkulator.php>

wykonywać będą pracownicy urzędów wojewódzkich dotychczas zajmujący się wydawaniem decyzji w sprawie lokalizacji regionalnych sieci szerokopasmowych i decyzji o pozwoleniu na budowę takich sieci (szczególnie zasady w tym zakresie przewiduje megaustawa). W związku z tym, iż budowa regionalnych sieci szerokopasmowych została zakończona w 2015 r. zasoby kadrowe urzędów wojewódzkich zajmujących się procesem inwestycyjnym dotyczącym tych sieci będą zajmować się sprawami z zakresu koordynacji robót budowlanych z uwagi na posiadane doświadczenie i kompetencje odnośnie procesu inwestycyjnego dotyczącego sieci telekomunikacyjnych.

I. DODATKOWE INFORMACJE ZWIĄZANE Z OBOWIĄZKAMI WYNIKAJĄCYMI Z ART. 50 USTAWY O FINANSACH PUBLICZNYCH (LIMITY WYDATKÓW, MECHANIZMY KORYGUJĄCE, ORGANY MONITORUJĄCE):

Zakłada się, że projekty modernizacji systemów informatycznych w UKE, a także koszty utrzymania tychże systemów będą realizowane w ramach projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i jako takie nie wymagają ustanowienia limitów wydatków ani mechanizmów monitoringu (zgodnie z art. 50 ust. 6 pkt 3). Projekty te będą finansowane w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.

Wydatki związane z etatami podległymi Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej (20 etatów) będą częściowo (10 etatów do roku 2020 oraz wyposażenie 10 stanowisk pracy) realizowane w ramach projektów współfinansowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i jako takie nie wymagają ustanowienia limitów wydatków ani mechanizmów monitoringu (zgodnie z art. 50 ust. 6 pkt 3). Projekty te będą finansowane w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa.

Koszty osobowe pozostałych etatów do 2020 roku (10 etatów) oraz koszty 20 etatów w latach kolejnych wraz z kosztami wyposażenia tych stanowisk pracy i niezbędnych szkoleń będą ponoszone w ramach części budżetowej 76 (dysponent: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej). Prezes UKE będzie odpowiedzialny za monitorowanie tych wydatków, a w razie ryzyka przekroczenia założonego limitu wydatków przewiduje się działania racjonalizatorskie, uwzględniające obciążenie pracą osób odpowiedzialnych za rozstrzyganie sporów i pracujących przy obsłudze PIT, a także pozostałych osób zatrudnionych w odpowiednim urzędzie – z możliwością dokonania (czasowego) nowego podziału obowiązków lub szerszego wykorzystania systemów informatycznych.

Proponowane limity wydatków przedstawione zostały w poniższej tabeli:

II. DODATKOWE INFORMACJE UZASADNIAJĄCE ZWIĘKSZENIE ZATRUDNIENIA W URZĘDZIE KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ W ZWIĄZKU Z PROJEKTOWANYMI ZMIANAMI

Limity wydatków w poszczególnych częściach budżetowych w związku z wejściem w życie projektowanej ustawy. Wartość w złotych, w cenach bieżących.

	2016	2017	2018	2019	2020
Etaty podległe UKE (część 76, 10 etatów)	386 216	786 335	805 994	826 143	846 797
Koszty wyposażenia stanowiska pracy – UKE (część 76, 10 etatów)	50 850				
Koszty szkoleń – UKE	8136	16 565	16 979	17 403	17 839
Koszty utrzymania systemu informatycznego – UKE	-	-	-	-	-

	2021	2022	2023	2024	2025
Etaty podległe UKE (część 76, 20 etatów)	1 735 934	1 779 332	1 823 816	1 869 411	1 916 146
Koszty szkoleń – UKE	18 285	18 742	19 210	19 690	20 183
Koszty utrzymania systemu informatycznego – UKE	342 835	351 406	360 191	369 196	378 426

Obliczenia przy założeniu, że ustawa zacznie obowiązywać od dnia 1 lipca 2016 r. Wszystkie wartości w cenach bieżących. Do obliczeń wykorzystano „Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja – październik 2015” – dokument opracowany przez Ministerstwo Finansów. Przyjęto stały realny poziom wynagrodzenia w każdym roku – wzrost stawki wynagrodzenia jedynie o inflację.

1. Rozstrzygnięcie sporów o dostęp do infrastruktury (10 etatów)

Zwiększenie zatrudnienia w związku z rozszerzeniem zadań Urzędu Komunikacji Elektronicznej o 10 dodatkowych etatów do zespołu zajmującego się rozstrzygnięciem sporów o dostęp do infrastruktury technicznej wynika wprost ze znaczącego rozszerzenia katalogu podmiotów zobowiązanych do takiego dostępu na podmioty zarządzające liniami kolejowymi, drogami portami lotniczymi oraz liniami ciepłowniczymi oraz systemami ogrzewania czy odwadniania. Aktualnie liczba sporów w zakresie dostępu do infrastruktury energetycznej jest niewielka i zajmują się tym dwie osoby w ramach swoich zwykłych obowiązków, prowadząc jednocześnie około 40 innych postępowań w zakresie dostępu do budynków lub w zakresie dostępu telekomunikacyjnego (prowadzonych na podstawie przepisów Prawa telekomunikacyjnego i megaustawy). Dotychczasowe doświadczenia wykazały, iż postępowania o dostęp do infrastruktury energetycznej były bardzo skomplikowane, wymagały wiedzy z zakresu prawa energetycznego oraz budowlanego, a także wiedzy z zakresu kwestii technicznych infrastruktury energetycznej, którą pracownicy urzędu ds. telekomunikacji musieli dopiero nabyć. W celu rozstrzygnięcia sporów o dostęp do kanałów technologicznych i infrastruktury kolejowej, a także ciepłowniczej i lotniczej, konieczna jest wiedza z zakresu przepisów regulujących funkcjonowanie podmiotów zarządzających tą infrastrukturą (np. ustawa o drogach publicznych), wiedza z zakresu kwestii technicznych w zakresie możliwości wykorzystania danej infrastruktury do celów telekomunikacyjnych przy zachowaniu warunków określonych w art. 26 megaustawy (głównie technicznych) oraz z zakresu ustalania finansowych warunków dostępu do tej infrastruktury (kalkulowanie opłat). Doświadczenie Prezesa UKE wskazuje, iż kwestie techniczne oraz ekonomiczne są kluczowymi elementami sporów w zakresie dostępu do infrastruktury technicznej.

W ramach wskazanych etatów planowane jest zatrudnienie 6 osób na stanowisku głównego specjalisty (z wykształceniem prawniczym lub technicznym) – jest to związane z koniecznością prowadzenia skomplikowanych postępowań przez odpowiednio wykwalifikowanych specjalistów, tak aby postępowania były prowadzone w sposób efektywny (krótki termin na rozpatrzenie sporu) oraz 4 osób na stanowiskach specjalisty/starszego specjalisty (z wykształceniem prawniczym lub technicznym).

Dotychczasowe doświadczenia wskazują, że w najbliższych latach liczba sporów o dostęp do różnego rodzaju infrastruktury może znacząco wzrosnąć. Już obecnie widać wzrost liczby postępowań w zakresie dostępu do budynków. Z kolei liczba postępowań do infrastruktury energetycznej utrzymywała się w ostatnich latach na poziomie niskim (duża liczba dobrowolnych umów na warunkach narzucanych przez operatorów energetycznych jako lokalnych monopolistów). Tendencja ta jest jednak nie do utrzymania w świetle podjętej w grudniu 2015 r. regulacji dwóch sporów przez Prezesa UKE odrzucających dotychczasową praktykę cen narzucanych przez operatorów energetycznych, co niewątpliwie przełoży się na masowe renegotiacje umów przez przedsiębiorców telekomunikacyjnych w tym zakresie.

Doświadczenie Prezesa UKE wskazuje również, iż w pierwszym okresie funkcjonowania określonej usługi (w tym wypadku dostępu do linii kolejowych, drogowych i ciepłowniczych) występuje duża liczba sporów przed Prezesem UKE z uwagi na brak wzorców współpracy w zakresie tej nowej usługi. Liczba sporów przed Prezesem UKE o świadczenie nowej usługi

	<p>maleje dopiero po 2–3 latach, po wypracowaniu przez Prezesa UKE i rynek odpowiedniej praktyki współpracy w zakresie nowej usługi. Dlatego też nowe etaty są jak najbardziej uzasadnione, aby wypełnić cele wynikające z projektowanej zmiany megaustawy.</p> <p>2. Prowadzenie Punktu Informacji o Telekomunikacji (10 etatów)</p> <p>Administracja systemu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Administrator systemów operacyjnych 2) Administrator bazy danych <p>Funkcje te są krytyczne dla zapewnienia ciągłości działania PIT, wymagają więc także zapewnienia zastępstwa na wypadek niedyspozycyjności jednego z pracowników. Zakres obowiązków administratora aplikacji i systemów operacyjnych jest odmienny od administratora bazy danych.</p> <p>Wymagane jest doświadczenie oraz potwierdzone szkoleniami i wykształceniem kierunkowym kwalifikacje.</p> <p>Help Desk:</p> <p>Uruchomienie PIT wymaga, aby udostępnić użytkownikom help desk do zgłaszania problemów z działaniem systemu oraz rozwiązywania problemów merytorycznych.</p> <p>Obsługa funkcjonalna PIT</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Kontrola jakości danych – docelowo dwie osoby: <ol style="list-style-type: none"> a) Starszy Specjalista – doświadczenie w zakresie baz danych, data mining, wykształcenie wyższe (informatyka), b) Główny Specjalista – doświadczenie w zakresie baz danych, data mining, wykształcenie wyższe (informatyka); 2) Udzielanie informacji publicznej dotyczącej zakresu danych nadzorowanych przez PIT: <ol style="list-style-type: none"> a) Starszy Specjalista – doświadczenie w zakresie baz danych, analiz przestrzennych, wykształcenie wyższe (telekomunikacja, informatyka); 3) Nadzór – Naczelnik wydziału – doświadczenie w zakresie utrzymania systemów informatycznych.
--	---

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	<i>Łącznie (0–10)</i>
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	Przedsiębiorcy (duże przedsiębiorstwa i sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw)	<p>Korzyści:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Znacznemu skróceniu i uproszczeniu ulegnie proces inwestycyjny w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej. Na ten efekt w szczególności będą miały wpływ następujące zapisy: <ol style="list-style-type: none"> a) lepszy dostęp do informacji związanych z lokalizacją i przebiegiem infrastruktury technicznej oraz planami inwestycyjnymi dotyczącymi tej infrastruktury dzięki wykorzystaniu danych z inwentaryzacji prowadzonej przez Prezesa UKE; b) skrócenie terminów na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej oraz zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej; c) obowiązek koordynacji robót budowlanych. 						

		<p>2) Określenie w rozporządzeniu stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych;</p> <p>3) Zmniejszenie opłat za wydanie odpisów i wyrysów z rejestrów geodezyjnych, a także udostępnianie danych z powiatowych baz GESUT, związane ze zmianą współczynników korygujących stosowanych w przypadku udostępnienia materiałów geodezyjnych. Zmiany te z jednej strony mają na celu zmniejszenie ryzyka ponoszonego przez inwestora – poprzez zmniejszenie kosztów ponoszonych jeszcze przed rozpoczęciem inwestycji lub uzyskaniem dofinansowania. Z drugiej strony proponowane zmiany obniżą całościowe koszty inwestycji poprzez obniżenie kosztów map;</p> <p>4) Ułatwienie prowadzenia uzgodnień z zarządcami terenów zamkniętych, poprzez określenie sztywnych terminów, w jakich muszą się rozpocząć i zakończyć uzgodnienia (odpowiednio 7 i 30 dni). W przypadku szczególnie rozległych sieci telekomunikacyjnych przejścia przez tereny zamknięte są liczne i stanowią „wąskie gardło” takiej inwestycji.</p> <p>Zmiany dla operatorów sieci komórkowych:</p> <p>1) usprawnienie uruchamiania nowych stacji bazowych poprzez umożliwienie rozpoczęcia eksploatacji bezpośrednio po wykonaniu pomiarów potwierdzających, że nie zostały przekroczone normy PEM. W myśl obecnych przepisów operator zmuszony jest czekać z rozpoczęciem eksploatacji 30 dni na ewentualny sprzeciw właściwego organu;</p> <p>2) zdefiniowanie pojęć „antenowej konstrukcji wsporczej” oraz „instalacji radiokomunikacyjnej” w celu rozwiania wątpliwości interpretacyjnych odnośnie stosowania art. 29 ust. 2 pkt 15 Pb.</p> <p>Pozostałe zmiany przewidziane w projektowanych przepisach mają na celu usunięcie barier zidentyfikowanych w ramach prac grup roboczych przy Memorandum. Poprzez m.in. usunięcie niejasności interpretacyjnych czy zmniejszenie ryzyka przewlekłości procedury zgłoszeniowej. Zmiany te przyczynią się do zwiększenia efektywności inwestycji szerokopasmowych, a, co za tym idzie, prawdopodobnie do zwiększenia ich zakresu.</p>
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Zwiększenie dostępności do wysokiej jakości usług telekomunikacyjnych, co spowoduje rozwój przedsiębiorstw i możliwość otwarcia się na nowe rynki.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Koszty modernizacji budynków wielorodzinnych, budynków zamieszkania zbiorowego oraz budynków użyteczności publicznej w zakresie wewnątrzbudynkowych instalacji telekomunikacyjnych obrazuje załączona „Ekspertyza dotycząca kalkulacji kosztów i możliwości modernizacji budynków w zakresie instalacji telekomunikacyjnej”, z tym że w ekspertyzie oszacowano koszty takiej modernizacji dla wszystkich budynków (typów) wybudowanych przed dniem 23 lutego 2013 r. – natomiast projektowane przepisy przewidują obowiązek ww. modernizacji w przypadku przebudowy, rozbudowy lub nadbudowy budynku związanej z przebudową, rozbudową lub nadbudową instalacji technicznych wewnątrz budynku. <u>Zatem koszty wprowadzenia ww. obowiązku w kształcie zaproponowanym w projekcie ustawy będą z pewnością znacząco niższe niż koszty wskazane w ww. ekspertyzie.</u></p> <p>Zgodnie z tą ekspertyzą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • w Polsce znajduje się 6 303 277 budynków mieszkalnych, z czego 874 626 stanowią budynki wielorodzinne. Koszt modernizacji przypadający na jedno mieszkanie oszacowano od 1 133 zł do 3 122 zł – przy czym zarówno średni koszt, jak i zróżnicowanie kosztów jest tym mniejsze, im więcej mieszkań znajduje się w budynku. Koszt telemodernizacji budynków wielomieszkańczych w skali całego kraju oszacowano na 3 996,4 mln zł, • w Polsce znajduje się około 4 039 obiektów zamieszkania zbiorowego

		<p>różnego typu. Według przeprowadzonych kalkulacji 958 z nich wymaga przeprowadzenia modernizacji w kontekście szerokopasmowej infrastruktury teleinformatycznej. Średnią wartość jednostkową modernizacji obiektu oszacowano na około 68 000 zł, natomiast koszt przeprowadzenia inwestycji dla całego kraju wyniesie 65,1 mln zł,</p> <ul style="list-style-type: none"> • jak wynika z przeprowadzonej analizy w Polsce funkcjonuje 356 351 obiektów użyteczności publicznej. Modernizacji w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej wymaga 44 885 budynków. Koszt dostosowania budynku do wymogów w zależności od typu wynosi od 10 686 zł do 104 038 zł. Łącznie koszt modernizacji wszystkich budynków użyteczności publicznej dla całego kraju oszacowano na 1 047,7 mln zł. <p>Całkowity hipotetyczny koszt modernizacji wszystkich budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, które nie posiadają infrastruktury teleinformatycznej, w skali kraju wynosi 5 109,2 mld zł.¹⁵⁾</p>
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	Przedsiębiorcy	<p>Korzyści:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dzięki wprowadzeniu mechanizmów koordynacji robót budowlanych dochodzić powinno do pozytywnych zjawisk łączenia inwestycji prowadzonych przez przedsiębiorców z różnych branż, obniżając ich koszty, czas prowadzenia, a także ich społeczną uciążliwość; 2) w zakresie działalności MŚP, jak i innych przedsiębiorców zwiększone wykorzystanie usług szerokopasmowych będzie wpływało na obniżenie kosztów prowadzenia działalności, w tym zatrudnienia, komunikacji czy reklamy. Będzie również przy odpowiednim wykorzystaniu wpływało na likwidację barier w dostępie do nowych rynków, w tym ogólnopolskich czy europejskich; 3) ułatwienie w zakresie dostępu do terenów zarządzanych przez nadleśniczych Lasów Państwowych oraz podmioty zarządzające terenami zamkniętymi. W tym zakresie Prezes UKE będzie miał możliwość określenia warunków dostępu w drodze decyzji. Proces inwestycyjny na tych obszarach stanowił często „wąskie gardło” inwestycji telekomunikacyjnych, prowadząc do niepotrzebnych opóźnień; 4) ułatwienie w zakresie udostępniania kanałów technologicznych. Zgodnie z projektowanymi przepisami zarządca drogi będzie udostępniał kanały w drodze decyzji i określał stawki tego udostępnienia na podstawie przepisów rozporządzenia ministra właściwego ds. informatyzacji, wydane w porozumieniu z ministrem właściwym ds. transportu; 5) zmniejszenie kosztów przełożenia urządzeń lub obiektów telekomunikacyjnych, jeżeli budowa, przebudowa lub remont drogi tego wymaga – w myśl obecnych przepisów koszty te ponosi właściciel infrastruktury, zmiana przenosi je na zarządcę drogi (jeśli od umieszczenia urządzenia w pasie drogowym minęło mniej niż cztery lata). <p>Koszty:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Przedsiębiorstwa dysponujące infrastrukturą techniczną (inną niż telekomunikacyjną) będą miały możliwość przekazywania informacji o posiadanej infrastrukturze (lokalizacji i przebiegu, rodzaju i aktualnego sposobu użytkowania, punktu kontaktowego podmiotu dysponującego infrastrukturą) oraz o planach inwestycyjnych. Informacje takie będą wprowadzane do systemu informatycznego PIT.

¹⁵⁾ „Ekspertyza dotycząca kalkulacji kosztów i możliwości modernizacji budynków w zakresie instalacji telekomunikacyjnej”, ITTI sp. z o.o., Poznań 2015;

		<p>Możliwość przekazywania przedmiotowych informacji będzie rodziła koszty po stronie przedsiębiorców, w szczególności w zakresie czasu potrzebnego na zapoznanie się z nowym systemem informatycznym, a także wypełnieniem kwestionariusza. Jednocześnie ze względu na skalę i bardzo dużą liczbę przedsiębiorców z różnych branż, a także brak danych dotyczących obecnego stanu zinventaryzowania ich zasobów infrastrukturalnych nie jest możliwe dokładne określenie dodatkowych kosztów, które poniosą w związku z przekazaniem ww. informacji do PIT;</p> <p>2) koszty związane z zawieraniem umów o koordynację robót budowlanych ponoszone przez podmioty wykonujące zadania z zakresu użyteczności publicznej oraz przedsiębiorców telekomunikacyjnych – koszty ewentualnej obsługi prawnej, koszty wyznaczenia koordynatora inspektorów nadzoru inwestorskiego, jeżeli jest wymagany.</p>
	Rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	<p>Zwiększenie dostępności usług szerokopasmowych dla obywateli, w tym o wysokich parametrach, również na obszarach, na których obecnie nie jest to możliwe. Efekt ten zostanie osiągnięty dzięki poprawie opłacalności inwestycji w sieci szerokopasmowe, osiąganey dzięki wdrożeniu mechanizmów redukcji kosztów.</p> <p>Korzystanie przez gospodarstwa domowe z dostępu do Internetu ma wpływ na redukcję kosztów ich funkcjonowania, m.in. dzięki ograniczeniu bezpośrednich kontaktów z organami administracji publicznej, ochrony zdrowia czy zakupami przez Internet (oszczędność rzędu 10–15%). Większa dostępność Internetu przełoży się może również na większą dostępność do wiedzy i informacji w tym w zakresie ochrony praw konsumentów, a także możliwości rozwojowych i edukacyjnych dzieci i młodzieży.</p> <p>Ponadto projektowane przepisy wpłyną na ograniczenie uciążliwości dla obywateli w zakresie długości i intensywności prac na terenach objętych inwestycjami na skutek wprowadzenia obowiązku koordynacji robót budowlanych.</p>

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>W związku z szybszą i sprawniejszą realizacją inwestycji telekomunikacyjnych można wskazać na pośredni pozytywny wpływ na rozwój gospodarczy w postaci:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) poprawy funkcjonowania gospodarki w warunkach zwiększonej dostępności wysokiej jakości usług telekomunikacyjnych, 2) ożywienia gospodarczego związanego z realizacją robót budowlanych, 3) zwiększenia rozwoju rynku ICT, 4) wyższych wpływów z tytułu podatku od nieruchomości oraz zajęcia pasa drogowego <p>– jednak oszacowanie efektu tych zjawisk nie jest możliwe.</p>
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

Projekt ustawy przewiduje następujące obciążenia regulacyjne:

- 1) rozszerzenie obowiązku zapewnienia dostępu do infrastruktury technicznej na potrzeby realizacji sieci

szerokopasmowych na nowe kategorie podmiotów wykonujących zadania z zakresu użyteczności publicznej (przedsiębiorcy zapewniający infrastrukturę stanowiącą ciągi drenażowe, przeznaczoną do wykonywania działalności w zakresie transportu kolejowego lub transportu drogowego lub służącą do świadczenia usług transportowych, obejmujących porty i lotniska). W związku z powyższym na zarządców infrastruktury kolejowej, portowej i lotnisk został nałożony nowy obowiązek udostępniania posiadanej infrastruktury technicznej na potrzeby publicznych sieci telekomunikacyjnych. Obowiązek ten istnieje już w odniesieniu do przedsiębiorstw energetycznych oraz wodno-kanalizacyjnych, a na podstawie ustawy o drogach publicznych – zarządców dróg publicznych. Uzgodnienie warunków dostępu powinno nastąpić w umowie. W przypadku sporu w tym zakresie spory rozstrzygać będzie Prezes UKE, w drodze decyzji administracyjnej. W projekcie ustawy wskazano również przyczyny uzasadniające odmowę udzielenia przedmiotowego dostępu. Zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej jest odpłatne, a opłata powinna uwzględniać zwrot odpowiedniej części kosztów, które podmiot udostępniający będzie ponosił w związku z utrzymaniem infrastruktury technicznej objętej dostępem. Zatem obowiązek podmiotów zobowiązanych do udostępniania posiadanej infrastruktury technicznej został tak ukształtowany, aby jego interes został w odpowiednim zakresie zabezpieczony oraz aby podmiot ten nie doznawał nadmiernych „uciążliwości” wynikających z jego realizacji;

2) obowiązek uwzględniania przez operatorów sieci wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych o przekazanie informacji, dotyczących infrastruktury technicznej (lokalizacja i przebieg, rodzaj infrastruktury i aktualny sposób użytkowania, punkt kontaktowy dysponenta infrastruktury), jeżeli takie informacje nie są dostępne poprzez Punkt Informacyjny ds. Telekomunikacji (PIT). Jest to obowiązek wynikający wprost z art. 4 ust. 4 dyrektywy kosztowej. Jednakże zgodnie z projektem ustawy operator sieci będzie mógł się uwolnić od tego obowiązku w przypadku, gdy żądane informacje będą dostępne przez PIT. Operator sieci będzie miał zapewnioną możliwość przekazania w formie elektronicznej informacji dotyczących posiadanej infrastruktury technicznej do PIT (nie będzie to jednak stanowiło obowiązku), aby uwolnić się od obowiązku przekazywania tych informacji na indywidualny wniosek przedsiębiorcy telekomunikacyjnego. Natomiast obowiązek przekazywania informacji odnośnie sieci uzbrojenia terenu do PIT będą mieli Główny Geodeta Kraju, marszałkowie województw i starości, a także zarządcy dróg publicznych oraz inne organy administracji publicznej, które ze względu na swoje zadania będą posiadać choćby niektóre z ww. informacji. Nie będzie to nowy obowiązek dla tych organów z uwagi na to, że obowiązek nieodpłatnego udostępniania danych zgromadzonych w postaci elektronicznej w wojewódzkim zasobie geodezyjnym i kartograficznym oraz w powiatowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym na potrzeby realizacji zadań publicznych wynika z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114);

3) obowiązek uwzględniania przez operatorów sieci wniosków przedsiębiorców telekomunikacyjnych o przeprowadzenie inspekcji określonych elementów infrastruktury technicznej w miejscu, w którym się ona znajduje;

4) obowiązek operatorów sieci uwzględniania wniosków o koordynację robót budowlanych, finansowanych w całości lub w części ze środków publicznych, dotyczących infrastruktury technicznej, na wniosek przedsiębiorców telekomunikacyjnych na potrzeby realizacji sieci szerokopasmowych. Wprowadzenie obowiązku koordynacji robót budowlanych zapewni znaczące oszczędności i ograniczy niedogodności dla obszaru, na którym wdrażane są nowe sieci telekomunikacyjne, m.in. zminimalizuje w przyszłości ingerencję w pas drogowy. W projekcie ustawy wskazano warunki, od których zależy zasadność wniosku o koordynację robót budowlanych, w szczególności taka koordynacja nie może powodować kosztów po stronie operatora sieci, w tym wynikających z opóźnień robót budowlanych;

5) możliwość wezwania nadleśniczych Lasów Państwowych, podmiotów zarządzających terenami zamkniętymi, właścicieli/użytkowników wieczystych lub zarządców co najmniej 10 budynków wielorodzinnych przez Prezesa UKE do przedłożenia warunków zapewnienia dostępu, o którym mowa w art. 30 i art. 33 ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych. Regulacja ta ma usprawnić uzgodnienia warunków dostępu do nieruchomości, w tym budynków, na cele związane z telekomunikacją oraz wypracowanie jednolitych wzorców w tym zakresie, co ułatwi negocjacje obu stronom i skróci czas negocjacji i związane z tym niedogodności dla obu stron.

Z kolei zmniejszenie liczby dokumentów i procedur, a także skrócenie czasu załatwiania sprawy przewidywane jest w następującym zakresie:

1) skrócenie czasu na wydanie decyzji w sprawie dostępu do infrastruktury technicznej;

2) skrócenie czasu wydawania decyzji w sprawie dostępu do nieruchomości, w tym do budynku, w celu zapewnienia telekomunikacji;

3) skrócenie czasu na wydanie decyzji zarządców dróg w sprawie wyrażenia zgody na umieszczenie w pasie drogowym obiektów i urządzeń niezwiązanych z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego;

skrócenie czasu realizacji procesu inwestycyjno-budowlanego.

ROZWIĄZANIE	OBIEKTY BUDOWLANE	EFEKT ROZWIĄZANIA
Wprowadzenie zasady, zgodnie z którą budowa i przebudowa obiektów telekomunikacyjnych wymaga sporządzenia planu sytuacyjnego na kopii mapy zasadniczej lub innej mapy do celów projektowych.	Sieci telekomunikacyjne, telekomunikacyjna linia kablowa, kanalizacja kablowa	Likwidacja obowiązku dokonywania zgłoszenia właściwemu organowi budowy lub przebudowy ww. obiektów infrastruktury telekomunikacyjnej <u>spowoduje skrócenie procesu inwestycyjnego o 30 dni.</u>
Obowiązek dołączania do zgłoszenia robót budowlanych: a) oświadczeń projektanta, że instalacja radiokomunikacyjna nie jest przedsięwzięciem zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływującym na środowisko; b) plan sytuacyjny przedstawiający graficzny rozkład pól elektromagnetycznych.	Instalacje telekomunikacyjne o wysokości powyżej 3 m	Ustanowienie tego wymogu ma zapobiec przewlekaniu procedury zgłoszeniowej przez organ administracji architektoniczno-budowlanej przez żądanie przedłożenia decyzji, postanowień lub zaświadczeń organów właściwych w sprawach ocen oddziaływania na środowisko. Wprowadzenie wymogu dołączenia oświadczenia projektanta powinno wyeliminować wątpliwości ww. organów w zakresie mocy dowodowej co do dołączanych do zgłoszeń tzw. „analiz kwalifikacyjnych”.
Wprowadzenie możliwości rozpoczęcia eksploatacji instalacji radiokomunikacyjnych po doręczeniu zgłoszenia właściwemu organowi, jeżeli wyniki pomiarów potwierdzają utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej poziomów pól dopuszczalnych.	Instalacje radiokomunikacyjne	Powyższe rozwiązanie umożliwi przystąpienie do eksploatacji instalacji radiokomunikacyjnej od razu po dokonaniu zgłoszenia bez konieczności czekania na upływ 30 dni, w ciągu których organ może zgłosić sprzeciw.
Usprawnienie przebiegu narad koordynacyjnych oraz wprowadzenia obowiązku wyznaczania terminu takich narad na dzień przypadający w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wniosku o skoordynowanie usytuowania projektowanej sieci uzbrojenia terenu.	Sieci uzbrojenia terenu (sieci techniczne)	Usprawnienie przebiegu narad koordynacyjnych oraz wskazanie terminu ich odbycia znacząco przyspieszy realizację inwestycji telekomunikacyjnych (z informacji dochodzących do MC wynikało, iż zdarzały się przypadki, że terminy narad nie były wyznaczane przez 2 m-ce od dnia złożenia wniosku).
Skrócenie terminu na wydanie decyzji w sprawie zgody na lokalizację w pasie drogowym obiektów i urządzeń telekomunikacyjnych.	Infrastruktura techniczna niezwiązana z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego	Skrócenie czasu wydawania decyzji zezwalającej na umieszczenie w pasie drogowym infrastruktury telekomunikacyjnej z 65 do 45 dni. Termin 45 dni jest wynikiem kompromisu

		między potrzebą przyspieszenia inwestycji w sieci szerokopasmowe a obawą zarządców dróg przed karami wynikającymi z opóźnień w wydawaniu decyzji o lokalizacji infrastruktury technicznej w pasie drogi.
Obowiązek koordynacji robót budowlanych	Infrastruktura telekomunikacyjna	Zapewnienie warunków do koordynacji robót budowlanych zapewni znaczące oszczędności i ograniczy niedogodności dla obszaru, na którym wdrażane są nowe sieci telekomunikacyjne, m.in. zminimalizuje w przyszłości ingerencję w pas drogowy.

Brak możliwości pełnej elektronizacji części z ww. procedur wynika z braku trybu elektronicznego w procesach składowych, np. dla wydania pozwolenia na budowę wymagane jest złożenie projektu budowlanego w formie papierowej, który podlega tzw. osteplowaniu przez organ udzielający pozwolenia. Papierową formę projektu budowlanego przewiduje rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (m.in. § 5–6).

Przystosowana do elektronizacji jest natomiast nowelizowana inwentaryzacja przedstawiająca informacje o usługach i infrastrukturze telekomunikacyjnej oraz innej infrastrukturze technicznej oraz dostęp do informacji z tej inwentaryzacji.

W zakresie zaproponowanego nowego sposobu udostępniania kanałów technologicznych oraz opłat z tym związanych do OSR dołączono Algorytm do ustalania wysokości jednolitych stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych, bazujących na kosztach budowy i utrzymania kanałów technologicznych oparty na kosztach budowy 76 kanałów technologicznych zrealizowanych przy inwestycjach drogowych (dróg różnego szczebla) – dane historyczne pozyskane od zarządców dróg. W Algorytmie zaprezentowano także przykładowe stawki opłat za udostępnianie kanałów technologicznych przez zarządców dróg.

Zaproponowane zmiany mają na celu ujednoczenie i uproszczenie zasad udostępniania kanałów technologicznych oraz wyeliminowanie sytuacji, w których tworzone były bariery w dostępie do kanałów technologicznych.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 39 ustawy o drogach publicznych zarządca drogi udostępnia kanały technologiczne za opłatą, w drodze umowy dzierżawy lub najmu (ust. 7), przy czym opłata ta ustalana jest na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału (ust. 7f). Dla przykładu zgodnie z zarządzeniem nr 1614/13 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 29 lipca 2013 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za dzierżawę kanałów technologicznych umiejscowionych w pasie drogowym dróg publicznych ustanowiono miesięczną opłatę brutto za dzierżawę osłony max \varnothing 40 mm w wysokości 29,52 gr / 1 mb, przy czym dla Gminy Częstochowa oraz jej jednostek organizacyjnych stawka ta wynosi 0,3 gr / 1 mb. Pobieranie mniejszej opłaty od samorządu i jej jednostek organizacyjnych jest niezgodne z wytyczną zawartą w art. 39 ust. 7 ustawy o drogach publicznych. W zarządzeniu nr 197.2015 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 14 kwietnia 2015 r. zmieniono wysokość stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych, gdzie m.in. ponad trzykrotnie podwyższono opłaty za udostępnienie kanału technologicznego do poziomu 96,04 gr / 1 mb, za dzierżawę kanału technologicznego o długości poniżej 100 mb opłata wynosi jak za 100 mb, oraz zwolniono z opłat za udostępnienie kanału technologicznego Gminę Częstochowa oraz jej jednostki organizacyjne, co jest rażącym naruszeniem postanowień zawartych w art. 39 ust. 7 i 7f.

Mając na uwadze wyżej przedstawiony przykład i brak szczegółowych informacji o skali występowania takiego zjawiska, nie jest możliwe obiektywne wskazanie wpływu projektowanych zmian względem obecnie obowiązujących przepisów art. 39 ustawy o drogach publicznych.

9. Wpływ na rynek pracy

W krótkiej perspektywie obniżenie kosztów budowy infrastruktury telekomunikacyjnej przyczyni się do powstania większej liczby kilometrów sieci, a co za tym idzie, do wzrostu zatrudnienia zarówno przy samej budowie sieci, jak też w usługach towarzyszących – takich jak np. serwisowanie sieci.

W długiej perspektywie, rozszerzenie dostępu do szerokopasmowego Internetu wpłynie na zwiększenie popularności

nowych form pracy, w tym pracy zdalnej, które umożliwiają znalezienie pracy osobom dotychczas pozostającym poza rynkiem pracy, jak też lepsze dopasowanie umiejętności pracowników do wymagań pracodawców.
Powszechność dostępu do Internetu i związanych z tym podstawowych umiejętności jest niezwykle istotna, ponieważ szacuje się, że po 2015 r. 90% wszystkich miejsc pracy będzie wymagać pewnego poziomu umiejętności związanych z technologiami informacyjnymi.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

-

Omówienie wpływu

Sytuacja i rozwój regionalny – proponowane zmiany przyczynią się do bardziej efektywnego gospodarowania środkami publicznymi w ramach PO PC, co przyczyni się do likwidacji „białych plam” – obszarów zagrożonych wykluczeniem cyfrowym.

Realizacja inwestycji realizujących cele publiczne, w tym zwłaszcza liniowych inwestycji infrastrukturalnych, stanowi krytyczne narzędzie realizacji polityk publicznych państwa w wielu sferach. Sprawne przygotowanie i realizacja tych inwestycji wpłynie nie tylko na osiągnięcie celów polityk sektorowych, przyczyni się również do osiągnięcia pozytywnych efektów gospodarczych i podniesienia szeroko rozumianej jakości życia.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Przedmiotowa dyrektywa zobowiązuje państwa członkowskie do stosowania środków w niej przewidzianych od dnia 1 lipca 2016 r.

Ustawa wejdzie w życie z dniem 1 lipca 2016 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Do dnia 1 lipca 2018 r. Komisja Europejska przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie raport zawierający podsumowanie wpływu środków przewidzianych w dyrektywie i ocenę postępu w osiągnięciu jej celów, w tym ocenę, czy i jak niniejsza dyrektywa może w dalszym ciągu przyczynić się do osiągnięcia ambitniejszych celów niż określone w Europejskiej Agendzie Cyfrowej.

Minister właściwy ds. informatyzacji dokonywać będzie okresowych badań skuteczności wprowadzonych zmian prawnych i systemowych oraz identyfikacji kolejnych działań (prawnych i administracyjnych) w zakresie redukcji kosztów realizacji szybkich sieci łączności elektronicznej.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

- 1) Ekspertyza dotycząca kalkulacji kosztów i możliwości modernizacji budynków w zakresie instalacji telekomunikacyjnej;
- 2) Algorytm do ustalania wysokości jednolitych stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych, bazujących na kosztach budowy i utrzymania kanałów technologicznych, wraz z załącznikiem.

Centrum Usług Wspólnych

Wpl.

24 -02- 2016

RXP-14704-2016

KANCELARIA OGÓLNA
w KPRM

Warszawa, 23 lutego 2016 r.

KPRM

AAA110383

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE-920-24-16/kp/

DPUE.920.10.2016/23/kp

dot.: RM-10-20-16 z 22.02.2016 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowna Pani Minister,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych
SEKRETARZ STANU
Konrad Szymański
Konrad Szymański

Do wiadomości:

Kancelaria Rady Ministrów
Pani Anna Srezyńska
Minister Cyfryzacji
wplynęło 25 -02- 2016

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie określenia wzoru wniosku o udostępnienie kanału technologicznego przez
zarządców dróg publicznych oraz wysokości stawek opłat za udostępnianie kanału
technologicznego**

Na podstawie art. 39 ust. 7k ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór wniosku o udostępnienie wysokość stawek opłat za udostępnienie kanału technologicznego przez zarządców dróg publicznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych oraz wysokość stawek opłat za udostępnienie tego kanału.

§ 2. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, powinien zawierać:

- 1) imię i nazwisko oraz adres lub nazwę i siedzibę nabywcy występującego o udostępnienie kanału technologicznego;
- 2) wskazanie lokalizacji kanału technologicznego oraz zakresu jego udostępnienia;
- 3) planowany okres udostępnienia kanału technologicznego.

2. Do wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, należy załączyć:

- 1) szczegółowy plan sytuacyjny w skali 1:1000 lub 1:500, z zaznaczeniem lokalizacji i zakresu kanału technologicznego, który ma być udostępniony;
- 2) oświadczenie, że udostępniony kanał technologiczny zostanie odebrany w terminie i miejscu wskazanym w wydanej decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

3. Wzór wniosku, o którym mowa w art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

¹⁾ Minister Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – informatyzacja na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Cyfryzacji (Dz. U. poz. 1910 i 2090).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 774, 870, 1336, 1830, 1890 i 2281.

§ 3. 1. Za udostępnienie kanału technologicznego ustala się następujące roczne stawki opłat za 1 metr bieżący kanału technologicznego:

Lp.	Rodzaj rury / mikrorury	Średnica wewnętrzna	Stawka opłaty rocznej
1.	Rura światłowodowa 32/2,9	26,2 mm	3,29 zł
2.	Rura światłowodowa 40	32,6 mm	4,10 zł
3.	Rura światłowodowa 50/3,8	42,4 mm	5,33 zł
4.	Rura osłonowa 110	103,6 mm	4,80 zł
5.	Rura osłonowa 125	115,4 mm	5,34 zł
6.	Rura osłonowa 140	129,2 mm	5,98 zł
7.	Rura osłonowa 160	147,6 mm	6,83 zł
8.	Mikrorura 7/3,5	3,5 mm	0,28 zł
9.	Mikrorura 10/6	6 mm	0,48 zł
10.	Mikrorura 12/10 (1/7 wiązki 7x12/10)	10 mm	0,81 zł
11.	Mikrorura 14/10	10 mm	0,81 zł
12.	Mikrorura 16/12	12 mm	0,97 zł

2. W przypadku udostępnienia rur o średnicy 110–160 mm zarządca drogi może udostępnić część kanału technologicznego do poziomu nie przekraczającego 45% pojemności rury. Opłatę roczną oblicza się poprzez iloczyn stawki opłaty określonej w ust. 1 dla danego typu rury, procentu zajętości rury oraz długości odcinka udostępnianego kanału technologicznego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie w terminie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER CYFRYZACJI

W porozumieniu:

MINISTER INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

**Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Cyfryzacji
z dnia ... (poz. ...)**

.....
Wnioskodawca (imię i nazwisko lub nazwa firmy)
.....
ulica
.....
kod pocztowy miejscowość
.....
nr: REGON*, PESEL*, KRS*,
.....
Nr: NIP
.....
Telefon

....., dnia
miejscowość data
.....
Podmiot władający kanałem technologicznym
.....
ulica
.....
kod pocztowy miejscowość

WNIOSEK

o udostępnienie kanału technologicznego

zgodnie z art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.)
oraz Rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia ... w sprawie określenia wzoru wniosku o udostępnienie kanału technologicznego przez zarządców dróg
publicznych oraz wysokości stawek opłat za udostępnienie kanału technologicznego (Dz. U. poz. ...)

1. Lokalizacja kanału technologicznego:

a/ droga **gminna, powiatowa, wojewódzka, krajowa** **

nr kilometrów kilometrów

miejscowość ulica

numer działki obręb

2. Zakres wnioskowanego udostępnienia kanału technologicznego:

Lp.	Rodzaj rury / mikrorury	Długość odcinka udostępnianego kanału technologicznego (w mb)	Oznaczenie studni kablowej początkowej	Oznaczenie studni kablowej końcowej	Planowane częściowe wykorzystanie kanału technologicznego (% wypełnienia rury)
1.	Rura światłowodowa 32/2,9				
2.	Rura światłowodowa 40				
3.	Rura światłowodowa 50/3,8				
4.	Rura osłonowa 110				
5.	Rura osłonowa 125				
6.	Rura osłonowa 140				
7.	Rura osłonowa 160				
8.	Mikrorura 7/3,5				
9.	Mikrorura 10/6				
10.	Mikrorura 12/10 (1/7 wiązki 7x12/10)				
11.	Mikrorura 14/10				
12.	Mikrorura 16/12				

3. Okres udostępnienia kanału technologicznego od dnia do dnia

4. Do wniosku należy dołączyć następujące załączniki zgodnie z § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Cyfryzacji z dnia ... w sprawie określenia wzoru wniosku o udostępnienie kanału technologicznego przez zarządców dróg publicznych oraz wysokości stawek opłat za udostępnienie kanału technologicznego (Dz. U. poz.):

1. Szczegółowy plan sytuacyjny zajmowanego odcinka drogi w skali 1: 1000 lub 1 : 500 z zaznaczeniem lokalizacji i zakresu kanału technologicznego, który ma być udostępniony,
2. Oświadczenie, że udostępniony kanał technologiczny zostanie o odebrany w terminie i miejscu wskazanym w wydanej decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 39 ust. 7 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
3. Pełnomocnictwo inwestora, jeżeli wnioskodawca nie jest inwestorem, wraz z opłatą skarbową w wysokości 17,00 zł,

Inne uwagi:

Składane załączniki muszą być podpisane przez osobę składającą wniosek (z wyłączeniem dokumentów, które muszą być urzędowo poświadczone za zgodność z oryginałem, np. KRS, pełnomocnictwo).

Podane we wniosku oraz w załączonych do wniosku dokumentach dane osobowe będą przetwarzane zgodnie z ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.) w celu przeprowadzenia postępowania administracyjnego. Każda osoba ma prawo dostępu do treści swoich danych oraz możliwość ich poprawiania. Podanie danych jest dobrowolne, lecz niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

.....
Podpis wnioskodawcy

* W przypadku osoby fizycznej należy podać dane osobowe (imię, nazwisko, adres, numer telefonu), PESEL.

W przypadku osoby prawnej należy podać nazwę, adres, numer telefonu, Regon lub KRS oraz NIP.

** Niepotrzebne skreślić

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 39 ust. 7k ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 460, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, która zobowiązuje ministra właściwego do spraw informatyzacji, do określenia, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, wzoru wniosku o udostępnienie kanału technologicznego oraz wysokości stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych.

Zgodnie z obowiązującymi regulacjami prawnymi (art. 39 ust. 7 ustawy) zarządca drogi udostępnia kanały technologiczne za opłatą, w drodze umowy dzierżawy lub najmu, na zasadach określonych w ust. 7a–7f. Ponadto art. 39 ust. 7f ustawy reguluje sposób określenia wysokości tej opłaty, stanowiąc, że za udostępnienie kanału technologicznego pobiera się opłaty w wysokości określonej w umowie, przy czym opłaty te są ustanawiane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału.

Biorąc pod uwagę konieczność zachowania maksymalnej transparentności z jednej strony oraz zniesienie możliwości ustalania opłat za udostępnianie kanału powyżej poziomu kosztów budowy i utrzymania kanału z drugiej, stwierdzić należy, iż zaistniała potrzeba udostępniania odpowiednio kanałów lub ich części w trybie decyzji administracyjnej, co przewiduje nowelizowana ustawa o drogach publicznych.

W nowelizowanej ustawie o drogach publicznych wskazano, iż zarządca drogi udostępnia kanał technologiczny na pisemny wniosek nabywcy (art. 39 ust. 7ab.). W rozporządzeniu określono obligatoryjne elementy wniosku oraz jego załączniki. W załączniku do rozporządzenia przedstawiono wzór wniosku o udostępnienie kanału technologicznego.

W rozporządzeniu określono wysokość stawek opłat rocznych za udostępnienie kanału technologicznego.

Dotychczasowe przepisy prawa zawierały generalne wytyczne dotyczące opłat za wykorzystanie kanałów, opłaty te miały być ustalane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału. Nie zostały zdefiniowane szczegółowe wytyczne zawierające zasady wyliczania opłat. Ustalenie wysokości stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych oparto na danych historycznych, pozyskanych od zarządców dróg publicznych, oraz uwzględniono, że:

- a) opłaty mają być ustalane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału,

b) wysokość opłat nie może zakłócać rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, co oznacza:

- ukształtowanie wysokości opłat na poziomie rynkowym,
- nieblokowanie ani nieutrudnianie inwestycji telekomunikacyjnych w sektorze prywatnym,
- równe traktowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków (w tym także, co do wysokości i zasad kształtowania opłat) w porównywalnych okolicznościach,

c) zasady kształtowania, jak i wysokość opłat muszą być jawne.

W projektowanym rozporządzeniu wskazano, że stawki mają być zróżnicowane ze względu na rodzaj i przedmiot udostępnianego kanału. Taryfikator opłat obejmuje trzy rodzaje rur przeznaczonych do budowy kanałów technologicznych zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne¹⁾ i przewiduje następujące sposoby udostępnienia rur:

- a) **RO** – rura osłonowa o średnicy zewnętrznej od 110 do 160 mm. Możliwość udostępnienia kanału proporcjonalnie do zajętości kanału,
- b) **RS** – rura światłowodowa o średnicy od 40 do 50 mm. Możliwość udostępnienia całego otworu rury,
- c) **WMR** – Wiązki mikrorur, zbudowane z prefabrykowanych mikrorur. Możliwość udostępnienia całego otworu mikrorury.

W celu zapewnienia możliwości konserwacji oraz instalacji kolejnych obiektów w częściowo zajętych otworach kanałów technologicznych konieczne jest zachowanie odpowiedniej przestrzeni na te prace. W tym celu kalkulacja opłat nie może opierać się tylko na stosunku przekrojów instalowanego kabla i całkowitego przekroju wewnętrznego danego otworu. Należy zatem określić, jaką maksymalną przestrzeń mogą zająć wszystkie instalacje (kable, rury, mikrorury) w otworze o danym przekroju i na tej podstawie obliczyć odpowiedni współczynnik korekcyjny. Oznacza on dokładnie to, za jaką część całkowitego przekroju obowiązuje całkowita opłata podstawowa. W_{max} dotyczy tylko i wyłącznie otworów rur o przekrojach 110 mm i większych.

¹⁾ Rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 21 kwietnia 2015 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne (Dz. U. z 2015 r. poz. 680)

Dla wyznaczenia pierwszego współczynnika proponuje się przyjąć zasadę, że maksymalne wypełnienie otworu o przekroju 110 mm nie może przekroczyć 4 przekrojów rury o przekroju zewnętrznym 32mm. Takie założenia wyznacza współczynnik na poziomie 45%:

$$W_{max} = 0,45$$

i oznacza, że w przypadku gdy wszystkie instalacje zajmą 45% przekroju wewnętrznego otworu, to suma opłat będzie równa opłacie podstawowej za cały otwór.

Na podstawie udostępnionych danych historycznych, otrzymanych z jednostek które wybudowały i udostępniają kanały technologiczne przygotowano maksymalne stawki opłat za udostępnianie kanałów technologicznych:

1) 3 pozycje opłaty podstawowej dla rur:

1. RS – Rura 40 mm
2. RO – Rura 110 mm
3. WMR – Mikrorura 12/10

Lp.	Koszt	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	RS 40	32,6 mm	4 099,71 zł	4,10 zł
2.	RO 110	103,6 mm	4 796,46 zł	4,80 zł
3.	Mikrorura 12/10 (1/7 wiązki 7x12/10)	10 mm	806,36 zł	0,81 zł

2) Stawki dla pozostałych rodzajów rur oraz mikrorur na podstawie proporcji wewnętrznej średnicy danej rury, mikrorury w stosunku wewnętrznej średnicy rury podstawowej, tj.:

- w przypadku rurociągów światłowodowych obejmujących rury fi 32, 50 w stosunku do ceny podstawowej liczonej dla rury fi 40,
- w przypadku kanalizacji teletechnicznej obejmującej rury 140 oraz 160 w stosunku do ceny podstawowej rury fi 110,
- w przypadku mikrorur w stosunki do ceny podstawowej mikrorury 12/10.

Lp.	Rodzaj rur	Średnica wewnętrzna	Oplata roczna za 1km kanału technologicznego	Oplata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	RS 32/2,9	26,2 mm	3 294,86 zł	3,29 zł
2.	RS 50/3,8	42,4 mm	5 332,14 zł	5,33 zł
Lp.	Rodzaj rur	Średnica wewnętrzna	Oplata roczna za 1km kanału technologicznego	Oplata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	RO 125	115,4 mm	5 342,78 zł	5,34 zł
2.	RO 140	129,2 mm	5 981,69 zł	5,98 zł
3.	RO 160	147,6 mm	6 833,57 zł	6,83 zł
Lp.	Rodzaj mikrorur	Średnica wewnętrzna	Oplata roczna za 1km kanału technologicznego	Oplata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	Mikrorura 7/3,5	3,5 mm	282,23 zł	0,28 zł
2.	Mikrorura 10/6	6 mm	483,82 zł	0,48 zł
3.	Mikrorura 14/10	10 mm	806,36 zł	0,81 zł
4.	Mikrorura 16/12	12 mm	967,63 zł	0,97 zł

W przypadku dzierżawy rur o średnicy 110–160 dopuszczono możliwość udostępnienia tylko części kanału technologicznego. Oplatę roczną oblicza się poprzez iloczyn stawki opłaty podstawowej rocznej, procent zajętości rury oraz długości odcinka dzierżawionego kanału technologicznego. W opłacie uwzględnia się maksymalne wypełnienie otworu wynoszące 0,45.

Przykładowe stawki opłat dla częściowego wykorzystania rury RO 110/3,2:

Lp.	Rodzaj instalowanego elementu	Srednica zewnętrzna	Srednica podstawowa rury HDPE 110/3,2	Maksymalne wypełnienie rury	Oplata roczna za 1km części kanału technologicznego	Oplata roczna za 1m części kanału technologicznego
1.	Kabel 10mm	10 mm	103,6 mm	0,45	1 028,84 zł	1,03 zł
2.	Kabel 16mm	16 mm	103,6 mm	0,45	1 646,15 zł	1,65 zł
3.	Rura 32mm	32 mm	103,6 mm	0,45	3 292,29 zł	3,29 zł
4.	Wiązka mikrorur 7x 12/10	40 mm	103,6 mm	0,45	4 115,37 zł	4,12 zł

Przedmiotowy projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) i nie podlega on notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego Biuletynu Informacji Publicznej.

Przedmiotowy projekt, stosownie do § 52 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. poz. 979) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji z chwilą skierowania projektu do uzgodnień.

<p>Nazwa projektu:</p> <p>Rozporządzenie Ministra Cyfryzacji w sprawie określenia wzoru wniosku o udostępnienie kanału technologicznego przez zarządców dróg publicznych oraz wysokości stawek opłat za udostępnienie kanału technologicznego.</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące:</p> <p>Ministerstwo Cyfryzacji (wiodące) Ministerstwo Infrastruktury i Budownictwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu:</p> <p>Anna Streżyńska, Minister Cyfryzacji</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu:</p> <p>Grzegorz Czwordon, Główny Specjalista w Wydziale Inwestycji Telekomunikacyjnych w Departamencie Telekomunikacji, tel.: (22) 245 57 81, e-mail: grzegorz.czwordon@mc.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia:</p> <p>9 lutego 2016 r.</p> <p>Źródło:</p> <p>Delegacja ustawowa</p> <p>Nr w wykazie prac:</p> <p>-</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przedmiotowy projekt rozporządzenia wypełnia delegację ustawową określoną w art. 39 ust. 7k ustawy o drogach publicznych nowelizowanej w projekcie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz niektórych innych ustaw.

Dotychczasowy stan prawny powodował, iż brak było przejrzystych zasad udostępniania kanałów technologicznych, a koszty udostępniania kanałów technologicznych były niekiedy zawyżane przez zarządców dróg. Zgodnie z obowiązującymi przepisami art. 39 ustawy o drogach publicznych zarządca drogi udostępnia kanały technologiczne za opłatą, w drodze umowy dzierżawy lub najmu (ust. 7), przy czym opłata ta ustalana jest na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału (ust. 7f). Dla przykładu zgodnie z Zarządzeniem nr 1614/13 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 29 lipca 2013 r. w sprawie ustalenia wysokości opłat za dzierżawę kanałów technologicznych umiejscowionych w pasie drogowym dróg publicznych ustanowiono miesięczną opłatę brutto za dzierżawę osłony max \varnothing 40 mm w wysokości 29,52 gr./1mb przy czym dla Gminy Częstochowa oraz jej jednostek organizacyjnych stawka ta wynosi 0,3 gr./1mb. Pobieranie mniejszej opłaty od samorządu i jej jednostek organizacyjnych jest niezgodne z wytyczną zawartą w art. 39 ust. 7 ustawy o drogach publicznych. W Zarządzeniu nr 197.2015 z dnia 14 kwietnia 2015 r. Prezydent Miasta Częstochowy zmienił wysokość stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych, gdzie m.in. ponad trzykrotnie podwyższono opłaty za udostępnienie kanału technologicznego do poziomu 96,04 gr/1mb, za dzierżawę kanału technologicznego o długości poniżej 100mb opłata wynosi jak za 100mb, oraz zwolniono z opłat za udostępnienie kanału technologicznego Gminę Częstochowa oraz jej jednostki organizacyjne, co jest rażącym naruszeniem postanowień zawartych w art. 39 ust. 7 i 7f.

Dodatkowo udostępnianie kanałów technologicznych w drodze umowy dzierżawy lub umowy najmu generowało dochody na inwestycjach drogowych, co w przypadku współfinansowania ze środków unijnych powodowało uznanie kosztów związanych z budową kanałów technologicznych za niekwalifikowalne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Przedstawione w pkt 1 problemy rozwiązuje nowelizacja ustawy o drogach publicznych przewidziana w projekcie ustawy o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, oraz niektórych innych ustaw.

Biorąc pod uwagę konieczność zachowania maksymalnej transparentności z jednej strony oraz możliwość obniżania opłat za udostępnianie kanału poniżej poziomu kosztów budowy i utrzymania kanału z

drugiej, stwierdzić należy, iż zaistniała potrzeba udostępniania odpowiednio kanałów lub ich części w trybie decyzji administracyjnej, co przewiduje nowelizowana ustawa o drogach publicznych. W nowelizowanej ustawie zmieniono art. 39 w zakresie kanałów technologicznych.

Projektowane rozporządzenie reguluje wysokość stawek opłat, jaką będą mogli pobierać zarządcy dróg za udostępnienie kanału technologicznego, w zależności od rodzaju kanału oraz jego pojemności, a także określa obligatoryjne elementy wniosku o udostępnienie kanału technologicznego i załączniki do wniosku

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
zarządcy dróg publicznych	2 809	ogólne	Obligatoryjne stosowanie stawek za udostępnienia kanałów technologicznych.
podmioty realizujące inwestycje w zakresie infrastruktury telekomunikacyjnej	-	Brak danych	Fakultatywność stosowania – w zależności o zapotrzebowania na kanały technologiczne.
podmioty realizujące inwestycje inne niż wskazane powyżej, do których doprowadzana będzie infrastruktura telekomunikacyjna	-	Brak danych	Fakultatywność stosowania – w zależności o zapotrzebowania na kanały technologiczne.
Przedsiębiorcy telekomunikacyjni	-	Brak danych	Fakultatywność stosowania – w zależności o zapotrzebowania na kanały technologiczne.
właściciele i współwłaściciele infrastruktury telekomunikacyjnej oraz budynków, do których doprowadzana jest infrastruktura telekomunikacyjna	-	Brak danych	Przyspieszenie realizacji inwestycji telekomunikacyjnych i wzrost penetracji usługami szerokopasmowymi.
użytkownicy końcowi, tj. osoby fizyczne, prawne, jak również jednostki nieposiadające osobowości prawnej, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, korzystające lub mające zamiar korzystania z usług telekomunikacyjnych	-	Brak danych	Wzrost penetracji usługami szerokopasmowymi.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie podlegać konsultacjom.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Ze względu na brak wcześniej unormowanych rozwiązań przewidzianych w przedmiotowym rozporządzeniu nie można oszacować skutków finansowych jego wdrożenia.</p> <p>Zaproponowana regulacje nie spowoduje wzrostu wydatków budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego. Jasne określenie wysokości stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych wpłynie na zwiększenie zainteresowania wybudowanymi już kanałami technologicznymi oraz na zwiększenie zgłaszania zapotrzebowania na kanały technologiczne przy planowanych inwestycjach drogowych. Z uwagi na to, że inwestycje w telekomunikacje przekładają się na znaczny wzrost produkcji i zatrudnienia, eliminowanie barier związanych z realizacją tych inwestycji może w efekcie spowodować zwiększenie dochodów publicznych (np. wpływy z podatków, efekt popytowy i podażowy inwestycji).</p> <p>Efekt popytowy jest skutkiem zwiększonego zapotrzebowania na dobra inwestycyjne i występuje w roku realizacji inwestycji. Wzrost popytu na inwestycje ze strony przedsiębiorców telekomunikacyjnych powoduje zwiększenie produkcji przez krajowych producentów dóbr inwestycyjnych, co skutkuje wyższymi podatkami odprowadzanymi przez te przedsiębiorstwa.</p> <p>Na obecnym etapie procesu legislacyjnego trudno jest jednak oszacować, jaki będzie efekt wymierny wprowadzonych zmian. Będzie to możliwe dopiero w dłuższej perspektywie czasowej.</p>											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	<p>Wprowadzenie zaproponowanej zmiany pozytywnie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Zasadniczym celem omawianej regulacji jest stworzenie uwarunkowań zapewniających szybki rozwój infrastruktury telekomunikacyjnej.</p> <p>Zaproponowane rozwiązania ułatwią i przyspieszą budowę nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej oraz stworzą dodatkowe możliwości do wzrostu konkurencji na rynku telekomunikacyjnym, przede wszystkim w zakresie infrastruktury, ale również i usług telekomunikacyjnych. W wyniku poprawy dostępu do usług telekomunikacyjnych przyjęte rozwiązania stworzą również możliwości rozwojowe w poszczególnych regionach kraju przez pobudzenie działalności gospodarczej.</p>							

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
<p>Proponowana zmiana nie wpłynie w sposób istotny na rynek pracy. Nie ma większego znaczenia zarówno dla tworzenia nowych (stałych) miejsc pracy, jak również nie będzie prowadzić do utraty istniejących już miejsc pracy. Niemniej jednak z uwagi na to, że inwestycje w telekomunikację przekładają się na znaczny wzrost produkcji i zatrudnienia, nie można wykluczyć, że usprawnienie procesu inwestycyjnego w zakresie telekomunikacji przyczyni się do powstania nowych miejsc pracy.</p>		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	<p>Sytuacja i rozwój regionalnych – Proponowane zmiany przyczynią się do rozwoju infrastruktury szerokopasmowej w kraju. Pośrednio wpłyną na bardziej efektywne gospodarowania środkami publicznymi w ramach PO PC, co przyczyni się do likwidacji „białych plam” – obszarów zagrożonych wykluczeniem cyfrowym.</p> <p>Zwiększenie pokrycia kraju infrastrukturą szerokopasmową wpłynie pozytywnie na dostępność i korzystanie z e-usług.</p>	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie przepisów rozporządzenia zależne będzie od zapotrzebowania na udostępnienie kanałów technologicznych.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się przeprowadzenia ewaluacji projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
1) Algorytm do ustalania wysokości jednolitych stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych, bazujących na kosztach budowy i utrzymania kanałów technologicznych wraz z załącznikiem.		

Algorytm do ustalania wysokości jednolitych stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych, bazujących na kosztach budowy i utrzymania kanałów technologicznych

Część opisowa

Finansowane ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Projektu systemowego – działania na rzecz rozwoju szerokopasmowego dostępu do Internetu oraz z budżetu państwa.

Wykonawcy:

Jacek Taraska

Jacek Ziebura

Numer postępowania nadany przez Zamawiającego: *1/MAC/UW-UR/14*

Kraków, wrzesień 2014

Spis treści

Wstęp.....	3
1 Zasady ustalania jednolitych stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych– wyliczenia podstawowe.....	5
2 Zasady naliczania opłat za dzierżawę części otworów kanału technologicznego ...	6
3 Maksymalne wypełnienia otworu kanału technologicznego	8
4 Zasady ustalania stawek opłat za mikrokanalizację.....	8
5 Zasady naliczania stawek opłat końcowych	9
6 Wyznaczanie średniego kosztu budowy kanału technologicznego	10
7 Wyznaczenie wysokości ponoszonych kosztów operacyjnych	10
8 Ustalenie stawek opłat za udostępnienie kanału technologicznego.....	11
9 Taryfikator opłat	14
10 Przykładowe stawki opłat funkcjonujących na rynku	17
11 Technologia budowy kanałów uwzględniona w algorytmie.....	18
Załączniki	21

Wstęp

Przepisy prawa zawierają generalne wytyczne dotyczące opłat za wykorzystanie kanałów, opłaty te mają być ustalane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału. Nie zostały zdefiniowane szczegółowe wytyczne zawierające zasady wyliczania opłat.

W związku z koniecznością uregulowania powyższej kwestii w niniejszym opracowaniu przedstawiono:

a) opis algorytmu do ustalania wysokości jednolitych stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych, bazujących na kosztach budowy i utrzymania kanałów technologicznych,

b) załącznik edytowalny (excel), w którym na podstawie zebranych danych historycznych dotyczących kosztów budowy kanałów technologicznych w drogach krajowych i samorządowych (wojewódzkich, powiatowych i gminnych) wyliczono propozycje jednolitych stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych.

Algorytm opracowano na podstawie metodyki obliczania opłat za wykorzystanie kanałów technologicznych przedstawionej w pkt 4.3 *Ustalenia stawek opłat za wykorzystanie kanałów technologicznych* oraz 4.4 *Dobre praktyki obliczania opłat* Poradnika „Budowa infrastruktury telekomunikacyjnej w pasie drogowym”

W analizie i algorytmie założono, że stawki mają być zróżnicowane ze względu na rodzaj i przedmiot udostępnianego kanału. Algorytm obejmuje trzy rodzaje rur przeznaczonych do budowy kanałów technologicznych zgodnie z Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne¹ i przewiduje następujące sposoby udostępnienia rur:

¹ Planowane opublikowanie Rozporządzenia sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne w Dzienniku Ustaw do końca 2014r.

- a) **RO** – rura osłonowa o średnicy zewnętrznej od 110 do 160 mm. Możliwość udostępnienia kanału proporcjonalnie do zajętości kanału
- b) **RS** – rura światłowodowa o średnicy od 40 do 50 mm. Możliwość udostępnienia całego otworu rury.
- c) **WMR** – Wiązki mikrorur, zbudowane z prefabrykowanych mikrorur. Możliwość udostępnienia całego otworu mikrorury.

Wyliczenia oparto na danych historycznych, pozyskanych od zarządców dróg publicznych, oraz uwzględniono, że:

- a) opłaty mają być ustalane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału
- b) wysokość opłat nie może zakłócać rozwoju równoprawnej i skutecznej konkurencji, co oznacza:
 - ukształtowanie wysokości opłat na poziomie rynkowym;
 - nieblokowanie ani nieutrudnianie inwestycji telekomunikacyjnych w sektorze prywatnym;
 - równe traktowanie przedsiębiorców telekomunikacyjnych, w szczególności przez oferowanie jednakowych warunków (w tym także, co do wysokości i zasad kształtowania opłat) w porównywalnych okolicznościach;
- c) zasady kształtowania, jak i wysokość opłat muszą być jawne;

W poniższych punktach przedstawiono opis metodologii wyliczania stawek opłat za udostępnianie kanału technologicznego.

1 Zasady ustalania jednolitych stawek opłat za udostępnianie kanałów technologicznych

Przy przygotowaniu modelu wyceny kosztów, będących podstawą wyliczenia stawki opłat za planowane do zaoferowania usługi udostępnienia kanałów technologicznych, w pierwszej kolejności konieczne jest wyodrębnienie ponoszonych przez właściciela kosztów cyklicznych – odnoszących się do czynności ciągłego świadczenia usługi udostępnienia kanału.

W poniższej tabeli dokonano podziału ww. kosztów wraz z propozycją sposobu ich odzyskiwania.

Tabela 1

Grupa kosztów	Rodzaj kosztów	Sposób odzyskiwania
Koszty cykliczne	koszty kapitałowe (tj. amortyzacja bieżąca, koszt kapitału) środków trwałych wchodzących w skład infrastruktury telekomunikacyjnej	Opłata roczna
	koszty operacyjne związane z utrzymaniem sieci telekomunikacyjnej	
	pozostałe koszty kapitałowe (tj. amortyzacja bieżąca, koszt kapitału) aktywów pośrednio wykorzystywanych przy świadczeniu usług dzierżawy łączny telekomunikacyjnych	

Podział kosztów

W następnym etapie należy dokonać kalkulacji bezpośrednich kosztów inwestycyjnych kanału technologicznego – średniego kosztu środka trwałego (na podstawie danych historycznych pozyskanych od zarządców dróg publicznych) dla wielkości normatywnej równej 1 km otworu w podziale na poszczególne średnice otworów.

W etapie kolejnym konieczne jest określenie wysokości kosztów operacyjnych koniecznych do ponoszenia w trakcie eksploatacji kanałów technologicznych.

W przedmiotowym opracowaniu przyjęto metodę wskaźnikową, w oparciu o wskaźniki wskazane w rozdziale 7 niniejszego opracowania.

2 Zasady naliczania opłat za dzierżawę części otworów kanału technologicznego

Ze względu na możliwość dzierżawy części otworów kanału, należy opisać zasady obliczania opłat tak, aby ich suma pokryła cenę dzierżawy całego otworu. Roczna cena dzierżawy 1km całego otworu nazwana zostanie stawką opłaty podstawowej i oznaczona jako O_p .

Zatem stawka roczna opłaty za dzierżawę takiego odcinka wyniesie:

$$O_1 = O_p$$

W przypadku dzierżawy części otworu kanału stawka opłaty zależna będzie od przekroju instalacji (rury, mikrorury lub kabla), przy czym należy określić maksymalne możliwe wypełnienie danego otworu tak, aby suma opłat z instalacji wszystkich kabli składających się na maksymalne wypełnienie otworu pokryła opłatę podstawową, co można opisać wzorem:

$$\sum_{i=1}^n O_i \leq O_p$$

gdzie

O_i - roczna opłata normatywna (za 1km) za instalację i ,

O_p - roczna opłata podstawowa za dany otwór kanału,

n - liczba wszystkich instalacji (kablów) w otworze.

Współczynnik maksymalnego wypełnienia rury kanału technologicznego W_{max} należy wyznaczyć i przyjąć w celu obliczenia rzeczywistych opłat dla początkowego okresu dzierżawy wolnych otworów. Wyznaczenie maksymalnego współczynnika zajętości kanału technologicznego ma na celu:

- wprowadzenie niższych (proporcjonalnych do zajętości) stawek opłat dla pierwszych instalacji,
- określenie technologicznej granicy maksymalnego wypełnienia otworu, przy którym możliwe jest jeszcze prowadzenie prac konserwacyjnych lub instalacyjnych.

W ogólnym przypadku wzór na roczną normatywną opłatę częściową dla instalacji będzie wyglądał następująco:

$$O_i = O_p * W_i$$

gdzie W_i to współczynnik wypełnienia otworu kanału przez instalację i .

Dla pierwszego okresu, gdy wypełnienie otworu kanału przez wszystkie instalacje jest mniejsze od W_{max} , współczynnik W_i jest określony wzorem:

$$W_i = \frac{d_i}{D * W_{max}} \text{ dla otworów o przekrojach } 110\text{mm i większych,}$$

$$W_i = \frac{1}{2} \text{ dla otworów o przekrojach } 40 \text{ mm}^2,$$

a później może być określony wzorem:

$$W_i = \frac{d_i}{n \sum_{j=1}^n d_j}$$

gdzie

d_i - przekrój zewnętrzny instalacji i ,

D - przekrój wewnętrzny otworu.

Powyższe wzory obowiązują dla wszystkich przekrojów kanału technologicznego.

² Założono, że do rurociągów można zainstalować maksymalnie 2 kable i opłata za pierwszą instalację wynosi 50% opłaty podstawowej. Dla drugiej opłaty przeliczane są proporcjonalnie do przekrojów kabli.

3 Maksymalne wypełnienia otworu kanału technologicznego

W celu zapewnienia możliwości konserwacji oraz instalacji kolejnych obiektów w częściowo zajętych otworach kanałów technologicznych konieczne jest zachowanie odpowiedniej przestrzeni na te prace. W tym celu kalkulacja opłat nie może opierać się tylko na stosunku przekrojów instalowanego kabla i całkowitego przekroju wewnętrznego danego otworu. Należy zatem określić, jaką maksymalną przestrzeń mogą zająć wszystkie instalacje (kable, rury, mikro-rury) w otworze o danym przekroju i na tej podstawie obliczyć odpowiedni współczynnik korekcyjny. Oznacza on dokładnie to, za jaką część całkowitego przekroju obowiązuje całkowita opłata podstawowa. W_{max} dotyczy tylko i wyłącznie otworów rur o przekrojach 110 mm i większych.

Dla wyznaczenia pierwszego współczynnika proponuje się przyjąć zasadę, że maksymalne wypełnienie otworu o przekroju 110 mm nie może przekroczyć 4 przekrojów rury o przekroju zewnętrznym 32mm. Takie założenia wyznacza współczynnik na poziomie 45%:

$$W_{max} = 0,45$$

i oznacza, że w przypadku gdy wszystkie instalacje zajmą 45% przekroju wewnętrznego otworu, to suma opłat będzie równa opłacie podstawowej za cały otwór. Jeśli zatem zostanie dopuszczona instalacja kolejnego obiektu, konieczne jest zastosowanie wzoru:

$$W_i = \frac{d_i}{\sum_{j=1}^n d_j},$$

który od tej pory dzieli opłaty proporcjonalnie do zajętości. W przeciwnym wypadku suma naliczonych opłat przekroczyłaby wysokość opłaty podstawowej za cały otwór.

4 Zasady ustalania stawek opłat za mikrokanalizację

Mikrokanalizacja służy do instalacji mikrokabli. Zakłada się możliwość dzierżawy tylko i wyłącznie całych otworów. Dla każdego otworu należy, zatem

wyznaczyć normatywną (1km) stawkę opłaty podstawowej Ponieważ obecnie nie da się przewidzieć wszystkich możliwych układów mikrorur w wiązkach instalowanych w kanałach technologicznych, proponuje się przyjęcie ogólnej zasady opisanej wzorem:

$$O_i = O_p * \frac{M_i}{\sum_{j=1}^n M_j}$$

gdzie

M_i - przekrój wewnętrzny mikrorury i ,

n - liczba wszystkich mikrorur w otworze pierwotnym.

W przypadku, gdy wszystkie mikrorury mają ten sam przekrój, wzór upraszcza się do postaci:

$$O_i = \frac{O_p}{n}$$

5 Zasady naliczania stawek opłat końcowych

W powyższych rozdziałach przedstawiono sposób obliczania opłat normatywnych (tj. odcinków o długości 1km) dla poszczególnych składników infrastruktury. W rzeczywistości dzierżawie będą podlegały odcinki o różnych długościach, wynikających z potrzeb klientów. Długość dzierżawionej infrastruktury powinna być ustalona na podstawie dokumentacji powykonawczej danej inwestycji (budowa rurociągu, budowa linii światłowodowej, budowa mikrokanalizacji). Opłata końcowa za udostępniony odcinek infrastruktury kanałów technologicznych wyniesie zatem:

- dla otworów i mikrokanalizacji,

$$O = O_p * L$$

gdzie

L - długość dzierżawionego odcinka infrastruktury w km.

6 Wyznaczanie średniego kosztu budowy kanału technologicznego

W celu określenia średniego kosztu budowy udostępnianej dla potencjalnych odbiorców infrastruktury, należy dokonać analizy kosztów historycznych wykonanych kanałów technologicznych lub oprzeć analizę o wartości podane w kosztorysach budowy kanału technologicznego.

W kosztach tych powinny być uwzględnione bezpośrednie koszty inwestycyjne. Koszty te jednak powinny obejmować tylko część dotyczącą budowy kanału technologicznego, wydzieloną z całości inwestycji budowy lub przebudowy drogi.

Dla powyższych kategorii kosztowych dotyczących środków trwałych należy zdefiniować:

- koszt inwestycji – określający bieżący koszt wszystkich elementów inwestycji zaangażowanych w realizację usługi,
- okres amortyzacji – księgowy okres amortyzacji wszystkich elementów inwestycji zaangażowanych w realizację usługi.

Koszt środka trwałego należy podzielić proporcjonalnie do długości odcinków i ilości poszczególnych przekrojów rur. Koszty należy zsumować osobno dla każdego przekroju i następnie podzielić przez długość danego ciągu. W ten sposób zostanie wyliczony średni koszt budowy 1 km każdego przekroju rury.

7 Wyznaczenie wysokości ponoszonych kosztów operacyjnych

W okresie, gdy usługi będą udostępnione operatorom, Zarządzający będzie musiał ponosić koszty eksploatacyjne, gwarantujące prawidłowe funkcjonowanie udostępnionego kanału technologicznego.

Zakres prac związanych z utrzymaniem infrastruktury podzielić można na:

- a) prace planowane,

b) prace doraźne.

Do prac planowanych zalicza się prace remontowo-konserwacyjne, umożliwiające odtworzenie pierwotnego stanu infrastruktury. W zakres prac doraźnych zaliczyć należy wszystkie koszty związane z realizacją napraw awaryjnych.

Przy wyznaczeniu bezpośrednich kosztów operacyjnych można także zastosować formę narzutów względem kosztów środków trwałych wchodzących w skład infrastruktury. W poniższej tabeli przykładowo oparto model się o stawkę narzutów na zakres kosztów pośrednich ponoszonych na etapie realizacji inwestycji oraz kosztów pośrednich i bezpośrednich ponoszonych na etapie eksploatacji.

Tabela 2

Lp	Kategoria kosztowa	Jednostka	Wielkość narzutu
1	Direct OPEX	%	8,00
2	Indirect CAPEX	%	4,7
3	Indirect OPEX	%	3,5

Przykładowe narzuty względem środków trwałych

8 Ustalenie stawek opłat za udostępnienie kanału technologicznego

Zgodnie z opisanym na wstępie niniejszego opracowania modelem ekonomicznym oraz opisanymi we wcześniejszych rozdziałach parametrami nakładów, oraz kosztami operacyjnymi, przeprowadzono wyliczenia kosztów abonamentu dla wszystkich z zaplanowanych do udostępnienia kategorii usług.

Wyliczenia kosztów rocznych dokonane zostały w oparciu o następujący wzór:

$$O_M = K_C$$

gdzie

O_M - koszt roczny,

K_C - Koszty całkowite.

W celu wyliczenia kosztów całościowych w pierwszej kolejności została przeprowadzona kalkulacja zannualizowanych kosztów rozumiana, jako „wyznaczenia rocznego kosztu środka trwałego”.

Wyliczenia te zostały wykonane w oparciu o:

- koszt rocznej amortyzacji,
- oraz koszt kapitału.

Z założenia, wartość rocznego kosztu aktywa jest identyczna dla każdego roku jego eksploatacji. Zgodnie z metodą „Annuity” annualizacji kosztów dokonuje się wg poniższej wzoru:

$$K_a = GRC * \frac{WACC}{1 - \frac{1}{(1 + WACC)^T}}$$

gdzie

GRC – wartość odtworzeniowa brutto środka trwałego,

$WACC$ - średni ważony koszt kapitału,

T - okres amortyzacji środka trwałego.

Wskaźnik WACC określa oczekiwaną wartość zwrotu z inwestycji i jest on wyrażony w procentach. Ze względu na fakt, iż Zarządzającym jest jednostka samorządu terytorialnego, w niniejszej analizie przyjęto powyższy wskaźnik na poziomie kosztu obsługi kredytu inwestycyjnego.

Biorąc pod uwagę oferty rynkowe kredytów bankowych udzielanych jednostkom samorządu terytorialnego, można przyjąć koszty obsługi kredytu na poziomie 1 miesięcznej stawki WIBOR + 3 punkty procentowe w skali roku.

Zaznaczyć należy, iż wskaźnik ten nie jest stały, a jego wysokość zależna jest od bieżącego kosztu obsługi kredytów.

Zaznaczyć należy, iż koszty wyznaczone w metodzie annualizacji są odzwierciedleniem wyłącznie bezpośrednich kosztów inwestycyjnych (direct

CAPEX). W celu wyliczenia wszystkich ponoszonych przez operatora kosztów koniecznym jest uwzględnienie również:

- bezpośrednich kosztów operacyjnych (direct OPEX),
- pośrednich kosztów kapitałowych (indirect CAPEX),
- pośrednich kosztów operacyjnych (indirect OPEX).

W następnym etapie dodano do zannualizowanych kosztów narzuty dotyczące kosztów operacyjnych.

Do zannualizowanych kosztów dodano, wymienione w rozdziale 4.4.8, narzuty na wynagrodzenia wg poniższego wzoru:

$$K_C = K_a * (1 + N_1 + N_2 + N_3)$$

gdzie

K_C - koszt całkowity,

K_a - koszt zannualizowany,

N_1 - narzuty związane z kosztami (direct OPEX),

N_2 - narzuty związane z kosztami (indirect CAPEX),

N_3 - narzuty związane z kosztami (indirect OPEX),

Na podstawie obliczonych dla każdej z kategorii oferowanych otworów kanałów technologicznych rocznych kosztów całkowitych, należy dokonać ustalenia kosztów miesięcznych. Wyniki analiz powinny zostać przedstawione w ogólnie dostępnych taryfikatorach udostępniania kanałów technologicznych.

Podsumowując, na podstawie powyższego modelu przygotowano zamieszczony w rozdziale 9 taryfikator stawek opłat za udostępnienie kanałów technologicznych. Model oparty jest na cenach średnich, co powoduje stałą stawkę opłat w taryfikatorze dla istniejących i projektowanych odcinków kanałów. stawki opłat w modelu są ustalane na poziomie kosztów budowy i utrzymania kanału (art. 39 ust. 7f ustawy o drogach publicznych). Przedstawienie taryfikatora jest podstawą możliwości efektywnej budowy kanałów technologicznych i zachowania przejrzystych stawek opłat dla klientów.

9 Taryfikator opłat

Na podstawie udostępnionych danych historycznych, otrzymanych z jednostek które wybudowały i udostępniają kanały technologiczne przygotowany został poniższy taryfikator.

W założeniach przyjęto, iż taryfikator zawierał będzie 3 pozycje opłaty podstawowej dla rur:

1. RS - HDPE 40
2. RO - HDPE 110
3. WMR - Mikrorura 12/10

Tabela 3

Lp.	Koszt	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	HDPE 40	32,6	4 099,71 zł	4,10 zł
2.	HDPE 110	103,6	4 796,46 zł	4,80 zł
3.	Mikrorura 12/10 (1/7 wiązki 7x12/10)	10	806,36 zł	0,81 zł

Stawki opłat podstawowych

Stawki dla pozostałych rodzajów rur oraz mikrorur zostały wyliczone na podstawie proporcji wewnętrznej średnicy danej rury, mikrorury w stosunku wewnętrznej średnicy rury podstawowej, tj.

1. W przypadku rurociągów HDPE obejmujących rury HDPE fi 32, 50 w stosunku do ceny podstawowej liczonej dla rury fi 40.
2. W przypadku kanalizacji teletechnicznej obejmującej rury 140 oraz 160 w stosunku do ceny podstawowej rury fi 110
3. W przypadku mikrorur w stosunki do ceny podstawowej mikrorury 12/10

Tabela 4

Lp.	Rodzaj rur	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	HDPE 32/2,9	26,2	3 294,86 zł	3,29 zł
2.	HDPE 50/3,8	42,4	5 332,14 zł	5,33 zł

Stawki przykładowych opłat podstawowych dla typoszeregu RS

Tabela 5

Lp.	Rodzaj rur	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	HDPE 125	115,4	5 342,78 zł	5,34 zł
2.	HDPE 140	129,2	5 981,69 zł	5,98 zł
3.	HDPE 160	147,6	6 833,57 zł	6,83 zł

Stawki przykładowych opłat podstawowych dla typoszeregu RO

Tabela 6

Lp.	Rodzaj mikrorur	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału technologicznego
1.	Mikrorura 7/3,5	3,5	282,23 zł	0,28 zł
2.	Mikrorura 10/6	6	483,82 zł	0,48 zł
3.	Mikrorura 14/10	10	806,36 zł	0,81 zł
4.	Mikrorura 16/12	12	967,63 zł	0,97 zł

Stawki przykładowych opłat podstawowych dla typoszeregu WMR

W przypadku dzierżawy rur o średnicy 110-160 dopuszczalna jest dzierżawa tylko części kanału technologicznego, opłatę roczną oblicza się poprzez iloczyn stawki opłaty podstawowej rocznej, procent zajętości rury oraz długości odcinka dzierżawionego kanału technologicznego. W opłacie uwzględnia się maksymalne wypełnienie otworu opisane w rozdziale 3.

Tabela 6

Lp.	Rodzaj instalowanego elementu	Średnica zewnętrzna	Średnica podstawowa rury HDPE 110/3,2	Maksymalne wypełnienie rury	Opłata roczna za 1km części kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m części kanału technologicznego
1.	Kabel 10mm	10	103,6	0,45	1 028,84 zł	1,03 zł
2.	Kabel 16mm	16	103,6	0,45	1 646,15 zł	1,65 zł
3.	Rura 32mm	32	103,6	0,45	3 292,29 zł	3,29 zł
4.	Wiązka mikrorur 7x 12/10	40	103,6	0,45	4 115,37 zł	4,12 zł

Przykładowe stawki opłat dla częściowego wykorzystania rury RO 110/3,2

10 Przykładowe stawki opłat funkcjonujących na rynku

W niniejszym punkcie przedstawiono występujące na rynku stawki opłat dla porównanie z wynikami opracowanego algorytmu.

Urząd Miasta Częstochowa³

Lp	Umieszczane medium	Stawka miesięczna za 1 mb	Stawka roczna za 1 mb
1	kabel lub osłona, max fi 16mm	0,098 zł	1,18 zł
2	osłona, max fi 32mm	0,197 zł	2,36 zł
3	osłona, max fi 40mm	0,295 zł	3,54 zł

Urząd Miasta Wrocławia⁴

Lp	Rodzaj kanału	Okres	Stawka za mb całej ruru lub mikro-rury	Stawka za mb kabla w rurze średnica do 30mm	Stawka za mb kabla w rurze średnica do 25mm	Stawka za mb kabla w rurze średnica do 20mm	Stawka za mb kabla w rurze średnica do 15mm	Stawka za mb kabla w rurze średnica do 10mm
1	Kanalizacja kablowa otwór fi 140	rok	-	-	-	-	-	-
2	Kanalizacja kablowa otwór fi 110	rok	-	9,48 zł	6,60 zł	4,32 zł	2,40 zł	1,08 zł
3	Kanalizacja kablowa otwór fi 40	rok	4,56 zł	4,56 zł	4,56 zł	3,84 zł	2,16 zł	0,96 zł
4	Kanalizacja kablowa otwór fi 32	rok	2,88 zł	-	2,88 zł	2,88 zł	2,16 zł	0,96 zł
5	Kanalizacja kablowa otwór fi 10	rok	1,44 zł	-	-	-	-	-

Orange Polska⁵

³ Zarządzenie nr 1614/13 Prezydenta Miasta Częstochowy z dnia 29 lipca 2013r.

⁴ Zarządzenie nr 7376/13 Prezydenta Wrocławia z dnia 29 kwietnia 2013r.

Lp	Rodzaj kanału	Okres	Instalacja kabla o średnicy 10mm	Instalacja kabla o średnicy 16mm	Instalacja rury 32mm
1	Kanalizacja kablowa otwór fi 110	miesiąc	1,56 zł	2,40 zł	5,28 zł

11 Technologia budowy kanałów uwzględniona w algorytmie

Warunki techniczne, jakie muszą spełniać kanały technologiczne, zostały przedstawione w projekcie Rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne⁶. W rozporządzeniu w czternastu paragrafach przedstawiono niezbędne definicje, zasady budowy kanałów technologicznych, zasady umieszczania i eksploatacji oraz zasady stosowania rozporządzenia. Dodatkowo, w załącznikach do rozporządzenia przedstawiono:

- W załączniku 1 - szczegółowe wymagania dla projektowania i budowy kanałów, wymagania dla elementów i materiałów, z których mogą być wykonane kanały technologiczne, zasady sytuowania i budowy kanałów. Przedstawiono także profile kanałów technologicznych i ich pojemność. Kanały przedstawiono w podziale na uliczne, przepustowe.
- W załączniku 2 - wykaz norm powołanych do budowy kanałów technologicznych.

Kanały technologiczne w pasie drogi powinny umożliwić instalację kabli dla potrzeb administracji samorządowej, kilku operatorów telekomunikacyjnych oraz umieszczenie kabli elektroenergetycznych. Profil kanału powinny być dostosowane do obecnego i przyszłego zapotrzebowania terenu na usługi szerokopasmowe. Projekt rozporządzenia wskazuje dwa podstawowe profile kanału technologicznego oraz profil minimalny. Profile kanałów technologicznych mogą się składać z następujących rur wykonanych z materiału HDPE.

⁵ Oferta dostępu do kanalizacji kablowej ROI

⁶ Planowane opublikowanie Rozporządzenia sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne w Dzienniku Ustaw do końca 2014r.

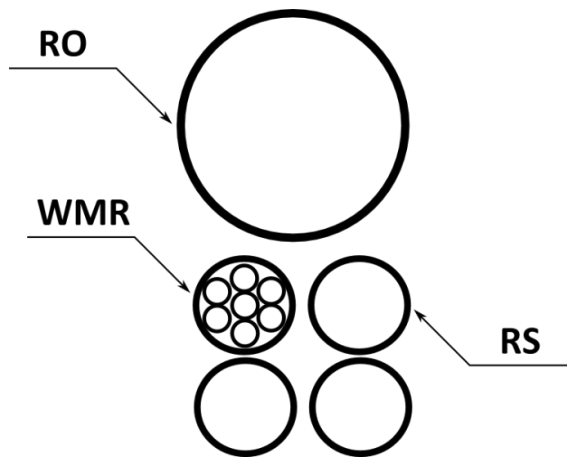
RO – rura osłonowa o średnicy zewnętrznej od 110 do 160 mm. Grubość ścianki dostosowana powinna być z parametrem sztywności obwodowej. Sztywność obwodowa (SN) co najmniej 8 kN/m². Rura zaproponowana do umieszczania kabli elektroenergetycznych.

RS – rura światłowodowa o średnicy od 40 do 50 mm i grubości ścianki co najmniej 3,7 mm. Rura przeznaczona do instalacji kabli światłowodowych lub wiązek mikrorur.

WMR – Wiązki mikrorur, powinny być zbudowane z prefabrykowanych mikrorur cienkościennych o średnicy zewnętrznej od 5,0 do 16,0 mm i grubości ścianki od 0,75 do 1,0 mm instalowanych w osłonach o średnicy od 40 mm do 50 mm. Mikrorurki przeznaczone do instalacji mikrokabli światłowodowych. Natomiast w przypadku zastosowania wiązek WMR bezpośrednio w ziemi buduje się je z prefabrykowanych mikrorur grubościennych o średnicy zewnętrznej od 7,0 do 16,0 mm i grubości ścianki od 1,5 do 2,5 mm.

Profil podstawowy kanału technologicznego ulicznego składa się z jednej rury osłonowej, trzech rur światłowodowych i jednej wiązki mikrorur.

Rysunek 1

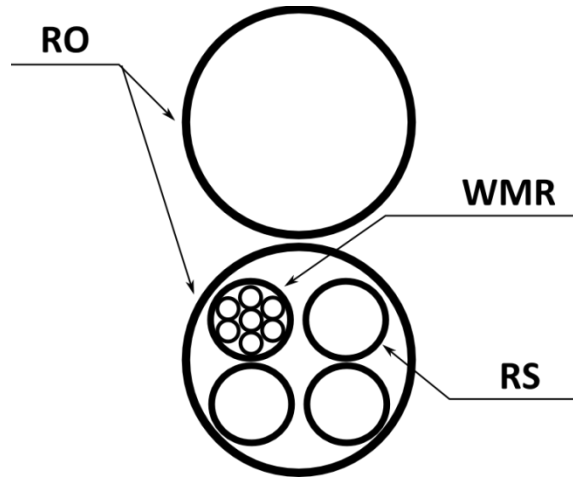

Profil podstawowy kanału technologicznego ulicznego (KTu)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie projektu Rozporządzenia MAiC w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne

Profil podstawowy kanału technologicznego przepustowego składa się z dwóch rur osłonowych, trzech rur światłowodowych i jednej wiązki mikrorur.

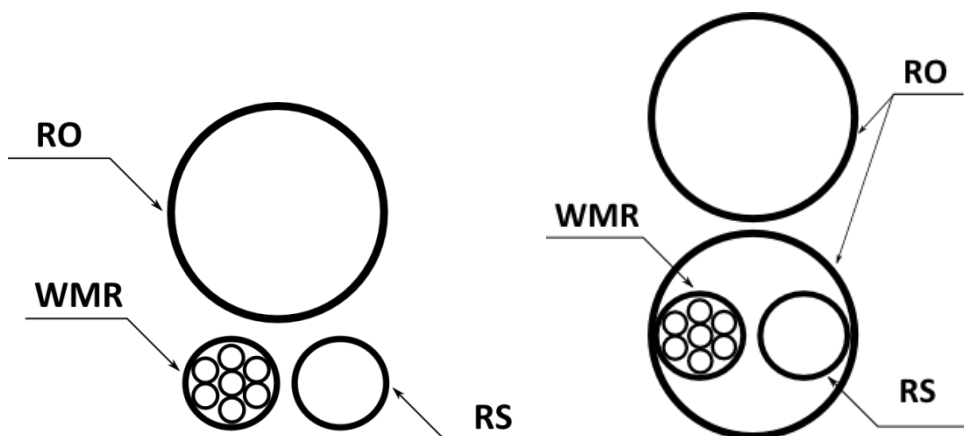
Rysunek 2

Profil podstawowy kanału technologicznego przepustowego (KTP)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie projektu Rozporządzenia MAiC w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne

W przypadkach, gdy w pobliżu pasa drogowego istnieje kanalizacja kablowa lub linia światłowodowa, posiadająca wolne zasoby wystarczające do zaspokojenia potrzeb społecznych w zakresie dostępu do usług szerokopasmowych lub w innych uzasadnionych przypadkach, uwzględniając rodzaj drogi, rodzaj zabudowy terenu, gęstość zaludnienia oraz plany zagospodarowania przestrzennego na danym obszarze dopuszcza się wykonanie minimalnego profilu kanału technologicznego. Profil minimalny kanału technologicznego ulicznego składa się z jednej rury osłonowej, jednej rury światłowodowej i jednej wiązki mikrorur. Profil minimalny kanału technologicznego przepustowego składa się z dwóch rur osłonowych, z czego w jednej z nich należy zainstalować przynajmniej jedną rurę światłowodową i jedną prefabrykowaną wiązkę mikrorur.

Profil minimalny kanału technologicznego ulicznego (KTu) i przepustowego (KTp)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie projektu Rozporządzenia MAiC w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać kanały technologiczne

Profil kanału technologicznego powinien być dostosowany do rodzaju drogi, rodzaju zabudowy, gęstości zaludnienia oraz zapisów planów zagospodarowania przestrzennego na danym obszarze.

Załączniki

Załącznik 1 – Algorytm wyznaczania stawek opłat (xls)

Stawki opłat podstawowych

I. WYLICZENIA ROCZNYCH STAWEK OPŁAT PODSTAWOWYCH ZA UDOSTĘPIENIE KANAŁÓW TECHNOLOGICZNYCH

Lp.	Koszt	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału
1.	HDPE 40	32,6	4 099,71 zł	4,10 zł
2.	HDPE 110	103,6	4 796,46 zł	4,80 zł
3.	Mikrorura 12/10 (1/7 wiązki 7x12/10)	10	806,36 zł	0,81 zł

II. STAWKI OPŁAT DLA RUR W PRZEDZIALE 32- 50 (przykłady)

Lp.	Rodzaj rur	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału
1.	HDPE 32/2,9	26,2	3 294,86 zł	3,29 zł
2.	HDPE 50/3,8	42,4	5 332,14 zł	5,33 zł

III. STAWKI OPŁAT DLA RUR W PRZEDZIALE 125- 160 (przykłady)

Lp.	Rodzaj rur	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału
1.	HDPE 125	115,4	5 342,78 zł	5,34 zł
2.	HDPE 140	129,2	5 981,69 zł	5,98 zł
3.	HDPE 160	147,6	6 833,57 zł	6,83 zł

Stawki opłat podstawowych

IV. STAWKI OPŁAT DLA MIKRRORUR (przykłady)

Lp.	Rodzaj mikrorur	Średnica wewnętrzna	Opłata roczna za 1km kanału technologicznego	Opłata roczna za 1m kanału
1.	Mikrorura 7/3,5	3,5	282,23 zł	0,28 zł
2.	Mikrorura 10/6	6	483,82 zł	0,48 zł
3.	Mikrorura 14/10	10	806,36 zł	0,81 zł
4.	Mikrorura 16/12	12	967,63 zł	0,97 zł

IV. STAWKI OPŁAT ZA CZĘŚCIOWE WYKORZYSTANIE RURY

Lp.	Rodzaj instalownaego elementu	Srednica zewnętrzna	Srednica podstawowa rury HDPE 110/3,2	Maksymalne wypełnienie rury	Opłata roczna za 1km części kanału	Opłata roczna za 1m części kanału technologicznego
1.	Kabel 10mm	10	103,6	0,45	1 028,84 zł	1,03 zł
2.	Kabel 16mm	16	103,6	0,45	1 646,15 zł	1,65 zł
3.	Rura 32mm	32	103,6	0,45	3 292,29 zł	3,29 zł
4.	Wiązka mikrorur 7x 12/10	40	103,6	0,45	4 115,37 zł	4,12 zł